

การศึกษาอารมณ์ความรู้สึกที่เกิดจากสี เพื่อนำมาสร้างผลงานจิตรกรรมที่แสดงอารมณ์ความรู้สึกเฉพาะตน

QIAN JUNQIU

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศิลปกรรมศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชาทัศนศิลป์และการออกแบบ

คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา

กรกฎาคม 2561

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยบูรพา

คณะกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์และคณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ ได้พิจารณาวิทยานิพนธ์
ของ Jun Qin Qian ฉบับนี้แล้ว เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศิลปกรรมศาสตรมหา
บัณฑิต สาขาวิชาทัศนศิลป์และการออกแบบ ของมหาวิทยาลัยบูรพาได้

คณะกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์

..... อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก
(รองศาสตราจารย์ปิติวรรณ สมไทย)

..... อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม
(รองศาสตราจารย์เทพศักดิ์ ทองนพคุณ)

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

..... ประธาน
(รองศาสตราจารย์อติดา จันทังเพ็ชร)

..... กรรมการ
(รองศาสตราจารย์ปิติวรรณ สมไทย)

..... กรรมการ
(รองศาสตราจารย์เทพศักดิ์ ทองนพคุณ)

..... กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. รุ่งฟ้า กิติญาณสันต์)

คณะศิลปกรรมศาสตร์อนุมัติให้รับวิทยานิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ศิลปกรรมศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาทัศนศิลป์และการออกแบบ ของมหาวิทยาลัยบูรพา

..... คณบดีคณะศิลปกรรมศาสตร์
(รองศาสตราจารย์ เทพศักดิ์ ทองนพคุณ)

วันที่.....เดือน.....พ.ศ. 2561

กิตติกรรมประกาศ

การค้นคว้าวิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงไปด้วยดี เนื่องจากได้รับความอนุเคราะห์อย่างดี
ยิ่งจากคณาจารย์ผู้มีจิตใจโอบอ้อมอารีทุกท่านที่ได้เคยกรุณาสละเวลาอันมีค่าให้คำปรึกษา ให้ความรู้
อบรมสั่งสอนและให้คำแนะนำข้าพเจ้าตลอดระยะเวลาสามปีที่ข้าพเจ้าได้ศึกษาในประเทศไทย
บ่มเพาะข้าพเจ้าผู้ซึ่งใกล้จะสำเร็จการศึกษานี้ ให้ทำงานเป็น เรียนรู้เป็น สามารถสร้างผลงานที่เป็นที่
พึงพอใจแก่ตนเองจนลุล่วงด้วยดี ทำให้ข้าพเจ้ากลายเป็นบุคคลที่มีคุณภาพยิ่งขึ้น กล้าที่จะเผชิญโลก
กว้างในภายภาคหน้า ทุกคำสั่งสอนของคณาจารย์ทุกท่านที่ข้าพเจ้าได้รับจากกระบวนการ
สร้างสรรค์วิทยานิพนธ์เล่มนี้ เป็นส่วนหนึ่งที่ผลักดันให้ข้าพเจ้าเข้าใจถึงความฝันมากยิ่งขึ้น ถือเป็นสิ่งมี
ค่าที่ข้าพเจ้าจะไม่มีวันลืม อนาคตภายภาคหน้า ข้าพเจ้าจะขอตอบแทนพระคุณของท่าน โดยการ
เป็นนักศิลปะที่ดี เป็นแบบอย่างให้บุคคลอื่น ๆ ต่อไป ข้าพเจ้าขอกราบขอบพระคุณทุกท่านอย่างสูง
ไว้ ณ ที่นี้

ขอกราบขอบพระคุณท่านอาจารย์ที่ปรึกษาหลัก ที่ได้ให้คำแนะนำ ตลอดจนปรับปรุงแก้ไข
งานวิจัยนี้ ให้สำเร็จลุล่วงไปด้วยดี

กราบขอบพระคุณท่านคณบดี ที่กรุณาให้ความอนุเคราะห์ให้คำปรึกษาและขอขอบคุณ
ครอบครัวของข้าพเจ้าที่ประเทศจีน ผู้เป็นกำลังใจของข้าพเจ้าเสมอมา ย่อมท้อ สิ้นสุดท้ายนี้ ขอขอบคุณ
เพื่อน ๆ ชาวไทยทุกคน รวมถึงผู้เกี่ยวข้องทุกท่าน ที่คอยสนับสนุนและให้ความช่วยเหลือแก่
ข้าพเจ้า มา ณ โอกาสนี้

QIAN JUNQIU

56920626: สาขาวิชา: ทัศนศิลป์และการออกแบบ; ศป.ม. (ทัศนศิลป์และการออกแบบ)

คำสำคัญ: ความสมดุล/ อารมณ์และความรู้สึกของสี/ สหัชญาณ

QIAN JUNQIU: การศึกษาอารมณ์ความรู้สึกที่เกิดจากสี เพื่อนำมาสร้างผลงานจิตรกรรมที่แสดงอารมณ์ความรู้สึกเฉพาะตน (THE STUDY OF EMOTIONAL COLOR TO CREATE PAINTING FOR UNIQUE-EMOTION EXPRESSION) คณะกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์: ปีติวรรณ สมนไทย, ศ.ม. 114 หน้า. ปี พ.ศ. 2561.

การถ่ายทอดอารมณ์ผ่านลักษณะทางสีสัน อารมณ์จากสีสันนั้นเป็นจิตวิญญาณภายในของมนุษย์ และแน่นอนว่าไม่สามารถถ่ายทอดออกมาได้โดยง่าย เพราะสิ่งนี้เกิดขึ้นจากจิตใจภายในเกิดขึ้นเพราะอารมณ์ความรู้สึก ทั้งนี้จะต้องตั้งอยู่บนความชำนาญและต้องมีความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับสีแต่ละรูปแบบ สีจึงเป็นส่วนสำคัญในการถ่ายทอดอารมณ์ความรู้สึกอย่างดี ภายใต้อิทธิพลของความเชื่อและปัจจัยทางวัฒนธรรมทางสังคมที่ต่างกัน แสดงออกผ่านสีสันโดยการวาดภาพที่สามารถทำให้ผู้ชมนั้นเข้าถึงความรู้สึกที่ต้องการสื่อออกมาได้อย่างชัดเจน ในขณะที่เดียวกันก็มีความงดงามทางศิลปะและแฝงไปด้วยความหมาย เป็นการศึกษาเพื่อจับประเด็นหลักๆ 3 ประการ คือ 1. อิศรภาพของสี 2. ความสมดุลของความรู้สึกกับการสร้างสรรค์ศิลปะ และ 3. ความสัมพันธ์ระหว่างสีกับอารมณ์ความรู้สึก และเหตุนี้จึงได้ใช้ประสบการณ์ใช้ชีวิตในประเทศไทยเป็นแรงบันดาลใจในการสร้างผลงาน ซึ่งแบ่งเป็น 6 ช่วงอารมณ์ที่ต่างกัน ได้แก่ 1 ช่วงที่ ตัวเอง ช่วงที่ 2 อยากรู้อยากเห็น ช่วงที่ 3 สงสัย ช่วงที่ 4 ตื่นตัว ช่วงที่ 5 ความรู้สึกที่สะท้อนอารมณ์ ช่วงที่ 6 กลับมาที่ตัวเองอีกครั้ง จาก 6 ช่วงอารมณ์ที่นั้นมีการเก็บรายละเอียดอย่างต่อเนื่อง เพื่อค้นหาอารมณ์จากเจตสีของตัวเองในแต่ละช่วง และขั้นสุดท้าย นำโครงสร้างของภาพ สีและอารมณ์มาวิเคราะห์ลักษณะและถ่ายทอดออกมาบนภาพวาดได้อย่างเหมาะสม แม้จะมีองค์ประกอบอื่นเช่น โครงสร้างภาพ แต่สีคือสิ่งสำคัญที่สุดในการสื่อถึงอารมณ์อย่างชัดเจนและหวังว่าจะทำให้ผู้ชมเข้าใจและสามารถรับรู้ถึงความหมายจากความสวยงามในผลงาน เข้าใจในแนวความคิดของผู้ที่ประสบความสำเร็จ เข้าใจถึงภูมิปัญญาที่สามารถนำสีสันและอารมณ์มาผสมผสานเพื่อสร้างผลงาน และสามารถมีทิศทางของศิลปะทางอารมณ์ของตัวเองได้ รวมถึงการใช้ทฤษฎี แบร์กซง ในเรื่องของ สัญชาตญาณ เป็นแรงบันดาลใจในการหาที่มาของความคิดที่เป็นนามธรรม และใช้วิธีมองภาพรวมผนวกกับความคิดส่วนตัว ถ่ายทอดออกมาทางศิลปะ เพื่อให้สามารถมองเห็นถึงการสร้างสรรค์ผลงานที่โดดเด่นจากกระบวนการ ตั้งแต่แรกเริ่มจนจบเป็นเพียงแค่ช่วงอารมณ์ ประเภทหนึ่ง และสิ่งนี้เองที่เป็นทั้งหมดของการถ่ายทอดความคิดสร้างสรรค์โดยผ่านทางผลงาน

56920626: MAJOR: VISUAL ART AND DESIGN; M.F.A.
(VISUAL ART AND DESIGN)

KEYWORDS: HARMONIOUS/ FEELINGS OF COLORS/ INTUITIONISM

QIAN JUNQIU: THE STUDY OF EMOTIONAL COLOR TO CREATE PAINTING
FOR UNIQUE-EMOTION EXPRESSION ADVISORY COMMITTEE: PITIWAT SOMTHAI,
M.F.A. 114 P. 2018.

The color of human emotion is the instinct from the heart which couldn't be driven arbitrarily. It is an intuitive response that is inspired by natural color.

On the basis of color knowledge, we need to learn and observe how did those drawing masters from western countries, China and Thailand who are under the impact of different times, regions, believes and culture balance the emotion and color in their paintings, how did they create emotional color paintings with their special characters inside and how did they make their paintings appreciable so that people can understand the meaning of the painting.

The liberation of color, integration of emotion and art creation and the important relationship between color and emotion are the three key points that I learned from master paintings. Inspired by these three points, my three-year's learning in Thailand could be divided into 6 emotional stages which are ego, curiosity, doubt, feeling, consciousness and regress respectively.

After creating several drafts, the emotional colors of different emotional stages have been found. Furthermore, through continually analyzing the content, composition, color and emotion of my previous paintings, the relationship between color and emotion has been successfully expressed in my painting, which enhanced my emotion and sight of art and creating. Similarly, I hope viewers can feel the coexistence of meaning and beauty from my painting visually and emotionally.

I try to find my own direction of art by understanding the successful theory of others and comprehending how to melt emotion into art works. Moreover, I can acquire the source of inspiration and find the dominant language of artistic expression through Henri Bergson's intuitionism and ultimately, I can create great paintings which can prove "ontology".

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	จ
สารบัญ	ฉ
สารบัญรูปภาพ	ช
บทที่	
1 บทนำ.....	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	5
สมมติฐานของการวิจัย.....	5
ขั้นตอนการวิจัย.....	5
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการวิจัย.....	5
ขอบเขตของการวิจัย (รวมถึงเนื้อหา เทคนิค รูปแบบ).....	6
ข้อจำกัดของการวิจัย	6
การอธิบายคำศัพท์สำคัญ	6
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	7
ความรู้พื้นฐานของสี	7
คุณสมบัติพื้นฐานของสี	10
การแสดงออกถึงอารมณ์ความรู้สึกของสีในภาพวาด.....	23
3 วิธีดำเนินการวิจัย	41
รูปแบบและขั้นตอนการวิจัย	41
การศึกษาวิจัยมีอิทธิพลต่อการสร้างสรรค์ผลงานของข้าพเจ้า.....	42
อิสรภาพของสี	42
ความสมดุลของความรู้สึกกับการสร้างสรรค์ศิลปะ.....	44
ความสัมพันธ์ระหว่างสีกับอารมณ์ความรู้สึก	45
การออกแบบรูปร่าง	51
ช่วงที่ 1 ตัวเอง.....	51
ช่วงที่2 ช่วงอยากรู้อยากเห็น	55
ช่วงที่3 ช่วงสงสัย.....	58

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
ช่วงที่ 4 ความรู้สึกที่สะท้อนอารมณ์	61
ช่วงที่ 5 ตื่นตัว.....	64
ช่วงที่ 6 กลับมาที่ตัวเองอีกครั้ง.....	68
การเตรียมเครื่องมือและอุปกรณ์	71
ขั้นตอนการสร้างสรรค์ผลงาน	72
4 การวิเคราะห์องค์ประกอบของผลงานศิลปะ	88
ช่วงที่ 1 ตัวเอง.....	88
ช่วงที่ 2 ช่วงอยากรู้อยากเห็น	90
ช่วงที่ 3 ช่วงสงสัย.....	93
ช่วงที่ 4 ความรู้สึกที่สะท้อนอารมณ์	96
ช่วงที่ 5 ตื่นตัว.....	99
ช่วงที่ 6 กลับมาที่ตัวเองอีกครั้ง.....	102
สรุปการวิเคราะห์ผลงาน.....	104
เนื้อหาหลักในการสร้างสรรค์ผลงาน	104
องค์ประกอบระหว่างการสร้างสรรค์งาน.....	105
ความสัมพันธ์ด้านความรู้สึกและสีระหว่างการสร้างผลงาน.....	106
สีและอารมณ์ในผลงานที่เน้นถึงความเป็นตัวตนของข้าพเจ้า	107
โครงสร้างสรุปกราฟสี.....	108
5 สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล.....	109
สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล.....	109
ประวัติย่อของผู้วิจัย	114

สารบัญภาพ

ภาพที่	หน้า
1 “ทานตะวัน (1)” ของ เลียน จวินชีว ขนาด 60×70 ซม.	1
2 “ทานตะวัน (2)” ของ เลียน จวินชีว ขนาด 60×70 ซม.	1
3 “หนึ่งวันบนชายหาด” ภาพสีอะคริลิก ของ เลียน จวินชีว ขนาด 130×150 ซม.	2
4 “ฉันทะและซ้าง” ภาพสีอะคริลิก ของ เลียน จวินชีว ขนาด 100×120 ซม.	2
5 “จิตรกรรมสมัยใหม่ของมณฑลยูนนาน”	3
6 ภาพ วินเซนต์ แวน โก๊ะ	3
7 “ภาพการรับรู้สีจากแสง”	9
8 “ภาพวงล้อสี”	11
9 “Whistler's Mother” ของ เจมส์ แม็คนีลล์ วิสต์เลอร์ (James Abbott McNeill Whistle)	13
10 “Red poppies and daisies ของ วินเซนต์ แวน โก๊ะ (Vincent Van Gogh)	14
11 “The Sower” ของ ฌ็อง-ฟร็องซัว มีแล (Jean-Francois Millet)	16
12 “The Yellow house” ของ วินเซนต์ แวน โก๊ะ (Vincent Van Gogh)	17
13 “Gauguin's chair” ของ วินเซนต์ แวน โก๊ะ (Vincent Van Gogh)	18
14 “The Railway” ของ เอ็ดวาร์ มานต์ (Edouard Manet)	19
15 “Prostitute Before a Mirror” ผลงานปี ค.ศ. 1906 ของจอร์จรูโอลท์(Georges Rouault)	19
16 “Death and the Maiden” ของ อีคอน ชีเลอ (Egon Schiele)	20
17 “Portrait of Madame Récamier” ของ ฌาค หลุยส์ ดาวิด (Jacques Louis David)	21
18 “Portrait of Adele Bloch-Bauer I” โดยศิลปิน กุสตาฟ คลิมท์ (Gustav Klimt)	22
19 “Impression, Sunrise” (Impression, soleil levant) ของ โคลด โมเนท์ (Claude Monet)	25
20 “ราตรีประดับดาว” (The Starry Night) ของ วินเซนต์ แวน โก๊ะ	27
21 “The Night Cafe in the Place Lamartine in Arles” ของ วินเซนต์ แวน โก๊ะ (Vincent Van Gogh) ..	28
22 “การเต้นรำ” (Dance) ของ อ็องรี มาติส (Henri Matisse)	29
23 “Several Circle” ของ วาซีลี ค้านดินสกี (Wassily Kandinsky)	30
24 “The Red Tree” ปีแยร์ มองเดรียน (Piet Cornelies Mondrian)	31
25 “ประตูหน้าของปักกิ่ง” (Front door of Beijing, 北京前门) ของหลิวไฮ่ซู่ (Liu Haisu, 刘海粟)	32
26 “ประตูหน้าของปักกิ่ง” (Front door of Beijing, 北京前门) ของหลิวไฮ่ซู่ (Liu Haisu, 刘海粟)	33

สารบัญภาพ (ต่อ)

ภาพที่	หน้า
26 “สีของหญ้า” (Color of Glass, 色草) ผลงานของ อู๋ต้าयी (Wu Dayu, 吴大羽).....	34
27 “กันยายน” (September, 九月) ผลงานของ ลัว เอ๋อ ฉุน (Luo Er Chun, 罗尔纯) ..	35
28 “ดอกกลีบลีใหญ่สีชมพู” (Big Pink Lilies, 大粉百合) ผลงานของ เยี่ยนผิง (Yan Ping, 闫平)	37
29 จิตรกรรมฝาผนังเรื่องรามเกียรติ์ ในวัดพระศรีรัตนศาสดาราม	39
30 ตัวเองแบบร่าง (1).....	51
31 ตัวเองแบบร่าง (2)	52
32 "ใบไม้"	53
33 "การพบเจอ" ผลงานของ เฉียน จวินฉิว	53
34 "การรู้จัก" ผลงานของ เฉียน จวินฉิว ขนาด 100x ซม.....	53
35 "อารมณ์ความรู้สึก" ผลงานของ เฉียน จวินฉิว	53
36 ช่วงที่ 2 แบบร่าง (1)	55
37 ช่วงที่ 2 แบบร่าง (2)	55
38 ภาพถ่ายในจังหวัดเชียงใหม่ (1) (ปี ค.ศ. 2014 เดือนมิถุนายน)	56
39 ภาพถ่ายในจังหวัดเชียงใหม่ (2) (ปี ค.ศ. 2014 เดือนมิถุนายน).....	56
40 ภาพถ่ายตามถนนในประเทศไทย.....	57
41 ช่วงที่ 3 สงสัย แบบร่าง (1).....	58
42 ช่วงที่ 3 สงสัย แบบร่าง (2).....	58
43 ภาพถ่ายผลงานของศิลปินไทย.....	59
44 ภาพถ่ายข้างอาคารศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา.....	59
45 ภาพถ่ายจากจิตรกรรมฝาผนังวัดพระศรีศาสดารามวรวิหาร	60
46 ช่วงที่ 4 แบบร่าง (1)	61
47 ช่วงที่ 4 แบบร่าง (2)	61
48 ภาพถ่ายเทศกาลวันสงกรานต์ในบางแสน จ.ชลบุรี (1)	63
49 ภาพถ่ายเทศกาลวันสงกรานต์ในบางแสน จ.ชลบุรี (2)	63
50 แบบร่างที่ 1.....	64

สารบัญภาพ (ต่อ)

ภาพที่	หน้า
51 แบบร่างที่ 2.....	65
52 ภาพถ่ายพระพิฆเนศ ข้างตึกศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา.....	66
53 ภาพถ่ายจากวัดในประเทศไทย.....	66
54 ภาพถ่ายจากหาดบางแสน.....	66
55 แบบร่าง 1.....	68
56 แบบร่าง 2.....	68
57 ภาพถ่ายในวัดของประเทศไทย.....	69
58 กรอบรูป.....	71
59 สีอะคริลิก.....	71
60 พู่กัน.....	71
61 พลาสติกรูปทรงใบไม้.....	72
62 ใบไม้สด.....	72
63-70 "พระและมือ" 1.55×1.3ม. สีอะคริลิกบนผ้าใบ.....	73-74
71-77 "หัวใจพระด้วยกัน" 1.55×1.3ม. สีอะคริลิกบนผ้าใบ.....	75-77
78-87" ความสงสัย" 1.55×1.3ม. อะคริลิกบนผ้าใบ.....	77-79
88-92 "หัวใจดอกบัว" 1.55×1.3ม. สีอะคริลิกบนผ้าใบ.....	79-81
93-102 "พระพิฆเนศวร" 1.55×1.3ม. สีอะคริลิกบนผ้าใบ.....	81-83
103-110 "ความอบอุ่นในอุ้งมือ" 1.6×1.3 ม. สีอะคริลิกบนผ้าใบ.....	83-86
111 "พระพุทธรองค์และมือ" 1.55×1.3 ม. สีอะคริลิกบนผ้าใบ.....	87
112 ตอนที่ 1 วิเคราะห์ องค์ประกอบภาพ.....	88
113 "หัวใจพระด้วยกัน" 1.55×1.3 ม. สีอะคริลิกบนผ้าใบ.....	90
114 ตอนที่ 2 วิเคราะห์องค์ประกอบของภาพ.....	91
115 "ความสงสัย" 1.55×1.3 ม. สีอะคริลิกบนผ้าใบ.....	93
116 ตอนที่ 3 วิเคราะห์องค์ประกอบของภาพ.....	94
117 "หัวใจดอกบัว" 1.55×1.3 ม. สีอะคริลิกบนผ้าใบ.....	96
118 ตอนที่ 4 วิเคราะห์องค์ประกอบของภาพ.....	97
119 พระพิฆเนศวร 1.55×1.3 ม. สีอะคริลิกบนผ้าใบ.....	99

สารบัญภาพ (ต่อ)

ภาพที่	หน้า
120 ตอนที่ 5 วิเคราะห์องค์ประกอบของภาพ.....	100
121 ความอบอุ่นในอุ้งมือ 1.6×1.3 สีอะคริลิกบนผ้าใบ.....	102
122 ตอนที่ 6 วิเคราะห์องค์ประกอบของภาพ	103
123 ภาพผลสรุปการวิเคราะห์ภาพ.....	106
124-125 จุดต่างๆในผลงาน.....	108

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ข้าพเจ้ารู้สึกว่ภาพวาดที่มีสีสันสวยงาม แต่ไม่มีความหมายใด ๆ ภาพวาดนั้นก็คงเหลือเพียงแต่ความรู้สึกชื่นชอบเพียงอย่างเดียว (ภาพที่1) และในบางครั้งข้าพเจ้ารู้สึกว่ภาพวาดที่มีความหมายมากมาย แต่ไม่มีความสวยงาม ภาพวาดนั้นก็คงเหลือแต่ความหมายบนภาพวาดเพียงเท่านั้นเช่นกัน (ภาพที่ 2)

向日葵 60x70cm 综合材料

ภาพที่ 1 “ทานตะวัน(1)” ผลงาน ปี ค.ศ. 2010
ของ เฉียน จวินชีว ขนาด 60×70 ซม.

ภาพที่ 2 “ทานตะวัน(2)” ผลงานปี ค.ศ. 2010
ของ เฉียน จวินชีว ขนาด 60×70 ซม.

ความสวยงามและคุณค่าของภาพวาดไม่ได้มีอยู่ร่วมกันเสมอไป (ภาพที่3) แต่ข้าพเจ้าคิดว่าความสวยงามและคุณค่าของภาพวาดนั้นสามารถมีอยู่ร่วมกันได้ อารมณ์ความรู้สึกภายในและสีที่มีความสมดุลกลมกลืนกัน ทำให้เกิดความรู้สึกพึงพอใจและประทับใจขึ้น (ภาพที่4) และข้าพเจ้าคิดว่าการมองดูภาพแล้วทำให้เกิดความรู้สึกพึงพอใจได้นั้น จำเป็นต้องปฏิบัติตามเสียงเรียกร้องของอารมณ์ความรู้สึกภายในของตนเอง ผนวกกับสีสันของศิลปะ เมื่อสองสิ่งนี้รวมเข้าด้วยกันและแสดงออกมาเป็นผลงานในรูปแบบทางศิลปะ ผลงานชิ้นนี้จึงจะถือว่าเป็นผลงานที่ยอดเยี่ยมตลอดกาล

ภาพที่ 3 “หนึ่งวันบนชายหาด” ภาพสีอะคริลิก
ผลงาน ปี ค.ศ. 2014 ของ เฉียน จวินจิว
ขนาด 130×150 ซม.

ภาพที่ 4 “ฉันทและซำง” ภาพสีอะคริลิก ของ เฉียน จวินจิว
ขนาด 100×120 ซม.

นายวินเซนต์ แวน โก๊ะ (Vincent Van Gogh) ศิลปินชาวฮอลแลนด์ได้เคยกล่าวประโยคหนึ่งไว้ว่า “อย่าได้วาดดวงตาที่มองเห็นโลก จงวาดหัวใจที่รู้สึกและสัมผัสถึงโลก” ทิวทัศน์ที่เรามองเห็นทั้งหมดล้วนมีสีสันหลากหลาย ฤดูใบไม้ผลิ ฤดูร้อน ฤดูใบไม้ร่วงและฤดูหนาว ต่างมีทิวทัศน์ที่แตกต่างกัน แม้ในวันเดียวกัน ช่วงเช้า ช่วงกลางวันและช่วงพลบค่ำ ยังมีสีสันของทิวทัศน์ที่แตกต่างกันออกไป จึงสามารถที่จะกล่าวได้ว่าสรรพสิ่งที่อยู่รอบตัวเรานั้นล้วนมีการเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา ธรรมชาติเป็นสิ่งที่ชีวิตที่พวกเราสามารถรู้สึกและสัมผัสได้กับการเปลี่ยนแปลงในทุกช่วงขณะ ดังนั้นข้าพเจ้าจึงแสวงหาความสมดุลของอารมณ์ความรู้สึกและสีในธรรมชาติ และนำความสมดุลนี้มาสร้างเป็นผลงานที่มีความโรแมนติกและเต็มไปด้วยสุนทรียภาพ

อีกประเด็นหนึ่งที่ข้าพเจ้าสนใจได้แก่ การพัฒนาศิลปะของมนุษยชาติตั้งแต่ในสมัยอดีตจนถึงปัจจุบัน รวมถึงศิลปินทั้งหลายที่มีหรือไม่มีมีการแสดงอารมณ์ความรู้สึกออกมาอย่างฉับพลัน สีคือสิ่งที่แสดงให้เห็นถึงความพิเศษเฉพาะของศิลปะและความคิดของศิลปิน ซึ่งได้มีศิลปินของแต่ละยุคสมัยในประวัติศาสตร์หลายคน เริ่มจาก ดิซิโอโน เวเซลลี (Tiziano Vacellio), งาน ฟาน อิก (Jan Van Eyck), โคลด โมเนท์ (Claude Monet), วินเซนต์ แวน โก๊ะ (Vincent Van Gogh), เออแฌน เดอลากรัว (Eugene Delacroix), ปอล เซซานซ์ (Paul Cezanne), อ็องรี มาติส (Henri Matisse) เป็นต้น ผลงานของพวกเขาทำให้ศิลปินและจิตรกรทั้งหลาย ต่างพากันค้นหาขั้นตอนและรูปแบบการแสดงผลของสีจากผลงานของพวกเขาจนถึงปัจจุบัน ศิลปินในยุคปัจจุบันยังคงแสวงหาแนวทางที่สามารถแสดงออกได้ถึงอารมณ์ความรู้สึกของตนเองออกมา ในขณะที่ข้าพเจ้าได้สืบทอดหลักเกณฑ์การใช้สีและเทคนิคการวาดภาพที่ศิลปินอาวุโสได้มีการสรุปเนื้อหาไว้นั้น พยายามแสดงออกถึงอารมณ์ความรู้สึกและจินตนาการของตนเองออกมา เพื่อที่จะสามารถสร้างความประทับใจให้กับผู้ชมในด้านอารมณ์และศิลปะการใช้สี

การพัฒนาของทุกยุคทุกสมัยทำให้ศิลปะการใช้สีมีลักษณะเด่นที่แตกต่างกัน ถึงแม้จะอยู่ในยุคสมัยเดียวกัน แต่ไม่ใช่ศิลปินคนเดียวกัน ผลงานของศิลปินแต่ละท่านก็จะมีลักษณะเด่นที่เป็นเอกลักษณ์ของตนเอง สิ่งเหล่านี้ล้วนมีความสัมพันธ์ใกล้ชิดกับสิ่งแวดล้อมที่ได้พบเจอ ถ้ามองจากมุมกว้างแล้ว สิ่งเหล่านี้ได้รับอิทธิพลจากปัจจัยหลายอย่างเช่น ยุคสมัยของประวัติศาสตร์ สภาพแวดล้อมทางภูมิศาสตร์ ประเพณีและความเคยชินของประชาชน รวมถึงความแตกต่างทางวัฒนธรรมเป็นต้น เช่นเดียวกับภาพจิตรกรรมสมัยใหม่ของมณฑลยูนนาน (ภาพที่ 5) ที่สะท้อนให้เห็นถึงวิถีชีวิตและธรรมชาติ ที่มีความสมดุลระหว่างอารมณ์ความรู้สึกและศิลปะของสี ภาพจิตรกรรมสมัยใหม่ของมณฑลยูนนานมีลักษณะเด่นที่เกี่ยวข้องทางด้านภูมิศาสตร์ ความอุดมสมบูรณ์ของทรัพยากรธรรมชาติ ความหลากหลายของชนกลุ่มน้อยรวมทั้งจิตใจของชาวเมือง ที่นำมาเป็นเนื้อหาสาระสำคัญของภาพวาด โดยผ่านการวาดภาพในรูปแบบเฉพาะของจิตรกร ทำให้ภาพวาดมีอารมณ์ความรู้สึกและสีสันที่เด่นชัด เป็นผลงานที่แสดงออกถึงความงามของชีวิต ความงามของธรรมชาติ ความงามของรูปแบบศิลปะ ความงามของการตกแต่งและความงามของศิลปะวัสดุที่เป็นลักษณะเด่น แต่ถ้ามองจากมุมแคบแล้ว สิ่งเหล่านี้ได้รับอิทธิพลมาจากสิ่งแวดล้อมรอบตัว แนวโน้มจากความนิยม เนื้อที่ขนาดของภาพวาด ระดับความเข้มของแสงแดดที่ส่องสะท้อน รวมถึงอารมณ์และความรู้สึกเป็นต้น อารมณ์ของศิลปะการใช้สีนั้น ล้วนเกิดขึ้นจากสัญชาตญาณ โดยใช้สติปัญญาและแรงบันดาลใจมาจากสีสันของธรรมชาตินั่นเอง

ภาพที่ 5 จิตรกรรมสมัยใหม่ของมณฑลยูนนาน

ภาพที่ 6 ภาพ วินเซนต์ แวน โก๊ะ

ทุกคนอาจจะคุ้นเคยศิลปินชาวฮอลแลนด์นายวินเซนต์ แวน โก๊ะ (Vincent Van Gogh) (ภาพที่ 6) เขาถ่ายทอดถึงเจตนาอารมณ์และความหมายของภาพวาดอย่างเรียบง่าย ซึ่งมีความใกล้เคียงกับศิลปะภาพวาดของเด็ก เขาได้อาศัยสภาพชีวิตของเขาในตอนนั้น มาถ่ายทอดถึงธรรมชาติและชีวิตที่เปี่ยม

ล้นไปด้วยพลังและความปรารถนาอันแรงกล้าของเขา ทำให้ภาพวาดมีความสอดคล้องกันทางด้านอารมณ์และความคิด และเป็นผลงานที่มีเอกลักษณ์เฉพาะตัวของเขา

ประวัติศาสตร์ภาพวาดทางตะวันตกนั้น มีการเปลี่ยนแปลงอย่างไม่หยุดยั้ง ศิลปะของการใช้สีของศิลปินและจิตรกร เริ่มต้นจากการวาดภาพธรรมชาติ ถึงแม้ว่าธรรมชาติจะมีทิวทัศน์และทัศนียภาพที่สวยงามอยู่มากมาย แต่ภายในธรรมชาติก็ไม่ได้มีแต่ความสวยงามในทุก ๆ ด้านเสมอไป จิตรกรและศิลปินเพียงแค่มองเห็นเนื้อหาความรู้และความรู้สึกที่ได้จากธรรมชาติบางส่วนมาใช้ในการสร้างผลงาน อย่างเช่น ใบไม้ธรรมดา ๆ ใบเดียวก็สามารถทำให้ศิลปินเกิดความชอบและซาบซึ้งใจ ศิลปินจึงนำความรู้สึกนั้นมาผสมผสานกับเอกลักษณ์ความสามารถของตน มาสร้างเป็นผลงานที่มีลักษณะเด่นเฉพาะของตนเอง

ดังนั้น สิ่งสำคัญที่ข้าพเจ้าอยากทำการวิจัยคือ ① ข้าพเจ้าควรทำอย่างไรถึงจะสามารถค้นหาทิวทัศน์และทัศนียภาพที่ทำให้ตัวข้าพเจ้ามีความรู้สึกชอบและซาบซึ้งใจ ② ทำอย่างไรถึงจะสามารถใช้สีได้อย่างคล่องแคล่ว ③ ทำอย่างไรจึงสามารถสร้างความกลมกลืนที่สามารถถ่ายทอดอารมณ์ความรู้สึกออกมาได้ ④ ทำอย่างไรข้าพเจ้าถึงจะสามารถนำความสวยงามของธรรมชาติมาเป็นแนวคิดที่สามารถผสมผสานกับศิลปะการใช้สีได้ ⑤ นำมาวาดภาพที่สามารถสะท้อนให้เห็นถึงความงามของศิลปะ

ในศตวรรษที่ 21 ยุคที่เต็มไปด้วยสีสัน หรือเรียกได้ว่าโลกแห่งสีสัน บุคคลที่สามารถรู้ซึ่งถึงอารมณ์และความรู้สึกของสีนั้นมีไม่มากนัก มีศิลปินจำนวนไม่มากที่สามารถนำเสรีภาพทางอารมณ์ของการใช้สี มาสร้างเป็นผลงานที่มีลักษณะเด่นในด้านของศิลปะการใช้สี หากเราต้องการพัฒนาฝีมือและเทคนิคของตนเองให้สูงขึ้น จำเป็นต้องฝึกฝนและเรียนรู้พื้นฐานศิลปะของการใช้สีในการวาดภาพ และเพียงแค่มองจิตวิญญาณที่มีความกลมกลืนต่อธรรมชาติ กลมกลืนต่อสังคมและตนเอง ก็จะสามารถนำอารมณ์และความรู้สึกของสีวาดลงไปในงานนั้นได้อย่างสมบูรณ์

ผลงานของข้าพเจ้าจะนำความพิเศษที่ได้จากความสมบูรณ์ของธรรมชาติ และทิวทัศน์ที่ได้จากการออกไปท่องเที่ยวในทุก ๆ ครั้ง ทิวทัศน์ที่มองเห็น ถึงแม้จะไม่มีเสียง แต่ก็ยังสามารถส่งผลกระทบต่อจิตใจภายในจิตใจของข้าพเจ้า ทำให้ข้าพเจ้ามีความคิดที่อยากจะสร้างผลงานขึ้นมา การศึกษาในครั้งนี้ต้องอาศัยการศึกษาและวิจัยจากประวัติศาสตร์ในรูปแบบการแสดงออกของศิลปะการใช้สีภายในภาพวาด เน้นความสำคัญถึงการใช้สีมาแสดงออกอารมณ์ความรู้สึกภายในภาพวาด และรวบรวมความรู้ที่ข้าพเจ้าได้จากการศึกษาวิจัยในครั้งนี้ มาแสดงออกให้เห็นถึง

ความหมายที่สำคัญของอารมณ์ความรู้สึกที่มีอยู่ภายในภาพวาด ทำให้ภาพวาดของข้าพเจ้าสามารถปรากฏอารมณ์และความรู้สึกจากการใช้สีได้

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาวิจัยเรื่องความกลมกลืนขงและการแสดงออกของอารมณ์ความรู้สึก
2. เพื่อสร้างสรรค์ผลงานศิลปะ โดยเน้นความสำคัญของการใช้สีและอารมณ์ในภาพวาดให้เกิดความกลมกลืน โดยสามารถสร้างความงามและความหมายร่วมกัน
3. เพื่อเผยแพร่ผลงานศิลปะต่อสาธารณชน

สมมติฐานของการวิจัย

การศึกษาวิจัยการแสดงออกของสีในครั้งนี้ หากมองข้ามความสำคัญของอารมณ์ความรู้สึกแล้ว จะทำให้ผลงานนั้นดูจืดชืดธรรมดา ขาดแรงบันดาลใจทางศิลปะอย่างแน่นอน หากภายในภาพวาดสามารถเก็บอารมณ์ความรู้สึกของสีไว้ได้ การแสดงออกของสีที่เป็นธรรมชาติ จะสามารถปรากฏความคิดทางด้านศิลปะที่แท้จริงให้กับผู้ที่รับชม สามารถโน้มน้าวให้ผู้รับชมเข้าถึงโลกอารมณ์ความรู้สึกของศิลปินและจิตรกรได้

ขั้นตอนการวิจัย

1. ศึกษาค้นคว้าประวัติศาสตร์ศิลปะตะวันตก ที่มีการพัฒนารูปแบบการแสดงออกของการใช้สีที่แตกต่างกัน เพื่อนำมาอธิบายถึงบทบาทความสำคัญของการใช้สีภายในภาพวาด พร้อมยกตัวอย่างภาพวาดและบรรยายว่าเหล่าศิลปินและจิตรกร ทำอย่างไรถึงสามารถเข้าถึงได้ระหว่างอารมณ์ความรู้สึกและศิลปะของสี
2. วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างอารมณ์ความรู้สึกและสี
3. นำเนื้อหาและความเข้าใจถึงอารมณ์ความรู้สึกและศิลปะของสีที่ได้มาใช้ในการวาดภาพ
4. แสดงความคิดเห็นต่อผลงาน และกล่าวถึงความสำคัญของความกลมกลืนระหว่างอารมณ์ความรู้สึกของการใช้สีในศิลปะภาพวาด

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการวิจัย

1. มีความรู้เกี่ยวกับศิลปะการใช้สีเพิ่มมากขึ้น และสามารถนำอารมณ์ความรู้สึกไปใช้กับสีได้อย่างมีประสิทธิภาพ
2. ค้นหากุณลักษณะในด้านการใช้สีต้นและอารมณ์ของภาพที่ข้าพเจ้าสร้างสรรค์ขึ้น

ขอบเขตของการวิจัย (รวมถึงเนื้อหา เทคนิค รูปแบบ)

1. ศึกษาวิจัยเนื้อหาเกี่ยวกับศิลปะตั้งแต่ศตวรรษที่ 19 จนถึงปัจจุบัน
2. ศึกษาวิจัยเนื้อหาเกี่ยวกับอารมณ์ความรู้สึกของสีในผลงานศิลปะภาพวาดของตะวันตก จีน และไทย
3. ใช้สื่อครีติกเป็นเทคนิคในการแสดงออก มีการใช้วัสดุต่าง ๆ และกรอกรูปเป็นส่วนประกอบ

ข้อจำกัดของการวิจัย

1. ในระหว่างการศึกษาวิจัย ได้รับความจำกัดในเรื่องสถานที่ จึงไม่สามารถหาข้อมูลที่เกี่ยวข้องได้จากหนังสือ สามารถใช้ได้เพียงคอมพิวเตอร์และเครือข่ายค้นหาข้อมูลที่เกี่ยวข้อง
2. ไม่ว่าผลลัพธ์ของการศึกษาวิจัยจะเป็นอย่างไร ล้วนต้องมีข้อคิดเห็นที่แตกต่างของผู้เชี่ยวชาญและบุคคลธรรมดาทั่วไปอย่างแน่นอน

นิยามศัพท์เฉพาะ

ความสมดุล (Balance) หมายถึง ภายในโลกของปรัชญา คือ ทำให้ความขัดแย้งมีความสัมพันธ์ที่เป็นเอกภาพ ความหมายภายในงานวิจัยชี้ให้เห็นถึงความสัมพันธ์หรือกลมกลืนกันระหว่างสีและอารมณ์ที่เป็นเอกภาพ

อารมณ์และความรู้สึกของสี (Color Feelings) หมายถึง ตัวของสีที่จริงแล้วไม่ได้มีการแสดงออกถึงอารมณ์ แต่ที่ผู้วิจัยสามารถสัมผัสได้ถึงอารมณ์และความรู้สึกของสีได้นั้น เพราะได้ดำรงชีวิตอยู่ในแวดล้อมที่คุ้นเคยกับสี จึงสามารถสะสมประสบการณ์มากมายจากสิ่งที่มีมองเห็น ประสบการณ์เหล่านี้หากได้รับแรงกระตุ้นจากสีใดสีหนึ่ง ในขณะนั้น จะทำให้เกิดอารมณ์และความรู้สึก จากการมองเห็นผ่านประสาทตาเข้าถึงสมองแล้วผ่านการครุ่นคิด ความทรงจำ และประสบการณ์เชื่อมโยงเข้ากัน ก่อให้เกิดปฏิกิริยาทางด้านความคิดของสีขึ้น

สัญชาตญาณ (Intuition) คือ การหยั่งรู้ การมองเห็นความสัมพันธ์อันเป็นความรู้ใหม่ ในวิจัยฉบับนี้หมายถึง การค้นพบแรงบันดาลใจในการสร้างผลงาน

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. ความรู้พื้นฐานของสี

ทฤษฎีของสีมีความสำคัญและเกี่ยวข้องกับการสร้างผลงานศิลปะอย่างไร ก่อนอื่นเราควรทำความเข้าใจถึงคำว่า สี (Color) ตามพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน หมายถึง ลักษณะของแสง ที่ปรากฏแก่สายตาเรา ให้เห็นเป็น สีขาว ดำ แดง เขียว ฯลฯ หรือการสะท้อนรัศมีของแสงมาสู่ตาเรา

ข้าพเจ้าเคยอ่านประวัติศาสตร์ที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับสี ทำให้ข้าพเจ้ารู้จักนักปรัชญากรีกโบราณ อริสโตเติล (Aristotle, ก่อน ค.ศ.384-ก่อนค.ศ.322) เขาถือว่าเป็นผู้บุกเบิกเกี่ยวกับทฤษฎีของสี และเป็นปรมาจารย์ของหลาย ๆ สาขาวิชา ซึ่งในเรื่องที่เกี่ยวกับสี เขาได้คิดว่าสีดำ ขาว และสีเหลืองเป็นสีพื้นฐาน ส่วนสีอื่น ๆ นั้นเกิดจากการผสมผสานระหว่างสีดำ ขาว เหลือง และในปัจจุบัน ยังคงมีคนที่ใช้หลักทฤษฎีของอริสโตเติลอยู่บ้าง แต่ส่วนใหญ่ถือว่าทฤษฎีนี้ล้าสมัยไปแล้ว ซึ่งอริสโตเติลได้มีข้อคิดเห็นเกี่ยวกับหลักการสะท้อนของแสงสว่างกับแสงสีขาวยาว เช่น เวลาที่แสงสว่างตกกระทบกับวัตถุสีขาว สีที่ปรากฏให้เห็นจะเกิดการเปลี่ยนแปลง ดังนั้นเขาจึงได้ใช้หลักวิเคราะห์ข้อเท็จจริงจากปรากฏการณ์ของสี คือการสังเกตความเปลี่ยนแปลงของสีใบไม้ และได้วิเคราะห์ถึงเหตุผลต่าง ๆ โดยเขาได้คิดว่าสีของใบไม้จากสีเขียวเปลี่ยนเป็นสีเหลืองนั้น เกิดจากคามลนน้ำในใบไม้ และยังมีข้อวินิจฉัยที่ว่าถ้าใบไม้มีคามลนน้ำมาก สีเขียวบนใบไม้ก็จะยิ่งเด่นชัดมาก ซึ่งข้อเท็จจริงดังกล่าวนี้ ได้ยืนยันว่าทฤษฎีของอริสโตเติลไม่สามารถใช้กับสังคมในปัจจุบัน ได้ เขาจึงเป็นหนึ่งในผู้ที่พยายามบุกเบิกคิดค้นในเรื่องของสีเท่านั้น

ในปัจจุบันทฤษฎีสีของอริสโตเติลมีช่องโหว่อยู่มากมาย และนอกจากทฤษฎีสีของอริสโตเติลแล้ว ยังปรากฏผู้ที่ได้อธิบายถึงเรื่องทฤษฎีของสีอีก เช่น เซอร์ไอแซก นิวตัน (Sir Isaac Newton, ค.ศ. 1643-1727) นักฟิสิกส์ นักคณิตศาสตร์ นักดาราศาสตร์ นักปรัชญา นักเล่นแร่แปรธาตุ และนักเทววิทยาชาวอังกฤษ ซึ่งเขาได้วิจัยข้อเท็จจริงเกี่ยวกับสีในผลงานเรื่อง สเปกตรัม (Spectrum) ทฤษฎีสีที่เป็นแสง ต่อมาหลังจากนั้นอีก 106 ปี ได้ปรากฏผลงานเรื่อง โครมาติกส์ (Chromatics) ของโยฮันน์ ว็อล์ฟกัง ฟอน เกอเทอ (Johann Wolfgang von Goethe, ค.ศ.1749-1832) นักเขียนนิยายชาวเยอรมัน ซึ่งในผลงานของเขาได้อธิบายถึงความรู้สึกที่แท้จริงของคนเมื่อเผชิญกับสี ซึ่งทฤษฎีของนิวตัน ได้เน้นถึงการดำรงอยู่กับวัตถุวิสัย (Objectivity) ของสี คือ ความจริงที่ไม่ขึ้นอยู่กับจิตใจ

แต่ทฤษฎีของเกอเทอนั้นกลับเน้นถึงการดำรงอยู่กับอัตวิสัย(Subjectivity)ของสี คือ การขึ้นอยู่กับความรู้สึกทางใจและไม่สามารถพิสูจน์ได้

เกอเทอไม่เห็นด้วยกับทฤษฎีสีที่เป็นแสงของนิวตันอย่างมาก ถึงแม้ว่าเขาทั้งสองจะมีแนวทางของการรู้จักสีที่คล้ายกัน แต่ความแตกต่างของเขาทั้งสองคนคือ ความรู้สึกของคนที่มีต่อกับภาพลวงตา ซึ่งทำให้คนเรารู้ว่าสีที่เรามองเห็นบนวัตถุนั้น อาจจะไม่ใช่สีจริงของวัตถุ ดังนั้นที่ดวงตาของเราเกิดความรู้สึกกับสี จึงมีลักษณะต่อเนื่องที่คล้ายกันระหว่างร่างกายกับอณูหมึกของคนเรา โดยที่ทุก ๆ ความรู้สึกนั้น ไม่ได้เกิดขึ้นจากปัจจัยเดียว อย่างเช่น ความรู้สึกที่เกิดขึ้นในปัจจุบัน มีความเกี่ยวข้องกับความรู้สึกที่เกิดขึ้นจากอดีต และจะส่งผลต่อความรู้สึกที่เกิดขึ้นในอนาคต

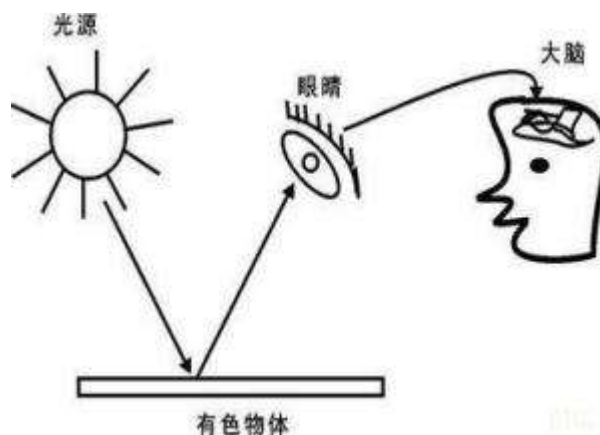
สมมติว่าข้างหน้าเรามีถังน้ำอยู่สองถัง ถังหนึ่งใส่น้ำร้อน อีกถังหนึ่งใส่น้ำเย็น หลังจากนั้นนำมือทั้งสองข้างจุ่มลงไปใต้น้ำร้อนและน้ำเย็นอย่างละข้าง และทิ้งไว้สักพักเพื่อให้มือได้รับรู้ถึงอุณหภูมิในน้ำ หลังจากนั้นยกมือทั้งสองข้างขึ้นมา และจุ่มมือทั้งสองข้างลงไปใต้น้ำเย็นอีกครั้ง ถึงแม้ว่ามือทั้งสองข้างจะจุ่มลงไปใต้น้ำเย็น แต่มือข้างที่จุ่มลงไปใต้น้ำร้อน ในครั้งแรกมือนั้นรู้สึกร้อน ครั้งที่สองมือนั้นกลับรู้สึกเย็น ส่วนมืออีกข้างที่จุ่มลงไปใต้น้ำเย็นครั้งแรกมือนั้นรู้สึกเย็น ครั้งที่สองมือนั้นกลับรู้สึก ร้อน

จากสมมติฐานนี้ อณูหมึกที่มีสัมผัสและรู้สึกได้ของทั้งสองครั้งมีความแตกต่างกัน เพราะนั่นเป็นเพียงความรู้สึกที่ผิดพลาดของผิวหนังเท่านั้น โดยปกติแล้วคนเรานั้นจะไม่เกิดความสงสัยและหาคำตอบกับสิ่งที่เกิดขึ้นเหล่านี้ แต่ในการศึกษาวิจัยเรื่องของสี เราไม่ควรเพิกเฉยต่อสิ่งที่อาจจะเกิดขึ้น แม้กระทั่งกายภาพและจิตใจของคน ก็ยังสามารถส่งผลกระทบต่ออารมณ์ และความรู้สึกจากสิ่งที่มองเห็นได้

จึงสามารถกล่าวได้ว่า ภายในทฤษฎีของสียังดำรงอยู่ทั้งวัตถุวิสัยและอัตวิสัย แต่เราไม่ควรนำสิ่งที่คล้ายกับภาพลวงตาเป็นสัญลักษณ์ของความผิดพลาด ที่จะมาเปลี่ยนแปลงทัศนคติของการวิจัยเรื่องสี เพราะสีไม่ได้ขึ้นอยู่กับวิสัยทัศน์ แต่ขึ้นอยู่กับอารมณ์ ซึ่งเริ่มจากแสงสะท้อนจากวัตถุผ่านเข้าม่านตา ความเข้มของแสงสว่างมีผลต่อการเห็นสี และความคมชัดของวัตถุ หากความเข้มของแสงสว่างปกติ จะทำให้มองเห็นวัตถุชัดเจน แต่หากความเข้มของแสงสว่างมีน้อย หรือมีดจะทำให้มองเห็นวัตถุไม่ชัดเจน หรือพร่ามัว

สีสามารถส่งผลกระทบต่อความรู้สึกนึกคิด อารมณ์ จินตนาการและการสื่อความหมาย ซึ่งแต่ละคนมีรูปแบบของการมองเห็นสีที่ต่างกัน โดยอาจมีปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับเบื้องหลังทางวัฒนธรรมของ

แต่ละพื้นที่ หรือประสบการณ์การดำรงชีวิตของแต่ละคนเป็นต้น และความรู้สึกของคนที่มีกับสี ก็ไม่ได้มีกฎเกณฑ์และความแน่นอน

ภาพที่ 7 “ภาพการรับรู้สีจากแสง” (<http://image.haosou.com/i?q=英语版色彩的明度&src=srp>)

ผลงานเรื่อง สเปกตรัม (Spectrum) ทฤษฎีสีที่เป็นแสงของนิวตัน ใช้แง่มุมวิทยาศาสตร์ธรรมชาติ โดยนำความจริงในเรื่องของสีเป็นนิยามของการศึกษาวิจัย ส่วนผลงานเรื่อง โครมาติกส์ (Chromatics) ของเกอเทอนั้น กลับใช้แง่มุมของสรีรวิทยา โดยนำความรู้สึก ความเชื่อ และความต้องการภายในมาอธิบายในเรื่องของสี ทฤษฎีของเกอเทอไม่ใช่ทฤษฎีทางด้านวิทยาศาสตร์ แต่มีลักษณะชี้แนะและเป็นการเริ่มต้นของการค้นหาเหตุผลด้านความรู้สึก แต่ความปรารถนาของเกอเทอมีมิติที่สูงกว่าเหตุผล เนื่องด้วยเหตุผลดังกล่าวและแง่มุมในการวิจัยที่ต่างกันของเขาทั้งสองคน จึงทำให้เกอเทอวิพากษ์วิจารณ์ทฤษฎีของนิวตัน ดังนั้นรูปแบบทฤษฎีสีของเกอเทอเป็นแรงจูงใจโดยตรงถึงความสนใจในด้านศิลปะของเขา เทคนิคการอธิบายของเขาส่วนมากจะเต็มไปด้วยแรงโนมน้าวทางด้านศิลปะ

จนถึงปัจจุบัน กลุ่มหรือลัทธิต่าง ๆ เกิดขึ้นใหม่มากมาย ทำให้เกิดการถกเถียงโต้แย้งกันหลายครั้ง การถกเถียงโต้แย้งเหล่านี้ ที่จริงแล้วก็คืออดีตความขัดแย้งที่ยังดำเนินต่อไปของนิวตันกับเกอเทอ

2. คุณสมบัติพื้นฐานของสี

2.1 การแบ่งประเภทของสี

ในโลกของสี ไม่ว่าจะเป็นแสงสีภายในเมืองหรือว่าสีของสัตว์ หรือพืชจากธรรมชาติ ล้วนมีสีที่ต่างกันออกไป เมื่อลองมองไปข้างหน้า บางทีสีต่าง ๆ ที่เรามองเห็นอาจจะเป็นสีที่เหมือนกัน แต่จริง ๆ แล้ว ภายในสีสองสีที่ดูเหมือนกันนั้น มีส่วนที่ต่างกันมาก โดยที่เราไม่สามารถใช้สายตามาแบ่งแยกความแตกต่างของทั้งสองสีได้

2.1.1 ประเภทสีขาว ดำ เทา

ประเภทสีขาว สีดำ เมื่อนำสองสีนี้มาผสมกันจะออกมาเป็นสีเทา ความเข้มอ่อนของสี เทานั้นขึ้นอยู่กับสัดส่วนในการผสมของสีขาวกับสีดำ ความเข้มอ่อนนี้ทำให้มีการจัดเรียง โครงสร้างของสี หากพูดถึงแง่มุมทางฟิสิกส์แล้ว สีดำ ขาว เทา ถือว่าไม่ใช่ประเภทของสีล้วน แต่เป็นประเภทสีที่ไม่มีสีล้วนแต่นำหน้าของสี ที่มีความแตกต่างกับสีล้วนอย่างเห็นได้ชัด ประเภทสีที่ไม่มีสีล้วนนั้นมีคุณสมบัติเพียงอย่างเดียว คือนำหน้าของสี สีประเภทนี้ไม่สามารถตัดออกจากวงจรของสีได้ เพราะสีประเภทนี้ยังถือว่ามีความสำคัญต่อวงจรของสี

ถ้าเราผสมสีขาวเข้าไปในสีใดสีหนึ่งสีนั้นจะสว่างขึ้น หรือมีน้ำหนักร้อนลง สียิ่งอ่อนก็จะยิ่งดูสว่าง และน้ำหนักร้อนจะเพิ่มมากขึ้นด้วยการใช้สีดำผสม ซึ่งจะทำให้สีมีความเข้มมากขึ้น ส่วนการใช้สีเทาผสม จะทำให้ความเข้มของสีลดลงเป็นสีกลาง ดังนั้นสามารถมองเห็นได้ว่า สีดำ ขาว เทา มีความสำคัญต่อจิตใจของคนและด้านเคมีต่าง ๆ เป็นต้น และในการเปลี่ยนแปลงของการผสม สีนั้น มีบทบาทที่สำคัญเป็นอย่างมาก ในขณะที่เดียวกันสีดำ ขาว เทา ยังมีคุณสมบัติและเป็นสัญลักษณ์ในการแสดงออกของอารมณ์

2.1.2 ประเภทสีล้วน

สีที่เป็นแสง (Spectrum) คือ สีที่เกิดจากการหักเหของแสง ปรากฏเป็นสีต่าง ๆ รวม 7 สี ได้แก่ สีแดง ส้ม เหลือง เขียว คราม น้ำเงิน และม่วง เรียกว่า สีรุ้ง สีแต่ละสีมีน้ำหนักร้อนต่างกัน เช่น สีแดงอ่อนจะดูสว่าง แต่สีแดงเข้มจะดูมืด ในทางกลับกันสีแท้ที่ไม่เหมือนกัน กลับสามารถมีน้ำหนักร้อนเหมือนกันได้ หากเราจัดเรียงสีเหลือง เขียว คราม น้ำเงิน และม่วงแล้ว สามารถเห็นได้ถึงระยะของน้ำหนักร้อนที่เหมือนกัน

สีมี 3 ลักษณะพื้นฐานสำคัญ คือ สีแท้ น้ำหนักของสี ความจัดหรือความเข้มของสี ซึ่งลักษณะพื้นฐานทั้ง 3 ประเภทนี้ มีความสำคัญต่อความเข้าใจในเรื่องของสี รวมถึงการแสดงออกของสีด้วย

ภาพที่ 8 “ภาพวงล้อสี” (<http://image.haosou.com/i?q=英语版色彩的明度&src=srp>)

2.2 ลักษณะพื้นฐานสำคัญของสี

ลักษณะพิเศษ 3 อย่างของสี แบ่งออกเป็น สีแท้ (Hue) น้ำหนักของสี (Value) ความจัดหรือความเข้มของสี (Intensity)

2.2.1 สีแท้ (Hue)

สีแท้ หมายถึง ความเป็นสีเดิม ที่มีได้มีการผสมให้เข้มขึ้น หรือจางลง สีแท้เป็นสีในวงจรัสสี เช่น สีแดง น้ำเงิน เหลือง ส้ม เขียว ม่วง เป็นต้น ซึ่งสีดำและสีขาวไม่ใช่สีแท้ แต่เป็นสีกลาง ซึ่งสีแท้มีความสำคัญต่อการแยกความแตกต่างระหว่างสี สามารถทำให้เกิดความแม่นยำและสามารถจัดวางสีในขณะวาดภาพได้อย่างถูกต้อง

2.2.2 น้ำหนักของสี (Value)

น้ำหนักสีหรือความสว่างของสี คือ ระดับแสงหรือระดับความสว่าง ที่แสดงให้เห็นถึงค่าความอ่อนแก่หรือความสว่างและความมืดของสี เมื่อสีถูกแสงส่องในระดับที่ต่างกัน ก็จะทำให้สีนั้นมีค่าความอ่อนแก่ที่ต่างกัน เมื่อสีใดสีหนึ่งผสมสีขาว หรือสีดำลงไปในส่วนที่มีปริมาณต่างกัน จะทำให้มีน้ำหนักของสีที่แตกต่างกันไปด้วยเช่นกัน

สีหนึ่งสีจากสีอ่อน ไปจนถึงสีแก่ สามารถแบ่งสีออกได้หลายระดับ และแต่ละระดับของสีก็มีน้ำหนักของสีต่างกัน เช่น ความเปลี่ยนแปลงจากการส่องของแสง หากแสงส่องลงมากระทบที่วัตถุมาก สีของวัตถุนั้นจะดูสว่าง อัตราการส่องสะท้อนมากน้ำหนักของสีก็มาก แต่ถ้าแสงส่องลงมากระทบวัตถุน้อย สีของวัตถุจะดูมืดสัว อัตราการส่องสะท้อนน้อย น้ำหนักของสีก็จะม้น้อยด้วย

2.2.3 ความจัดหรือความเข้มของสี (Intensity)

ความจัดหรือความเข้มของสี (Intensity) หมายถึง ความสด หรือความบริสุทธิ์ของสีใดสีหนึ่ง ที่มีได้ถูกผสมให้สีหม่นหรืออ่อนลง หากความจัดหรือความเข้มของสีมีค่าเป็นศูนย์ เวลาอยู่ท่ามกลางสีที่มีน้ำหนักต่างค่ากันจะเห็นสภาพสีแท้สดใสมากขึ้น

สีหนึ่งสีนอกจากน้ำหนักของสีแล้ว สียังแบ่งเป็นสีสดใสและสีไม่สดใส หากสีแท้ที่ไม่ถูกผสมด้วยสีดำ ขาว เทา ค่าความเข้มของสีจะมีสภาพอึมตัว เมื่อค่าความเข้มของสียิ่งมีมาก สีนั้นก็ยิ่งดูสดใสเหมือนกัน มาตรฐานของความจัดหรือความเข้มของสี คือ สีที่มีความเข้มสูงจนมีสภาพอึมตัว โดยทั่วไปแล้วขณะที่วาดภาพ สีที่ถูกบีบออกจากหลอดสีแล้วไม่ได้ผ่านการผสมสีอื่นก็ถือว่าเป็นสีมาตรฐาน

2.3 ความรู้สึกเกี่ยวกับสีในเชิงจิตวิทยา

2.3.1 สีร้อน สีเย็น (Warm Cool Color)

สีสามารถทำให้คนรับรู้ถึงอุณหภูมิภายนอกของวัตถุนั้นได้ ซึ่งมีปัจจัยส่งผลบังคับในด้านต่าง ๆ เช่น ทางด้านสรีรวิทยาส่วนบุคคล จิตวิทยา และประสบการณ์ธรรมชาติเป็นต้น โดยปกติแล้ว การรู้สึกได้ถึงอุณหภูมิ จำเป็นต้องอาศัยอวัยวะรับความรู้สึกหรือสัมผัสถึงวัตถุนั้น ๆ แต่เราสามารถให้สีต่างกัน มาทำให้คนรู้สึกถึงอุณหภูมิของวัตถุได้ แต่ถึงอย่างไรก็ตาม ได้มีการทดลองพิสูจน์แล้วว่า ความร้อนและเย็นของสี สามารถส่งผลกระทบต่อความรู้สึกของคน

สีร้อน (Warm Color) สีแดง สีเหลือง สีส้ม สีม่วงออกแดง สีส้มแดง เหล่านี้เป็นสีที่ จัดอยู่ในวาระร้อน เนื่องจากสีเหล่านี้ให้อารมณ์และความ รู้สึกที่รวดเร็ว ร้อนแรง ไม่เย็น ให้ความรู้สึกในทางกระตุ้น การตื่นตัว เตรียมพร้อม ส่วนสีเย็น (Cool Color) สีเขียว สีคราม สีน้ำเงิน สีฟ้า เป็นสีที่จัดอยู่ในวาระเย็น และสีเหล่านี้มักเกี่ยวข้องกับกลางคืน ความเย็น สีน้ำเงินทำให้คนเรารู้สึกงีบสงบ ไม่กระตือรือร้น ส่วนสีเขียวและสีม่วงเป็นสีกลาง มีแรงกระตุ้นน้อย ซึ่งสีกลางทำให้เกิดอารมณ์ของการพักผ่อนสบายใจ สามารถหลีกเลี่ยงความรู้สึกอ่อนเพลีย เหนื่อยล้าแต่หากวิเคราะห์ให้ลึกซึ้งแล้ว สามารถพบได้ว่าสีบางสีเป็นทั้งสีร้อนและสีเย็น ดังนั้นการแบ่งสีลักษณะนี้จะใช้เป็นมาตรฐานเดียวไม่ได้

เนื้อหาความรู้สึกของสีร้อนและสีเย็น ที่ปรากฏในส่วนบน ไม่ได้เกิดจากความรู้สึกที่แท้จริงทางกายภาพ แต่เกี่ยวข้องกับวิสัยทัศน์และความรู้สึกในใจของเรา ซึ่งการวาดภาพสีของลัทธิ

อิมเพรสชันนิสม์ตอนต้น ได้มีการใช้ประโยชน์จากความร้อนและความเย็นของสี โดยนำสีร้อนและสีเย็นมาเปรียบเทียบหรือทำให้เกิดการตัดกันของสี มาเป็นการเพิ่มพลังให้กับการแสดงออกของสี ซึ่งสามารถแสดงออกแนวโน้มทางด้านอารมณ์ได้อย่างกล้าหาญและรัดกุม ดังนั้นในการวาดภาพสี หากใช้การตัดกันระหว่างสีร้อนและสีเย็น ไม่เพียงสามารถทำให้เห็นถึงช่องว่างความแตกต่างของสี แต่ยังเป็นการเพิ่มความชัดเจนของการตัดกันของสี

2.3.2 ความหนักของสี

สมมติว่าข้างหน้ามีถุงอยู่สองถุง มีรูปร่าง พื้นที่และน้ำหนักที่เท่ากันทั้งหมด ถุงหนึ่งสีดำ และอีกถุงหนึ่งสีขาว ให้คุณเลือกว่าถุงไหนหนักกว่ากัน แน่นอนว่าคำตอบที่ได้ก็คือถุงสีดำ ซึ่งเหตุผลนี้สามารถแสดงออกได้อย่างชัดเจนว่า สีต่าง ๆ นั้นสามารถทำให้คนรู้สึกถึงความหนักที่ต่างกันของวัตถุได้ และสีคู่น้ำหนักมาก จะทำให้รู้สึกมีชีวิตชีวา เต็มไปด้วยอารมณ์โน้มมน้ำ แต่ถ้าคู่น้ำหนักน้อย จะทำให้รู้สึกสงบ สุขุม ซึ่งในขณะเดียวกัน ถ้าหากน้ำหนักของสีดูเท่ากัน สีที่มีความเข้มมากจะคู่มีชีวิตชีวา มากกว่าสีที่มีความเข้มน้อย

ในทุก ๆ กลุ่มลัทธิของการวาดภาพ จะเห็นได้ค่อนข้างชัดเจนและบ่อยครั้งถึงความรู้สึกหนักและเบาของสี เช่น จิตรกรชาวอเมริกัน เจมส์ แม็คเน็ลล์ วิสต์เลอร์ (James Abbott McNeill Whistler, ค.ศ.1834-1903) ผลงานภาพชื่อ มารดาของวิสต์เลอร์(Whistler's Mother) ที่มีการใช้สีเข้มมาแสดงออกถึงอารมณ์ที่สงบและสุขุม พื้นที่ส่วนใหญ่ในภาพได้ใช้สีดำและสีเทา มีพื้นที่บางส่วนใช้สีขาว ซึ่งก่อให้เกิดการตัดกันของสีดำ สีเทาและสีขาว โดยภาพวาดนี้ได้พรรณมาถึงลักษณะบุคคลหนึ่งที่มีท่าทางนิ่งเฉย มีรูปร่างหน้าตาที่เมตตาอ่อนโยน คู่มิการศึกษาสูงส่ง และนั่นเป็นความอ่อนโยนที่เต็มไปด้วยความเข้มแข็งของผู้เป็นแม่

ภาพที่ 9 “Whistler's Mother” ผลงาน ปี ค.ศ. 1871 ของ เจมส์ แม็คเน็ลล์ วิสต์เลอร์ (James Abbott McNeill Whistler) ภาพเขียนสีน้ำมันบนผ้าใบ ขนาด 162×144 ซม.

(<http://baike.haosou.com/doc/7548301-7822394.html#7548301-7822394-2>)

2.3.3 การยืดหดตัวของสี

ได้มีการกล่าวว่ารงชาติของประเทศฝรั่งเศสแรกเริ่มประกอบด้วยรีวรง 3 สี คือ สีน้ำเงิน สีขาว สีแดง แต่ละรีวมีความกว้างที่เท่ากัน แต่ขณะที่รงลอยอยู่กลางอากาศกลับทำให้รู้สึกว่าริวรงทั้ง 3 สีมีความกว้างที่ต่างกัน ครั้นแล้วจึงได้มีการประชุมให้ผู้เชี่ยวชาญด้านสีทำการวิจัย ผลสุดท้ายรีวรงทั้ง 3 สีปรับขนาดสัดส่วนเป็น สีแดง 35% สีขาว 33% สีน้ำเงิน 37% ถึงทำให้รู้สึกว่าริวรงทั้ง 3 สีนั้นมีขนาดที่เท่ากันในขณะที่รงลอยอยู่กลางอากาศ ซึ่งความจริงแล้วมันเป็นเพราะเหตุผลอะไรกันแน่

การยืดหดตัวของสี เกิดจากความยาวของคลื่นแสงที่ต่างกัน ทำให้จอประสาทตาของตามองเห็นความชัดเจนที่ไม่เหมือนกัน และการยืดหดตัวของสีไม่ได้เป็นเพียงเพราะความยาวของคลื่นแสงเท่านั้น แต่ยังเกี่ยวข้องกับน้ำหนักของสีด้วย เช่น หลายคนมักพูดกันว่า การใส่กระโปรงสีดำทำให้ดูผอมกว่าการใส่กระโปรงสีขาว ซึ่งนั่นก็เป็นหลักการการยืดหดตัวของสีด้วยเช่นกัน

ในการวาดภาพการยืดหดตัวของสี มีผลกระทบโดยตรงต่อพื้นที่เล็กใหญ่ของสีในภาพวาด และมีผลกระทบต่อวิสัยทัศน์ของคน เช่น ผลงานภาพวาดของศิลปินชาวดัตช์ วินเซนต์ แวน โก๊ะ (Vincent Van Gogh, ค.ศ. 1853-1890) ซึ่งจริง ๆ แล้วภาพวาดมีขนาดเล็ก แต่กลับมีแรงดึงดูดต่อสายตาของผู้คนได้อย่างมาก แม้แต่ขนาดของภาพวาด ก็ทำให้รู้สึกว่ามีขนาดใหญ่กว่าขนาดจริง เนื่องจากว่าเขาใช้สีเข้มในการวาดภาพ จึงทำให้คนรู้สึกได้ถึงการขยายตัวของสี ตัวอย่างเช่น ผลงานชื่อ “Red poppies and daisies” ซึ่งขนาดจริงของภาพวาดคือ 65x50 ซม. แต่ความรู้สึกจากการมองเห็นของภาพวาดจะใหญ่กว่าขนาดจริง ภายในภาพวาดมีการใช้สีแดงเข้มสดใสเป็นหลัก เน้นให้เห็นถึงความสดใสสดงามของดอกป๊อปปี้ และเผยให้เห็นถึงลมหายใจของชีวิต โดยมีการกล่าวไว้ว่า ดอกไม้ที่สดใสสดงามภายในภาพวาดนั้น มาจากทุ่งนาที่ไม่กี่สัปดาห์ต่อมา เขาได้ฆ่าตัวตาย ในขณะที่เขายังมีชีวิตอยู่ ทุกสิ่งอย่างภายในภาพวาดของเขา สามารถมองเห็นและรับรู้ได้ถึงพลังของชีวิต ทั้งเด็ก คนแก่ หรือแม้แต่ดอกไม้หนึ่งดอกในทุ่งนา

ภาพที่ 10 “Red poppies and daisies” ผลงานปี ค.ศ. 1890 ของ วินเซนต์ แวน โก๊ะ (Vincent Van Gogh) ภาพเขียนสีน้ำมันบนพื้นผ้าใบ ขนาด 65x50 ซม. (<http://www.yszcz.com>)

2.3.4 ความรู้สึกใกล้และไกลของสี (The distance sense of color)

ความรู้สึกต่อสีในระยะใกล้และไกล (The distance sense of color) หมายถึงปรากฏการณ์ภาพลวงตาหรือความผิดเพี้ยนที่เกิดขึ้นจาก สีแท้ น้ำหนักของสี ความเข้มของสีและขนาดเล็กใหญ่ของภาพวาดเป็นต้น สีที่ทำให้รู้สึกว่ายาวไกลในเวลาองคือสีแดง สีส้ม และสีเหลืองเป็นต้น เรียกว่าสีใกล้(Advancing Color) ส่วนสีที่ทำให้รู้สึกว่ายาวใกล้คือ สีเขียว สีน้ำเงิน และสีม่วงเป็นต้น เรียกว่าสีไกล(Receding Color)

สีที่มองเห็นแล้วให้ความรู้สึกว่ายาวไกลหรือใกล้ นั้น มีความเกี่ยวข้องกับพื้นหลัง สามารถสรุปได้ดังนี้ สีร้อนใกล้และสีเย็นไกล สีเข้มใกล้และสีเทาไกล สีสว่างใกล้และสีมืดไกล สีสดใกล้และสีมัวไกล ซึ่งสีใกล้และสีไกล สามารถทำให้ภาพวาดเกิดพื้นที่ของความรู้สึก ที่เป็นขั้นตอนสำคัญต่อการสร้างผลงานของศิลปิน สามารถก่อให้เกิดความสวยงามในพื้นที่ด้านความคิด และทำให้ภาพวาดยังมีความสมบูรณ์ที่มองเห็นแล้วไม่น่าเบื่อ

2.4 สัญลักษณ์และความหมายของสี

สัญลักษณ์ของสีคือ รูปแบบการจินตนาการของสีอย่างหนึ่ง ขณะที่คนเรารู้สึกได้รับอิทธิพลจากสี และรู้สึกได้จากภายนอกของสีที่ภายในมีพลังลึกลับที่กำลังเปิดเผยบางสิ่งบางอย่างออกมา คนเราจึงใช้สัญลักษณ์ของสีมาแสดงออกถึงความลึกซึ้งนี้ แต่เนื่องจากมีผลกระทบจากปัจจัยหลายอย่าง ทำให้สัญลักษณ์และความหมายของสีไม่เหมือนกัน ปัจจัยเหล่านั้นมาจากความแตกต่างของประเทศ พื้นที่ ชนชาติ วัฒนธรรมประเพณี และประเพณีทางศาสนาเป็นต้น

2.4.1 สัญลักษณ์และความหมายของสีโดยรวม

สีแต่ละสีให้อารมณ์และความรู้สึกของสีที่ต่างกัน จึงทำให้สีในภาพวาดก็แสดงออกถึงอารมณ์และความรู้สึกที่ต่างกัน

สีแดง มีความหมายของสัญลักษณ์ที่ทำให้คนนึกถึงไฟ สว่างไสว ความหวัง อบอุ่น รุนแรง และอันตราย สีแดงยังเป็นสัญลักษณ์ของความกระตือรือร้น ความก้าวหน้า การปฏิบัติ เช่น ธงแดง วันเทศกาลและคำขวัญคู่ที่ติดบนประตู ในเทศกาลตรุษจีน และในเวลาที่ยุติธรรม สีแดงเป็นสัญลักษณ์การเตือน เมื่อสีแดงถูกผสมกับสีดำ สีเทา สีขาว จะทำให้คุณสมบัติของสีเปลี่ยนไป สีแดงเข้มแสดงถึงความสงบและสุขุม สีแดงเทา ลึกลับ สีแดงอ่อนอบอุ่น สีชมพู โรแมนติก ซึ่งการเปลี่ยนแปลงที่ลึกซึ้งนี้ มักจะถูกนำมาใช้ในการวาดภาพ

ผลงาน “The Sower” ของฌ็อง-ฟร็องซัว มีแล (Jean-Francois Millet, ค.ศ. 1814-1875) ศิลปินฝรั่งเศส ภายในภาพวาดมีชาวนารูปร่างสูงใหญ่ ใส่เสื้อสีแดง กางเกงสีน้ำเงิน กำลังเดินอยู่บนสวนที่มีสีหนาเข้ม บวกกับแสงสว่างของสีท้องฟ้าจากมุมไกล ทั้งภาพวาดดูโดดเด่นถึงความอบอุ่นของสีแดง แสดงให้เห็นถึงภาพลักษณ์ของผู้ใช้แรงงาน ดังนั้นวินเซนต์ แวน โก๊ะ จึงได้กล่าวถึงผลงานนี้ว่า “ผลงานของมีแล เป็นภาพที่สมจริงและมีความหมายของสัญลักษณ์”

สีส้มอยู่ระหว่างสีแดงและสีเหลือง สีส้มมีคุณสมบัติเหมือนกันกับทั้งสองสี สัญลักษณ์และความหมายของสีส้มคือ เจริญ ร้อนแรง กระตือรือร้น และมีชีวิตชีวา บางครั้งยังหมายถึงความสงสัย และความหวัง

สีเหลืองสว่างละลานตา แม้อยู่ในที่ที่มีความสว่างมาก แต่สีเหลืองยังสามารถรักษาความเข้มของสีได้ สัญลักษณ์และความหมายของสีเหลืองคือ แสงสว่าง ความหวัง แจ่มแจ้ง ศรัทธาและความมั่งคั่ง เช่น ในสมัยสังคมนิยมที่มึนระยะเวลายาวนานถึงพันกว่าปีของประเทศจีน สีเหลืองเป็นสัญลักษณ์ของอำนาจที่ใช้เฉพาะกับจักรพรรดิของแต่ละสมัยในอดีต และในภาคตะวันออกของจีน สีเหลืองยังเป็นสัญลักษณ์ของศาสนสถาน สิ่งศักดิ์สิทธิ์ และความเคารพเลื่อมใส

ภาพที่ 11 “The Sower” ผลงานปี ค.ศ. 1850 ของ ฌ็อง-ฟร็องซัว มีแล (Jean-Francois Millet)

ภาพเขียนสีน้ำมันบนพื้นผ้าใบ ขนาด 101x82.5 ซม.

(<http://baike.haosou.com/doc/6169106-6382340.html>)

ภายในผลงานของ วินเซนต์ แวน โก๊ะ (Vincent Van Gogh) ได้มีการใช้สีเหลืองสร้างผลงานอยู่หลายชิ้น เช่น ผลงานชื่อ “The Yellow house” ผลงานชิ้นนี้ถ่ายทอดถึงความรู้สึกชื่นชอบต่อบ้านสีเหลืองของวินเซนต์ เขาตกแต่งบ้านด้วยสีเหลืองทั้งหมด ซึ่งคนที่เดินอย่างเร่งรีบข้างหน้าตึกในภาพวาดนั้นก็คือตัวของเขาเอง ในขณะที่เขาวาดภาพนี้ เขาค่อนข้างอารมณ์ดี และสีเหลืองภายในภาพวาดทำให้เขารู้สึกสงบและสบายใจ

เขาได้เขียนจดหมายถึงน้องชายของเขา ภายในจดหมายกล่าวว่า “ครั้งนี้ผมใช้แค่เพียงสีเหลืองมาแสดงออกถึงห้องนอนของผมเท่านั้น เนื่องจากความเรียบง่ายแบบนี้ ทำให้เกิดรูปแบบความรู้สึกต่อเหตุการณ์ ซึ่งมีนัยว่าพักผ่อนหรือนอนหลับ เพียงแค่ได้มองเห็นภาพนี้ หัวสมองก็จะรู้สึกอยากพักผ่อน ความคิดเพื่อเจ้อทั้งหมดก็จะหยุดลงทั้งหมด”

สีเขียวเป็นสีธรรมชาติที่สามารถมองเห็นได้ทั่วทุกหนทุกแห่ง สัญลักษณ์และความหมายของสีเขียวคือ สงบ สดชื่น มุ่งหวัง วัยรุ่นและอุดมการณ์ สีเขียวมีประโยชน์ช่วยขจัดความเหนื่อยล้าของสายตา ทำให้เกิดการคิด โยงไปถึงชีวิต ความหวังและความปลอดภัย ดังนั้นสีเขียวมักถูกใช้เป็นสัญลักษณ์ของการสัญจรต่าง ๆ สัญลักษณ์เครื่องหมายความปลอดภัยและสัญลักษณ์เครื่องหมายเปิดเป็นต้น

สีเขียวผสมกับสีเหลือง จะได้สีเหลืองอมเขียว ทำให้คนนึกถึงทุกสรรพสิ่งกำลังแตกหน่อ งอกงาม เต็มไปด้วยพลังอันมีชีวิตชีวา สีเขียวผสมสีน้ำเงิน จะได้สีเขียวน้ำทะเล (Sea green) แสดงออกถึงพลังของวัยรุ่น ที่ด้านหนึ่งสดใส อีกด้านสว่างงามและสุขุม

ภาพที่ 12 “The Yellow house” ผลงานปีค.ศ.1888 ของ วินเซนต์ แวน โก๊ะ (Vincent Van Gogh)
ภาพเขียนสีน้ำมันบนพื้นผ้าใบ ขนาด10.2×7.6 ซม.

(http://image.haosou.com/i?src=360pic_normal&q=梵高与黄房子)

ในการวาดภาพสีเขียนเป็นสีที่ใจกว้างมาก สามารถเข้าได้กับทุกสี แม้กระทั่งการตกแต่ง และการวาดรูป ก็ไม่สามารถหลีกเลี่ยงการใช้สีเขียนได้เลย เช่น ผลงานชื่อ “Gauguin's chair” ของ วินเซนต์ ผลงานชิ้นนี้ได้ถ่ายทอดถึงความรู้สึกเหงาและโดดเดี่ยวของเขา เนื่องจาก พอล โกแกง (Paul Gauguin) ผู้ที่นั่งเก้าอี้ตัวนี้ได้จากเขาไป ซึ่งหนังสือหนา ๆ สองเล่มที่วางบนเก้าอี้ที่ว่างนั้น มีความหมายแสดงถึงโลกศิลปะของปารีส รวมถึงบอกให้รู้เป็นนัยถึงทิศทางในการเดินทางของพอล ซึ่งเทียบที่กำลัลูกใหม่ ได้แสดงถึงความรู้สึกเป็นห่วงของเพื่อน มีเบาะรองนั่งกับกำแพงสีเขียวที่ดูอบอุ่นและมีความสัมพันธ์กัน จากเหตุการณ์ในภาพแสดงให้เห็นถึงช่วงเวลาที่เขาทั้งสองแยกจากกัน มีความรู้สึกที่อบอุ่น ห่วงเหนี่ยวเวลาของกันและกัน แต่ทว่าขณะที่วินเซนต์วาดภาพนี้ เขาก็ได้มีการประกาศสิ้นสุดความสัมพันธ์ของการเป็นเพื่อนระหว่างเขากับพอล

สีน้ำเงินเป็นสีที่มีพื้นที่กว้างใหญ่อยู่ภายในธรรมชาติ ท้องฟ้าปลอดโปร่งกว้างไกล สีสันของคลื่นทะเลใหญ่ สัญลักษณ์และความหมายของสีน้ำเงินคือ สุขุม สงบ กว้างใหญ่ไพศาลและสติสัมปชัญญะ สีน้ำเงินบริสุทธิ์ทำให้คนรู้สึกสุภาพสงบเสงี่ยม สุขุมเยือกเย็น ในพื้นบ้านดั้งเดิมของประเทศจีนเรียกสีน้ำเงินว่าสีฟ้าเข้ม

ภาพที่ 13 “Gauguin's chair” ผลงานปี ค.ศ. 1888 ของ วินเซนต์ แวน โก๊ะ (Vincent Van Gogh)

ภาพเขียนสีน้ำมันบนพื้นผ้าใบ ขนาด 90.5×72 ซม.

(<http://www.xiexingcun.com/fangao02/20.html>)

ผลงาน “The Railway” ของเอ็ดัวร์ มาเน็ต (Edouard Manet, ค.ศ 1832-1883)

ศิลปินสมัยอิมเพรสชันนิสม์คนสำคัญของประเทศฝรั่งเศส ผลงานชิ้นนี้เขาใช้สีน้ำเงินอ่อน วาดภาพ

ลูกสาวของเพื่อนเขาที่ดูสวยงามมีจิตใจดี แต่สิน้ำเงินที่ขุนมัว กลับทำให้คนรู้สึกเย้ยหยันและเศร้า เสียใจ เช่น ผลงานชื่อ “Prostitute Before a Mirror” ของจอร์จ รูโอลท์ (Georges Rouault, ค.ศ. 1871-1958) ศิลปินอิมเพรสชันนิสต์ของฝรั่งเศส เขาใช้สิน้ำเงินที่ถูกทำให้สกปรกแล้ว มาถ่ายทอดถึงความน่ากลัวและทำให้คนรู้สึกทรมานไม่ได้กับผู้หญิงคนนี้

สีม่วงเป็นสีแท้ที่มีน้ำหนักของสีน้อยที่สุด มีความงดงามละเอียดอ่อนและโอ้อ่า แต่ก็ยังเป็นสัญลักษณ์ของความโอหังถือดี ความไม่กระตือรือร้น และทอดย สีม่วงให้ความรู้สึกกลับในอีกรูปแบบหนึ่ง เมื่อสีม่วงถูกผสมให้อ่อนลงเป็นสีม่วงอ่อน ทำให้คุณสมบัติของสีเปลี่ยนไป สีม่วงอ่อนจะทำให้รู้สึกถึงความนุ่มนวล งดงาม เรียบ ๆ แต่เต็มไปด้วยความงามของผู้หญิง แต่ถ้าเป็นสีม่วงเข้ม กลับทำให้คนรู้สึกถึงความลุ่มหลงโง่เขลา เชื่อถือไสยศาสตร์

สีดำ สีขาว สีเทา เป็นกลุ่มสีกลาง ไม่มีสีสัน เป็นสีตรงข้าม ถึงแม้จะเป็นสีตรงข้าม แต่ยังคงมีคุณสมบัติร่วมกันกับสีอื่น ๆ มีพลังการถ่ายทอดและความรู้สึกกลับที่มากกว่าสีอื่น ๆ สีขาว และสีดำในขณะเดียวกัน ยังสามารถแสดงออกถึงความตาย ความเศร้าสลดและหวาดกลัว

ภาพที่ 14 “The Railway” ผลงานปี ค.ศ. 1872
ของ เอ็ดวาร์ มานต์ (Edouard Manet) ภาพเขียนสีน้ำมันบนพื้นผ้าใบ
ขนาด 93.3×111.5 ซม.

ภาพที่ 15 “Prostitute Before a Mirror”
ผลงานปี ค.ศ. 1906 ของจอร์จ รูโอลท์
(Georges Rouault)

สีน้ำมันจะทำให้คนนึกถึงความมืดของกลางคืน ที่ทำให้รู้สึกที่น่ากลัว อึดอัดใจ ความเหงาและความชั่วร้าย ในขณะที่เดียวกัน อีกด้านของสีน้ำมันยังมีลักษณะพิเศษของความเคร่งขรึมน่าเคารพและความลึกถึบ เช่น ผลงานชื่อ “The Scream” ของ เอ็ดเวิร์ด มุงค์ (Edvard Munch, ค.ศ.1863 – 1944) ศิลปินชาวนอร์เวย์ และผลงานชื่อ “Death and the Maiden” ของ อีโกน ซีเล (Egon Schiele, ค.ศ. 1890-1918) ศิลปินชาวออสเตรีย ผลงานทั้งสองชิ้นนี้ ได้แสดงออกถึงความหวาดกลัวและไม่สบายใจของเขาทั้งสองคน

ภาพที่ 16 “Death and the Maiden” ผลงานปี ค.ศ. 1915 ของ อีโก ซีเล (Egon Schiele)

<http://www.zhengxxg.cn/qc/5412.html>

สีขาว ให้ความรู้สึกที่ความบริสุทธิ์ผุดผ่อง สดใส ศักดิ์สิทธิ์และให้แสงสว่างแก่คนในประเทศทางตะวันตก สีขาวคือสีชุดแต่งงาน แต่ในประเทศจีนสีขาวคือชุดที่ใส่ในพิธีงานศพแบบดั้งเดิมที่มีประเพณีทางประวัติศาสตร์ยาวนานกว่าสองพันปี

ผลงานจากภาพวาด “Reka Amy Roman lady Portrait” ของ ฌาค หลุยส์ ดาวิด (Jacques Louis David, ค.ศ. 1748-1825) ศิลปินยุคนีโอคลาสสิกชาวฝรั่งเศส เนื่องจากมาตามในภาพวาดชอบใส่เสื้อผ้าสีขาว และมักมีท่วงท่าที่สง่างามน่าชื่นชม ทำให้คนเคลิบเคลิ้ม ในยุคสมัยนั้นมาตามมีสถานะที่สูงทางด้านวัฒนธรรม สง่างามและเฉลียวฉลาด เคยมีคนจำนวนไม่น้อยศรัทธาเลื่อมใสต่อเธอ ภายในภาพวาดมาตาม Reka ใส่เสื้อผ้ากระโปรงยาวแบบโรมัน นั่งฟังลงบนเตียงแบบโรมัน มีโคมไฟทองแดงอยู่เคียงข้าง และพื้นหลังของภาพมีสีส้มไม่ฉูดฉาด เป็นภาพที่มีความลงตัวของรูปร่างของลักษณะ โครงสร้างและสีส้ม ทุกอย่างดูสมดุกลมกลืน ทำให้คนรู้สึกเงียบสงบ ศักดิ์สิทธิ์และบริสุทธิ์ผุดผ่อง

สีเทาเป็นสีกลางหมายถึง ไม่ชัดแจ่มแน่นอน ธรรมดา อ่อนโยนและเป็นสีไม่มีลักษณะเฉพาะ และสีของสีเทาจำเป็นต้องอาศัยจากสีรอบข้าง เมื่ออาศัยกลุ่มสีร้อน สีเทาจะมีคุณสมบัติที่ดูเงียบและสุขุม เมื่ออาศัยกลุ่มสีเย็น สีเทาจะมีคุณสมบัติที่ดูอบอุ่น นอกจากนี้สีเทายังมีความหมายถึงความถ่อมตัว ธรรมดาและความเหงา

ภาพที่ 17 “Portrait of Madame Récamier” ผลงานปี ค.ศ. 1800 ของ ฌาค หลุยส์ ดาวิด (Jacques Louis David) ภาพเขียนสีน้ำมันบนพื้นสีน้ำมัน
(https://en.wikipedia.org/wiki/Portrait_of_Madame_R%C3%A9camier)

เออแมง เดอลากัว (Eugène Delacroix, ค.ศ.1798-1863) ศิลปินชาวฝรั่งเศส เคยต่อต้านการใช้สีเทาในการวาดภาพ เพราะสีเทาจะทำลายคุณสมบัติเดิมของสี ทำให้ระดับการเปรียบเทียบระหว่างสีลดลง

สีทองและสีเงิน เงินและทองนั้นมีราคาแพงและมีความวาวพิเศษ บวกกับถูกยุคสมัย สักคตินาชนชั้นปกครองนำใช้บ่อย ๆ ก่อให้เกิดเป็นสัญลักษณ์ของความเลิศล้ำสูงส่ง เจริญรุ่งเรือง และความหรูหรา สัญลักษณ์นี้ก็ได้ถูกนำมาใช้ในภาพวาดด้วยเช่นกัน เช่น ผลงานของ กุสตาฟ คลิมท์ (Gustav Klimt, ค.ศ. 1862-1918) ศิลปินชาวออสเตรีย ในผลงานของเขามีการใช้สีทองเป็นจำนวนมาก ภาพเขียนของเขาใช้สีที่ดูหรูหรา ที่ห่อหุ้มความรักและจิตใจหงอยเหงาเศร้าซึม และนี่ก็เต็มไปด้วยบรรยากาศของเมืองนี้ในตอนนั้น

ภาพที่ 18 “Portrait of Adele Bloch-Bauer I” โดยศิลปิน กุสตาฟ คลิมท์ (Gustav Klimt)

(https://en.wikipedia.org/wiki/Portrait_of_Adele_Bloch-Bauer_I#/media/File:Gustav_Klimt_046.jpg)

2.4.2 ปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อความหมายของสัญลักษณ์ของสี

2.4.2.1 ความหมายของสัญลักษณ์ของสี มีปัจจัยเกี่ยวข้องกับความเคยชินของชนชาติ ธรรมชาติแวดล้อมของภูมิศาสตร์ ดินฟ้าอากาศและประเพณีนิยม รวมทั้งจิตใจของชาวเมืองเป็นต้น ลองมองดูธงชาติของแต่ละประเทศ สีบนธงชาติเป็นศูนย์รวมที่สะท้อนให้เห็นถึง อารมณ์ความรู้สึกของแต่ละชนชาติ เช่น ธงชาติสีแดงของประเทศจีน เป็นสัญลักษณ์ของสันติภาพ ที่พวกเขาได้รับมาจากการหลั่งเลือดสละชีพเพื่อชาติของวีรบุรุษ ในขณะเดียวกัน ยังเป็นสัญลักษณ์ ของการปฏิบัติ การเฉลิมฉลอง และความสิริมงคล ในเวลาเฉลิมฉลองของวันเทศกาล ส่วนใหญ่ มักจะใช้สีแดง ส่วนทางประเทศทะเลทรายในอาหรับ ส่วนมากมีธงชาติเป็นสีเขียว ซึ่งสีเขียวนี้ทำให้คนรู้สึกถึงชีวิตและความหวัง ส่วนประเทศที่แข็งแกร่งทางด้านสติสัมปชัญญะอย่างประเทศเยอรมัน มีธงชาติ 3 สี คือ สีดำ สีแดงและสีเหลือง ทั้งสามสีนี้สะท้อนให้เห็นได้ชัดถึงจิตใจที่แน่วแน่ของ ชนชาติ และธรรมชาติทางภูมิศาสตร์ ดินฟ้าอากาศ ประเพณีนิยม รวมทั้งจิตใจของชาวเมืองที่เชื่อมผืนที่อยู่ ด้วยกัน

2.4.2.2 สัญลักษณ์ของสีที่ได้รับผลกระทบจากความเชื่อทางศาสนา

กิจกรรมทางศาสนาบนโลกนี้ ไม่ว่าจะเป็นในอดีตหรือปัจจุบันล้วนมีพลังอันยิ่งใหญ่ในแต่ละศาสนามีศีลและข้อบัญญัติทางด้านศาสนาหรือความเลื่อมใสศรัทธา ที่คล้ายกับพระราชโองการของราชา อย่างเช่นในศาสนาพุทธ สีทอง คือสีที่โดดเด่นของแดนสุขาวดีหรือชมพูทวีป ส่วนศาสนาคริสต์ สีแดงคือเลือดของพระเยซู เมื่อใส่เสื้อคลุมยาวสีแดง คือการแสดงความเลื่อมใสศรัทธาและปวารณาตัว และศาสนาอิสลาม สีเขียวคือสีอันศักดิ์สิทธิ์ตลอดกาลของศาสนิกชน ดังนั้นจึงสามารถเห็นได้ว่า ศาสนาที่ไม่เหมือนกันของชนชาติ ก็สามารถเป็นปัจจัยที่ทำให้อารมณ์ความรู้สึกของสีและความหมายของสัญลักษณ์นั้นแตกต่างกันออกไปได้

2.4.2.3 สัญลักษณ์ของสีได้รับอิทธิพลจากยุคสมัย

ในทุกยุคทุกสมัย ได้มีสีประจำของแต่ละยุคสมัย เนื่องจากวิวัฒนาการและการเปลี่ยนแปลงของยุคสมัย ทำให้แนวความคิดของสีสามารถเปลี่ยนแปลงไปได้ การเปลี่ยนแปลงของสีจึงกลายมาเป็นเครื่องหมายที่แสดงถึงความก้าวหน้าของยุคสมัย เช่น กางเกงยีนส์ ที่ไม่ว่าจะบนถนนใหญ่จนถึงตรอกเล็กชอยน้อย ก็สามารรถเห็นได้ทั่วไป กลุ่มสีน้ำเงินคือสัญลักษณ์ของกางเกงยีนส์ ที่ดูสง่า มีความโดดเด่นเฉพาะ ซึ่งได้เป็นสิ่งที่ยึดจำอยู่ในหัวสมองของพวกเราแล้ว อีกตัวอย่างหนึ่งคือภาพวาดของแต่ละยุคสมัย เนื่องจากได้รับอิทธิพลของยุคสมัย ทำให้ภาพวาดมีรูปแบบที่แตกต่างกัน ความหมายของสัญลักษณ์ของสีมีสาระสำคัญที่หลากหลาย เป็นสิ่งที่สำคัญต่อ โลกของศิลปะ ดังนั้นวิธีการใช้สีจึงเป็นบทบาทสำคัญกับศิลปินทุกคน

สีมีผลตอบสนองต่าง ๆ ต่อจิตใจของคน ซึ่งมีผลตอบสนองทางกายภาพ ได้แก่ ความร้อนหนาว ความใกล้ไกล ความหนักเบาและความเล็กใหญ่เป็นต้น ผลตอบสนองทางอารมณ์ ได้แก่ ความฮึกเหิม สุขุม ปลอดภัย ความคับแค้นใจและความตื่นเต้นเป็นต้น ทั้งหมดทั้งสิ้นนี้ได้ถูกศิลปินนำมาใช้สร้างผลงาน ศิลปินได้ถ่ายทอดอารมณ์ความรู้สึกภายในใจและระบายอารมณ์ความคิดของเขาออกมาทางผลงาน ที่คล้ายกับการแสดงเวทมนต์

3. การแสดงออกถึงอารมณ์ความรู้สึกของสีในภาพวาด

ในขณะที่สร้างผลงานภาพวาด เหล่าศิลปินได้อาศัยการแสดงออกของสี มาถ่ายทอดอารมณ์และความรู้สึกภายในใจของตนเอง ในขณะที่เดียวกันได้อาศัยวิถีทัศน ที่สามารถส่งผลกระทบต่อจิตใจของผู้คน

ประวัติศาสตร์ของจิตรกรรมแบบตะวันตก ตั้งแต่ศตวรรษที่ 19 เป็นต้นมา สีในแวดวงของศิลปะได้ผ่านช่วงวิถีตั้งแต่หลุดพ้นการถูกจำกัดการใช้ จนกระทั่งสีได้มีความเป็นอิสระในคุณค่า ซึ่งพอดีกับช่วงที่ศิลปินได้เพิ่มความสำคัญของอารมณ์ภายใน และความคิดลงไปในช่วงตอน

ของการวาดภาพ แนวโน้มนี้จึงค่อย ๆ สะท้อนให้เห็นถึงความอิสระและความไร้ขอบเขตของการวาดภาพ ซึ่งต่อมาทำให้เรามีการสำรวจค้นหากฎเกณฑ์การพัฒนาของอารมณ์ความรู้สึกภายในศิลปะภาพวาดได้ดีขึ้นและอิสระ

3.1 การแสดงออกถึงอารมณ์ความรู้สึกของสีในจิตรกรรมแบบตะวันตก

นักวิชาการผู้มีชื่อเสียงเรื่องทฤษฎีของสี โยฮันเนส อิตเทน (Johannes Itten, ค.ศ.1888-1967) ชาวสวิสเซอร์แลนด์ เขาคิดว่าการวิจัยจากแง่มุมของสุนทรียศาสตร์ที่มีต่อสี ส่วนใหญ่สามารถแบ่งการใช้สีออกเป็น 3 ประเภทคือ ลักษณะความประทับใจของสี ลักษณะการแสดงออกของสี ลักษณะโครงสร้างของสี เหล่าศิลปินใช้กฎเกณฑ์พื้นฐานความจริงของสี มาปฏิบัติตามสัญชาตญาณของตนเอง บวกกับนิสัยส่วนตัวของศิลปินที่ค่อย ๆ ก่อให้เกิดลักษณะพิเศษทางด้านการใช้สี และเป็นเอกลักษณ์เฉพาะของตัวศิลปิน

3.1.1 ลักษณะความประทับใจของสี

ช่วงครึ่งหลังของศตวรรษที่ 18 ประเทศฝรั่งเศสมีการปฏิวัติครั้งใหญ่ ที่ก่อให้เกิดผลกระทบต่อการเปลี่ยนแปลงโฉมหน้าทางการเมืองทั่วยุโรป ในเวลานั้นลักษณะเฉพาะของบุคคลได้รับความนับถือและแนวความคิดต่าง ๆ ก็ได้รับการปลดปล่อยให้เป็นอิสระ ทั้งด้านสังคม วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ส่วนมีการพัฒนาก้าวหน้าอย่างรวดเร็ว เนื่องจากเป็นยุคสมัยที่เต็มไปด้วยการทดลองและนวัตกรรมใหม่ จึงทำให้แนวความคิดของคนมีการเปลี่ยนแปลงตามไปด้วย ในยุคสมัยนี้ได้ปรากฏทฤษฎีสีที่เป็นแสงของนิวตัน ซึ่งเป็นการกระตุ้นให้คนในแถบตะวันตกเกิดความกระตือรือร้นต่อการศึกษาวิจัยเรื่องของสี หนังสือที่จัดพิมพ์จำหน่ายของเขา ช่วยทำให้คนตะวันตกได้รับรู้และเข้าถึงอารมณ์ความรู้สึกของสีในรูปแบบที่แตกต่างจากเดิม ต่อมานิวตันเริ่มวิจัยจิตวิทยาสี ทำให้โลกศิลปะของฝรั่งเศสในขณะนั้นเกิดความไม่พอใจกับกลุ่มนักวิชาการ

ในช่วงศตวรรษที่ 19 การปรากฏประวัติศาสตร์ภาพวาดของลัทธิประทับใจหรือลัทธิอิมเพรสชันนิสม์ของฝรั่งเศส ซึ่งเป็นการพลิกผันครั้งหนึ่งของสี ทำให้สีสามารถหลุดพ้นออกจากแนวคิดเดิม ๆ ในขณะที่ศิลปินกลุ่มใหญ่นั้นถูกสังคมนิยมว่า แต่ทว่าพวกเขายังคงเดินหน้าเข้าสู่อารมณ์ความรู้สึกของสีที่พวกเขาได้ค้นพบอย่างไม่หยุดยั้ง ดังนั้นศิลปินกลุ่มอิมเพรสชันนิสม์ทั้งหลายจึงสามารถสร้างผลงานภาพวาดที่อยู่บนประวัติศาสตร์ให้มีอารมณ์จากสีได้อย่างสมบูรณ์ และในขณะเดียวกันผลงานภายในประวัติศาสตร์ยังสามารถหลั่งไหลอารมณ์ความรู้สึกออกมาได้อย่างเต็มที่

โคลด โมเนต์ (Claude Monet, ค.ศ.1840-1926) ศิลปินคนสำคัญของฝรั่งเศส มีความสำคัญในการเป็นผู้ริเริ่มศิลปะอิมเพรสชันนิสม์ ชื่อเรียกอิมเพรสชันนิสม์มาจากชื่อภาพวาดของโมเนต์ ผลงานนี้มีชื่อว่า “Impression, Sunrise” เหตุการณ์ภายในภาพวาดเป็นช่วงเวลาที่พระอาทิตย์ขึ้น ทำเรือถูกหมอกยามเช้าแผ่ปกคลุม ซึ่งถูกโอบล้อมด้วยสีม่วงอ่อน สีแดง สีน้ำเงินหม่นและสีส้มเหลืองเป็นต้น พระอาทิตย์สีแดงสดสีกำลังลอยขึ้น และใช้ลีลาการวาดภาพแบบเรียบง่ายกลายเป็นภาพของน้ำทะเล ท้องฟ้า และทัศนียภาพที่สลับซับซ้อนอยู่ด้วยกัน กลายเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันที่ดูครบถ้วนบริบูรณ์ ทิวทัศน์นี้คือทัศนียภาพที่เขาได้เห็นจากการมองออกไปทางนอกหน้าต่าง เรือทั้งสามลำที่อยู่ท่ามกลางหมอกบาง ๆ ค่อย ๆ เลื่อนลงจนเห็นไม่ชัด ทั้งสิ่งก่อสร้างที่อยู่ในระยะไกล เครื่องยกของหนัก เรือและท่าเรือต่างก็ดูสลับในยามเช้า เขาใช้เทคนิคและลีลาการวาดแบบระกะระกะ แสดงให้เห็นถึงการผสมผสานของหมอกในภาพวาด เมื่อได้มองเห็นภาพนี้เพียงแค่ว่า เลี้ยววินาทีเท่านั้น ก็สามารถรู้สึกได้ถึงความสุขสดใสที่มีชีวิตชีวาได้

ในช่วงเวลาครึ่งชีวิตของโมเนต์ เต็มไปด้วยความมุ่งมั่นที่เดินตามรอยการเปลี่ยนแปลงของสี ซึ่งแสดงให้เห็นว่า แสงและสีเป็นปัจจัยที่สำคัญต่อจิตวิทยาของมนุษย์ เขามักจะวาดภาพโดยใช้เป้าหมายเดิม ๆ ครึ่งแล้วครึ่งเล่า โดยมีช่วงเวลาและแสงสว่างที่แตกต่างกัน สีจากแสงของธรรมชาติ ได้แสดงออกถึงอารมณ์ความรู้สึกของเขาในเลี้ยววินาทีนั้นออกมา

ภาพที่ 19 “Impression, Sunrise” (ในภาษาฝรั่งเศส Impression, soleil levant) ผลงานปี ค.ศ. 1873 ของ โคลด โมเนต์ (Claude Monet) ภาพเขียนสีน้ำมันบนพื้นผ้าใบ ขนาด 48×64 ซม.

3.1.2 ลักษณะการแสดงออกอารมณ์ของสี

ศิลปะลัทธิแสดงพลังอารมณ์หรือลัทธิสำแดงพลังอารมณ์ (Expressionism) เป็นกลุ่มที่แสวงหาความหมายของ “ความรู้สึกที่มีชีวิตชีวา” และประสบการณ์ทางอารมณ์ที่ขึ้นอยู่กับจิตใจ และไม่ใช่ความเป็นจริงทางวัตถุ แนวโน้มของศิลปินกลุ่มนี้จะบิดเบือนความเป็นจริงเพื่อที่จะแสดงผลที่มีต่ออารมณ์ และเป็นศิลปะอัตวิสัย (Subjective Art Form) พวกเขาไม่พอใจกับการพรรณนาถึงสรรพสิ่งที่ เป็นวัตถุวิสัย ศิลปินกลุ่มนี้อาศัยการบิดเบือนความเป็นจริง มาระบายความเจ็บปวดภายในใจ พวกเขา ปฏิเสธการดำรงอยู่ของวัตถุวิสัยที่อยู่กับโลกของความเป็นจริง และต่อต้านวัตถุวิสัยของศิลปะ กลุ่มลัทธิแสดงพลังอารมณ์ไม่ได้เป็นกลุ่มที่สามัคคีเป็นหนึ่งเดียวกัน เพราะศิลปินในกลุ่มมีความเชื่อ ทางการเมืองและแนวคิดปรัชญาที่ต่างกัน ส่วนใหญ่พวกเขาได้รับอิทธิพลจากแนวคิดปรัชญาของ คานต์ ปรัชญาสันชาตญาณของแบร์กซงและวิชาจิตวิเคราะห์ของ ฟรอยด์

หลังจากศิลปินยุคอิมเพรสชันนิสม์ เริ่มตระหนักถึงการแสดงออกของอารมณ์ ความรู้สึกของสี ทำให้สีมีพื้นที่การแสดงออกที่กว้างขึ้น พวกเขาแตกต่างจากกลุ่มอิมเพรสชันนิสม์ ที่แสวงหาแสงและสี แต่ให้ความสำคัญกับลักษณะเฉพาะที่เป็นอัตวิสัยและอารมณ์ความรู้สึก และ ให้ความสนใจต่อการแสดงออกของสี ที่แฝงไว้ด้วยความรู้สึกส่วนตัวของศิลปิน พวกเขาเชื่อว่า ศิลปะของพวกเขาแตกต่างกับศิลปะที่เป็นวัตถุวิสัย

จากแนวคิดข้อนี้ข้าพเจ้าจึงขอกล่าวถึงวินเซนต์ ศิลปินผู้มีชื่อเสียงอีกครั้ง ซึ่งวินเซนต์ใช้ ชีวิตทั้งชีวิตของเขาทุ่มเทให้กับการแสดงออกของอารมณ์และความรู้สึกของสี เขาใช้อารมณ์ ความรู้สึกภายในใจของเขา มาแสดงออกถึงภายนอกของเขามีความแข็งแกร่ง ในผลงานของเขาไม่ว่าจะเป็นการวาดภาพนิ่ง “Sunflowers” ที่เป็นภาพในที่ร่ม “The Bedroom” ภาพของบุคคล “Portrait van Pèrre Tanguy” หรือภาพวิวทิวทัศน์ “Wheat Field With Crows” ภาพวาดเหล่านี้ล้วนพรรณามา จากความรู้สึกภายในใจของวินเซนต์ ซึ่งแสดงให้เห็นถึงชีวิตที่เต็มไปด้วยความรักของเขา เช่น ผลงานชื่อ “ราตรีประดับดาว” (The Starry Night) ที่แสดงให้เห็นถึงความพลุ่งพล่านของอารมณ์ ภายในภาพวาดมีการใช้สีตัดกันอย่างเด่นชัด จึงทำให้คนมอง เกิดความรู้สึกเวียนหัวตาลาย ซึ่ง แสดงออกให้เห็น ได้ชัดเจน ถึงสภาพจิตใจที่ได้รับความเจ็บปวดอย่างรุนแรง และอารมณ์ความคิดที่ไม่สุขุม กระวนกระวายใจของเขาในตอนนั้น

ภาพที่ 20 “ราตรีประดับดาว” (The Starry Night) ผลงานปี ค.ศ. 1889 ของ วินเซนต์ แวน โก๊ะ
ภาพเขียนสีน้ำมันบนพื้นผ้าใบ ([http://image.haosou.com/i?q=梵高与星空](http://image.haosou.com/i?q=梵高与星空&src=tab_www)
&src=tab_www)

วินเซนต์ ใช้ความรู้สึกที่แท้จริงของเขามาสร้างผลงาน โดยสิ่งที่เขาถ่ายทอดออกมาทั้งหมดคือความรู้สึกที่มาจากสิ่งต่าง ๆ ภายในใจ แต่ไม่ใช่จากสิ่งที่เขามองเห็นสีสันทันในผลงานของเขา มีพลังแฝงอยู่ และเขานำพลังนี้มาใช้ได้อย่างโดดเด่นในผลงานชื่อ “The Night Cafe in the Place Lamartine in Arles” ในผลงานนี้ เขาได้ใช้สีแดงและสีเขียวมาแสดงออกถึงอารมณ์ที่หวาดกลัวของคน สีเหลืองที่กระตุ้นต่อสายตาและสีเขียว จะทำให้คนรู้สึกรำคาญ บวกกับแสงไฟที่สับสนกับพื้นที่สีแดงในภาพวาดนั้น ได้เกิดสีสันทัดกัน ทำให้คนรู้สึกไม่ดีทั้งมืดและน่ากลัว เป็นเพราะเขาได้ถูกเจ้าของร้านกาแฟนี้ไล่ออกมาอย่างหยาบคาย ดังนั้นเนื้อหาในภาพวาดนี้ คือภาพสะท้อนความรู้สึกของเขาในตอนนั้น

วินเซนต์ มักใช้อารมณ์และความรู้สึกจริงเป็นแนวทางของการวาดภาพ ซึ่งแนวทางศิลปะของเขาแสดงให้เห็นถึงการนำสีมาถ่ายทอดพลังอันยิ่งใหญ่ภายในจิตใจ คล้ายกับอ็องรี มาติส(Henri Matisse) หัวหน้าลัทธิโฟวิสม์(Fauvism) ของศิลปินชาวฝรั่งเศส ที่แสดงให้เห็นถึงการแสวงหาพลังของอารมณ์และความรู้สึกของสี ทำให้ในปัจจุบันคุณสมบัติอารมณ์และความรู้สึกที่แท้จริงของสีถูกปลดปล่อยให้มีอิสระภาพ

ศิลปินลัทธิโฟวิสม์(Fauvism) ในศตวรรษที่ 20 พวกเขาใช้รูปทรงอิสระ ใช้สีสดสีตัดกันอย่างรุนแรง โดยปกติแล้วจะใช้สีที่ไม่ผ่านการผสม และใช้ฝีแปรงหนาในการวาดภาพ จึงทำ

ให้ภาพมีผลลัพธ์ที่แข็งแกร่งรุนแรง ซึ่งแสดงให้เห็นถึงการแสวงหาการแสดงออกทางอารมณ์ที่มี
แนวโน้มของลัทธิแสดงพลังอารมณ์ และเมื่อกล่าวถึงโฟวิซึม (Fauvism) ภาษาฝรั่งเศส แปลว่า
สัตว์ป่า แต่ความจริงแล้วลัทธิโฟวิซึม ไม่ได้มีความหมายเหมือนคำศัพท์เลย แต่กลับมีคุณสมบัติที่
สุภาพอ่อนโยน

ภาพที่ 21 “The Night Cafe in the Place Lamartine in Arles” ผลงานปี ค.ศ.1888 ของ วินเซนต์ แวน โก๊ะ
(Vincent Van Gogh) ภาพเขียนสีน้ำมันบนพื้นผ้าใบ ขนาด 81×65.5 ซม.
(http://image.haosou.com/i?q=梵高与咖啡馆&src=tab_www)

ผลงานปี ค.ศ. 1909 -1910 ที่ชื่อ “การเต้นรำ” (Dance) ของ อ็องรี มาติส(Henri Matisse; ค.ศ.1869-1954) ขณะที่เขาส่งผลงาน เขาได้พานางแบบไปที่ชายฝั่งของทะเลเมดิเตอร์เรเนียนด้วย ในผลงานชิ้นนี้มีการเชื่อมโยงกับทะเลเมดิเตอร์เรเนียนที่ทำให้เขารู้สึกเบิกบานใจ ซึ่งพื้นหลังสีน้ำเงินของภาพ คือท้องฟ้าสีครามของเดือนสิงหาคมในฤดูร้อนทางตอนใต้ ในพื้นที่สีเขียว ทำให้คนนึกถึงทุ่งหญ้าสีเขียวมรกต ส่วนคนที่เป็นนักเต้นรำในภาพใช้สีแดงชาด ซึ่งแสดงถึงความแข็งแรงของคนแถวทะเลเมดิเตอร์เรเนียนที่มีผิวสีน้ำตาล ในภาพวาดนี้เต็มไปด้วยพลังของนักเต้นรำ ที่คู่คล้ายกับถูกควบคุมด้วยจังหวะ พวกเขาจับมือกันเป็นวงกลม ร่างกายบิดเบี้ยว ทั้งแขนและขา กำลังเต้นรำอย่างบ้าคลั่ง และแสดงให้เห็นถึงความไร้เดียงสา ผลลานนี้มีการใช้สีง่าย ๆ เพียงสามสีเท่านั้น แต่กลับดูมีพลังของจิตวิญญาณอย่างมาก โดยมาติสได้ใช้เสรีภาพการแสดงออกทางอารมณ์ของสีทำให้เกิดแรงโน้มถ่วง และเขากลายเป็นศิลปินที่มีลักษณะเฉพาะของการใช้สีที่เก่งที่สุดในประวัติศาสตร์

ลักษณะแสดงพลังอารมณ์ให้ความสำคัญในเรื่องของการใช้สี มาแสดงออกถึงอารมณ์ ความรู้สึก ซึ่งบทบาทของสีขึ้นอยู่กับความสามารถของการแสดงออก ไม่ได้ขึ้นอยู่กับวัตถุหรือ ผลงาน แต่อาศัยหัวใจนำพา เสรีภาพการแสดงออกของตนเอง แสวงหาผลตอบแทนของอารมณ์ ความรู้สึกของสี

ภาพที่ 22 “การเต้นรำ” (Dance) ของ อ็องรี มาติส (Henri Matisse) ผลงานปี ค.ศ. 1909 -1910

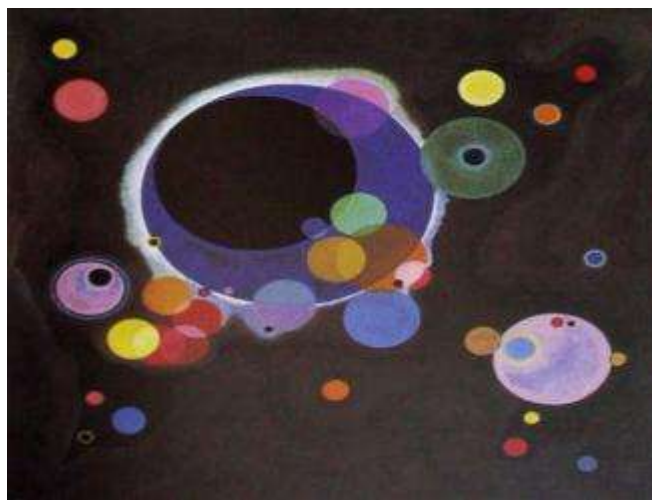
(<http://baike.haosou.com/doc/4686651-4900563.html>)

3.1.3 โครงสร้างอารมณ์ของสี

โครงสร้างของสีเริ่มพิจารณาปัจจัยสำคัญจาก ขนาดพื้นที่ของสี ความถี่ใหญ่ จังหวะและความกลมกลืนเป็นต้น ซึ่งความสัมพันธ์ของโครงสร้างสี อาจส่งผลกระทบต่อรูปแบบของภาพวาด จึงได้พยายามที่จะสร้างความสามัคคีที่เป็นนามธรรม เพื่อให้สีเป็นสัญลักษณ์อย่างหนึ่งของนามธรรม หรือใช้ความสัมพันธ์จากสีดำ สีขาว สีเทา จุดเส้นและพื้นผิวมาประกอบให้ได้ภาพที่มีงดงามและสัดส่วนที่สมบูรณ์ โดยไม่ต้องอ้างอิงจากสิ่งใด ๆ ในธรรมชาติมาแสดงให้เห็นผลการตอบสนองของจิตใจ และศิลปินที่มีลักษณะ โครงสร้างสีคือ วาซีลี คันดินสกี (Wassily Kandinsky, ค.ศ.1866-1944) ปีแอร์ มงเดรียน (Piet Cornelius Mondrian, ค.ศ.1872-1944) ฮวน มิโร อี เฟร์รา (Joan Miró i Ferrà, ค.ศ.1893-1983) และปาโบล รูซ ปิกัสโซ (Pablo Ruiz Picasso, ค.ศ.1881-1973) เป็นต้น

คันดินสกี เป็นศิลปินชาวรัสเซียคือผู้นำลัทธินามธรรม(Abtract) ซึ่งจินตนาการที่มีมากกว่าคนอื่นของเขา ทำให้ศิลปะนามธรรมถูกเปิดประตูบานใหญ่ออกมา โดยเขามองว่าสีคือวัตถุ และจิตใจที่มีความพิเศษ ภายในผลงานของเขาแสดงให้เห็นถึงจินตนาการของสี สามารถพบเห็น

การดำรงชีวิตของเขาในยุคสมัยนั้น ได้ทั้งหมด ภายในเงาของศิลปะที่เต็มไปด้วยอารมณ์พุ่งพล่าน และรูปแบบศิลปะที่ได้ผลลัพธ์มาจากการตกแต่ง ถึงแม้ว่าเขาจะได้รับการสนับสนุนหรือการตอบสนองที่ไม่เพียงพอ แต่การเผชิญหน้ากับชีวิตใหม่ของคนคินสกีในครั้งนี้ เขาได้กล่าวคาดการณ์ไว้ว่า “ทุกสิ่งอย่างที่เกิดขึ้นมาจากความต้องการภายในใจและมาจากวิญญาณล้วนสวยงามทั้งสิ้น”

ภาพที่ 23 “Several Circle” ผลงานปี ค.ศ. 1926 ของ วาซีลี คันคินสกี (Wassily Kandinsky)
ภาพเขียนสีน้ำมันบนพื้นผ้าใบ ขนาด 140.3×140.7 ซม.
(<http://www.zhengxxg.cn/qc/5070.html>)

ผลงานของ คันคินสกี “Several Circles” เป็นหนึ่งในผลงานที่มีชื่อเสียงของศิลปะนามธรรม ภายในภาพวาดมีรูปทรงเลขาคณิตคือวงกลม วงกลมเหล่านั้นที่ลอยอยู่บนพื้นที่สีดำ มีทั้งทับซ้อนและกระจายออกไป ซึ่งสามารถรู้สึกได้ถึงการตัดกันของแสงและสี และได้รับการกระตุ้นทางวิสัยทัศน์ โดยเขาอาศัยการเปรียบเทียบขนาดเล็กใหญ่และความใกล้เคียงและสีของวงกลม มาก่อให้เกิดความลึกของพื้นที่ จึงทำให้ผู้รับชมเข้าใจถึงความงามของนามธรรม อย่างไรก็ตาม คันคินสกี ยังมีความโดดเด่นในด้านการผสมผสานปัจจัยของการภาพวาด และความรู้สึกของเพลงเข้าด้วยกัน เขามีพรสวรรค์ในด้านดนตรีมาตั้งแต่เด็ก ขณะที่เขาฟังเพลงก็สามารถเกิดแรงกระตุ้นต่อการวาดภาพได้ มีหลายครั้งที่เขาผสมผสานสีสันและดนตรีเข้าด้วยกัน เช่น ในขณะที่เขากล่าวถึงสีฟ้าคือสีที่เขาชอบที่สุด เขาคิดว่าสีฟ้าอ่อนคล้ายกับขลุ่ยยาว สีฟ้าเป็นเหมือนกับไวโอลินใหญ่ สีน้ำเงินที่เข้มที่สุดเปรียบเสมือนเปียโนภายในโบสถ์ และเมื่อกล่าวถึงสีม่วง คันคินสกีคิดว่าสีม่วงเหมือนกับเสียงโทนต่ำของคอร์แองเกลส์หรือเครื่องเป่าลมไม้ เขายังกล่าวเปรียบเทียบอีกว่า สีคือคีย์บอร์ด ตาคือค้อน ทฤษฎีคือคีย์มากมายที่อยู่บนเปียโน ศิลปินคือวงดนตรี และเมื่อสัมผัสสิ่งใดสิ่งหนึ่งหรือคีย์ใดคีย์หนึ่ง ก็จะสามารถต้นสะเทือนถึงวิญญาณของมนุษย์” ดังนั้นการชื่นชมผลงานศิลปะนามธรรมของคันคินสกี จำเป็นต้องใช้ตาฟังส่วนสีสันคือการเขียน โน้ตดนตรีซิมโฟนี

แต่ ปีแอร์ มองเดรียน ศิลปินชาวดัตช์ กลับไม่ได้มีรูปแบบการสร้างผลงานเหมือนกับศิลปินคนอื่น ๆ ที่นำความตื่นเต้น อีกริม หุนหันพลันแล่นมาสร้างผลงาน แต่การสร้างผลงานของเขา ควรต้องมีความหมายและการวางแผน หรือกล่าวได้ว่า ก่อนที่จะสร้างผลงานศิลปะให้เสร็จ จำเป็นต้องอาศัยหัวใจทั้งหมดประกอบกับความคิดออกมา ควรใจเย็นและมีโครงสร้างของแผนงาน จำเป็นต้องมีความแม่นยำและตายตัวทางด้านเทคนิค

ปีแอร์ มองเดรียน เขาได้ก็พัฒนาารูปแบบการสร้างผลงานและค้นคว้าเรื่อยมา จนกระทั่งมีรูปแบบที่ลักษณะเฉพาะของตนเอง โดยเขาใช้ความเข้มของสีแดง สีเหลือง และสีน้ำเงิน ซึ่งเป็นรูปแบบของงานแบบนามธรรม ทำให้วิสัยทัศน์ของสีและรูปร่างเกิดความกลมกลืนเป็นหนึ่งเดียวกัน เช่น ผลงานชื่อ “The Red Tree” เขาได้ค้นหาการเปลี่ยนแปลงของสีแบน ซึ่งลักษณะเด่นของผลงานชิ้นนี้คือต้นไม้ภายในภาพ บนพื้นในภาพมีจุดสีแดงและสีดำคล้ายกลีบดอกไม้ มีเส้นของรูปร่างต้นไม้คดเคี้ยวไปมา มีทั้งความชัดเจนและสลับ ในศิลปะนามธรรมของเขาออกมาในรูปทรงที่บริสุทธิ์ในฐานะรูปธรรมและมีตัวตน สามารถดำรงอยู่ได้ในตัวของมันเอง ขณะที่เราชมต้นไม้สีแดงนั้น สามารถรู้สึกได้ถึงโลกที่มีชีวิตชีวา และในพื้นที่หลังสีฟ้า แสดงออกถึงความงามที่ใสสะอาดและเงียบสงบ ซึ่งเขาได้ใช้บริบทที่ว่า “ในเวลานี้ไม่มีเสียงขณะมีเสียง” มาถ่ายทอดความรู้สึกที่โรแมนติก ความเงียบสุขุม โดยที่เขาใช้ฝีปากกาลายเส้นง่าย ๆ กับสีพื้นฐานเป็นองค์ประกอบของผลงาน หลังจากนั้น ปีแอร์ มองเดรียน ได้ถูกเหล่าศิลปินยอมรับว่าเป็น “ลัทธินามธรรมแบบสุขุม”

ภาพที่ 24 “The Red Tree” ผลงานปี ค.ศ. 1908 ของ ปีแอร์ มองเดรียน (Piet Cornelies Mondrian)

ภาพเขียนสีน้ำมันบนพื้นผ้าใบ (<http://www.aiweibang.com/yuedu/2827768.html>)

3.2 การแสดงออกถึงอารมณ์ความรู้สึกของสีในจิตรกรรมของจีน

การแสดงออกอารมณ์ความรู้สึกของสี พบครั้งแรกในประวัติศาสตร์ของจิตรกรรมตะวันออกของจีน เช่น ศิลปินโบราณของจีนใช้รูปแบบการวาดทิวทัศน์มาเป็นลักษณะพิเศษในการถ่ายทอดอารมณ์ความรู้สึกของศิลปะ แต่อย่างไรก็ตาม การแสดงออกอารมณ์ความรู้สึกของสีในประเทศจีนได้ผ่านช่วงวิวัฒนาการพัฒนาที่ซับซ้อน ในศตวรรษที่ 20 ตอนต้น ประเทศจีนได้ส่งเสริมวิทยาศาสตร์และประชาธิปไตย หลังจากที่เกิดเหตุการณ์ขบวนการรักชาติ (五四爱国运动, 五四运, The May 4th Movement of 1919) ทำให้ศิลปะการวาดภาพจีนหลุดพ้นจากแบบเก่า ซึ่งได้มีการผลักดันให้จิตรกรรมจีนมีการพัฒนาเป็นวงกว้าง โดยได้รับแรงสนับสนุนจากการเรียนรู้จิตรกรรมแบบตะวันตก เพื่อนำมาปฏิวัติจิตรกรรมแบบดั้งเดิมของจีน และผลักดันการพัฒนาของวัฒนธรรมใหม่

ผลกระทบของกระแสวัฒนธรรมใหม่ของจีน ทำให้ศิลปินจำนวนมากไปเรียนวาดภาพที่ยุโรปและญี่ปุ่น จึงได้มีการนำทิวทัศน์น้ำมันของตะวันตกเข้ามาที่ประเทศจีน ในสังคมแห่งความจริงในขณะนั้น ประเทศจีนได้สร้างจุดยืนให้กับทิวทัศน์น้ำมันเป็นแบบสังคมนิยม ในสมัยนั้น สีเป็นเพียงตัวช่วยแสดงออกของรูปร่างเท่านั้น แต่การแสดงออกของอารมณ์ความรู้สึกของสี ในตะวันตกกลับมีสถานะความสำคัญต่อศิลปะมาก จนกระทั่งผู้ที่ไปศึกษาในยุโรปได้กลับมาเผยแพร่ทิวทัศน์สังคมนิยมแบบคลาสสิก ศิลปินเหล่านั้นได้แก่ สวีเปียงหง (Xu Beihong, ค.ศ. 1895-1953) จิตรกรสมัยใหม่ และเยียนเหวินเหลียง (Yan Wenliang, ค.ศ. 1893-1988) เป็นต้น ในขณะเดียวกันยังมีศิลปินบางท่าน ได้รับอิทธิพลจากลัทธิประทับใจยุคหลังและลัทธิอื่น ๆ จากตะวันตก เช่น หลิวไฮ่ซู่ (Liu Haisu, ค.ศ. 1896-1994) หลินเฟิงเหมียน (Lin Fengmian, ค.ศ. 1903-1988) และอู๋ต้าหยู (Wu Dayu, ค.ศ. 1903-1988) เป็นต้น พวกเขาอาศัยท่วงทำนองที่อิสระ กับความอุดมสมบูรณ์ของสีมาแสดงให้เห็นถึงอัตวิสัยและอารมณ์ความรู้สึกนึกคิดของตัวเอง และยังเผยแพร่การแสดงออกความรู้สึกส่วนตัวและแนวความคิดของสีสมัยใหม่ มาเป็นทิวทัศน์น้ำมันยุคแรกของประเทศจีนที่ศึกษาวิจัยเกี่ยวกับการแสดงออกของอารมณ์และความรู้สึกที่เป็นอัตวิสัยของสี

นับตั้งแต่ที่ประเทศจีนปฏิรูปการเปิดประเทศ แวดวงศิลปะก็ได้ปะทุอีกครั้ง ได้เกิดขบวนการคลื่นลูกใหม่ของศิลปะ 85 (85 美术新潮) นั่นคือจุดเริ่มต้นของศิลปะสมัยใหม่ของจีน และทำให้พลังของชีวิตและจิตวิญญาณของชนชาติในแวดวงศิลปะปะทุขึ้นอย่างคึกคัก ทำให้รูปแบบศิลปะสมัยนั้นส่วนใหญ่มีความเกี่ยวข้องกับสภาพความเป็นอยู่ของชีวิตและเหตุผล โดยที่เหล่าศิลปินเริ่มเน้นเรื่องของลักษณะเฉพาะของตัวเองและความทันสมัย ดังนั้นผลงานทิวทัศน์จึงให้ความสำคัญกับอารมณ์ความรู้สึกภายในและแนวคิด หลังจากนั้นได้เริ่มเกิดสถานการณ์เสรีภาพในการสร้างผลงาน ซึ่งเหตุผลเหล่านี้ทำให้เกิดประเทศจีนมีวัฒนธรรมศิลปะที่หลากหลาย แต่ทุก ๆ รูปแบบของการวาดภาพล้วนได้รับการพัฒนา ทั้งแบบสังคมนิยม แบบการแสดงความรู้สึก แบบนามธรรม ในเทคนิควิธีการเขียนสีแบบอิสระ (Freehand brushwork in traditional Chinese painting)

3.2.1 การใช้สีที่เป็นลักษณะเฉพาะตัวเอง หลิวไฮ่ซู่ (Liu Haisu, 刘海粟, ค.ศ.1896-1994)

หลิวไฮ่ซู่ คือ จิตรกรจีนสมัยใหม่ เป็นบุคคลหนึ่งในขบวนการเคลื่อนไหวเพื่อเผยแพร่ความรู้สมัยใหม่ให้แพร่หลาย เขาได้สร้างผลงานที่โดดเด่นให้กับกลุ่มจิตรกรสมัยใหม่ของจีน ซึ่งภาพวาดของเขามีการแนวโน้มไปทางลัทธิประทับใจยุคหลัง นำอารมณ์ความรู้สึกที่แท้จริงของโลกธรรมชาติวาดบรรยายออกมา และเขายังส่งเสริมการถ่ายทอดลักษณะเฉพาะที่ใช้อัตวิสัยของสีมาถ่ายทอดอารมณ์ความรู้สึกภายใน ซึ่งให้ความสนใจในจิตวิญญาณของเสรีภาพส่วนบุคคล โดยที่เขาเชื่อมั่นมาตลอดว่าอารมณ์ความรู้สึกของโลกภายในจิตใจ คือสิ่งที่มีคุณค่าต่อการแสดงออก ถึงแม้หลิวไฮ่ซู่ จะเรียนรู้ศิลปะแบบตะวันตก แต่ในขณะที่เดียวกันเขายังคงไม่ลืมจิตวิญญาณวัฒนธรรมท้องถิ่นของจีน เช่น ผลงานชื่อ “ประตูหน้าของปักกิ่ง” (Front door of Beijing, 北京前门) สีเส้นในภาพตัดกันอย่างรุนแรง ใช้สีแปรปรวนวาดที่กล้าได้กล้าเสีย ใช้ลายเส้นหนาเร่งเข้าโครงและผสมผสานสีเส้นต่าง ๆ เข้าด้วยกัน จึงทำให้คนรู้สึกได้ถึงพลังไหลออกมาของอารมณ์ความรู้สึกที่แท้จริง ซึ่งความลึกซึ้งของเมืองโบราณนั้น ได้เป็นแรงบันดาลใจและความกระตือรือร้นต่อการสร้างผลงานของเขาเป็นอย่างมาก ภายในภาพปรากฏกระเบื้องเคลือบสีเขียวสว่างและอิฐสีแดงของกำแพงวัง ที่อยู่ภายใต้แสงเงาที่แข็งแกร่งของท้องฟ้า และประตูหน้าที่ยิ่งใหญ่ มีกลุ่มคนเดินผ่านไปมาดูคึกคักอย่างยิ่ง สังเกตการใช้สีและเทคนิคภายในภาพแล้ว พบว่าเขามีทัศนคติการสร้างผลงานที่เหมือนกับ วินเซนต์ แวน โก๊ะ ซึ่งในขณะนั้น หลิวไฮ่ซู่ไม่ได้รับการยอมรับจากทุกคน แต่เขาไม่ได้สูญเสียความเป็นตัวเอง เขายังคงอาศัยผลงานมาแสดงให้เห็นถึงความคิดและอารมณ์ของตนเอง

ภาพที่ 25 “ประตูหน้าของปักกิ่ง” (Front door of Beijing, 北京前门) ผลงานปี ค.ศ. 1992 ของ หลิวไฮ่ซู่ (Liu Haisu, 刘海粟) ขนาด 79.8×64.4 ซม.
(http://gallery.artxun.com/opus_100130771.shtml)

3.2.2 อีสรภาพของการแสดงออก ทำให้เกิดเสรีภาพของจิตวิญญาณ อู๋ต้ายวี (Wu Dayu, 吴大羽, ค.ศ.1903-1988)

ภาพวาดนามธรรมของอู๋ต้ายวี เกือบจะพร้อมกันกับตะวันตก โดยเฉพาะลักษณะการสร้างสรรค์ผลงานที่อยู่ในระดับแถวหน้า ผลงานของเขายืนหยัดด้วยการวิพากษ์วิจารณ์ของตนเองเสมอ อาศัยความรู้สึกส่วนตัว ค้นพบตัวตนของตนเองและการแสดงออกถึงตัวตนของตนเอง เขาคิดว่าการสร้างสรรค์ผลงานและการประดิษฐ์คิดค้น ถึงจะเป็นความสุขและเสรีภาพที่ยิ่งใหญ่ที่สุดของคน

ผลงานของ อู๋ต้ายวี “สีของหญ้า”(Color of Glass, 色) ให้ความรู้สึกแข็งแกร่งต่อผู้รับชม ภายในภาพทั้งหมดไม่ได้ใช้รูปร่างและโครงสร้างที่แท้จริงของดอกไม้ แต่ได้ใช้สีลาของสีสันมาเชื่อมโยงความสัมพันธ์ของภาพวาด เมื่อผสมผสานศิลปะพุทกันจินเข้าไป จึงทำให้กลายเป็นลักษณะรูปแบบของภาพ ที่สามารถสัมผัสได้ถึงจิตวิญญาณส่วนลึกของคนโดยตรง ซึ่งแสดงให้เห็นถึงอีสรภาพในตัวของศิลปิน ที่นำเสรีภาพของจิตวิญญาณและความคิดมาสร้างผลงาน ในผลงานรูปแบบนามธรรมของ อู๋ต้ายวี ไม่เพียงใช้สีสันสดใสบดกับสีลาการวาดที่เป็นอีสรระ แต่ยังมีการผสมผสานจิตวิญญาณภาพวาดแบบดั้งเดิมอย่างรูปแบบฟรีแฮนด์ (Freehand brushwork in traditional Chinese painting) ได้เป็นอย่างดีอีกด้วย เช่นผลงานชื่อ “สวนสาธารณะในช่วงเช้า” (Park in the morning, 公园的早晨) เป็นต้น

ภาพที่ 26 “สีของหญ้า” (Color of Glass, 色草) ผลงานปี ค.ศ. 1984 ของ อู๋ต้ายวี (Wu Dayu, 吴大羽) ภาพเขียนสีน้ำมันบนพื้นผ้าใบ ขนาด 37×51.5 ซม.

(<http://www.artsbj.com/Html/art/jddd/0165507.html>)

3.2.3 ความรู้สึกต่อบ้านเกิดสีแดงของ ลัว เอ๋อ ฉุน (Luo Er Chun, 罗尔纯, ค.ศ. 1930 – ปัจจุบัน)

ในศตวรรษที่ 20 ลัว เอ๋อ ฉุน เป็นจิตรกรจีนรุ่นที่ 3 ที่มีลักษณะเฉพาะตัวของเขา และเป็นหนึ่งในศิลปินที่ประสบความสำเร็จ ภายในผลงานของเขามีความบริสุทธิ์ ซึ่งได้รับแรงบันดาลใจและสิ่งปลูกสร้างจากธรรมชาติ จึงมีลักษณะการแสดงออกที่แข็งแกร่ง เขามีความชำนาญด้านประสบการณ์ชีวิตและมีความรู้สึกที่หลากหลายภายในโลกของจิตใจ นอกจากนี้เขายังใช้รูปแบบการแสดงออกในแบบเฉพาะของตนเอง โดยมีการแสดงของอารมณ์ความรู้สึกที่ได้พบเจอจากการดำรงชีวิต รวมทั้งการตัดกันของสีสัน ซึ่งภายในความกลมกลืนของภาพ ได้มีการระบายอารมณ์ความรู้สึกของตนเองออกมา และสามารถโน้มน้าวได้ถึงหัวใจของผู้คน

เขาเคยกล่าวว่า “ ขณะที่เขาได้เหยียบบนพื้นดินสีแดงของบ้านเกิด และมองไปที่เนินเขาที่เป็นคลื่นสูงต่ำ ระหว่างเนินเขามีบ้านเรือนกระจุกกระจายปนเปกัน เพียงแค่รู้เดียว ความรู้สึกคุ้นเคยของบ้านเกิดก็กลับมาอีกครั้ง ถ้าหากกล่าวว่าในศิลปะมี “ ราก ” ที่ต้องกลับไป ฉันคิดว่า “ ราก ” ของฉันควรกลับมาอยู่ที่พื้นดินของบ้านเกิด ” ความรู้สึกที่เข้มข้นต่อบ้านเกิดของเขา ได้ถูกนำมาถ่ายทอดในผลงาน ชื่อ “ กันยายน ” (September, 九月) และ “ ที่ดินสีแดง ” (The red land; 红色的土地) เป็นต้น

ผลงานชื่อ “ กันยายน ” (September, 九月) ในภาพเต็มไปด้วยสีแดงสดใสน่าทึ่ง มีสีตัดกันอย่างเด่นชัดระหว่างสีแดงกับสีเขียวและสีเหลืองกับสีม่วง จึงทำให้รู้สึกร่าเริงและสดใส เรื่องราวในภาพวาดกล่าวถึง “ บนพื้นสีแดงได้มีหญ้าสีเขียวเกิดขึ้น และมีหญิงสาวคนหนึ่งที่อยู่เต็มไปด้วยพลังชีวิตอันศักดิ์กำลังยืนอยู่ได้แสงแดดสีทอง ” ผลงานนี้เขาได้อาศัยความรู้สึกร่วมของสีมาผสมผสานและตัดกัน เพื่อระบายถึงความรู้สึกอบอุ่นของเขามีสต่อบ้านเกิด และนั่น ได้เป็นการแสดงออกที่ทำให้ผู้คนรู้สึกหลงใหลและเข้าถึงบรรยากาศของภาพวาด

ภาพที่ 27 “ กันยายน ” (September, 九月) ผลงานปี ค.ศ. 1995 ของ ลัว เอ๋อ ฉุน (Luo Er Chun, 罗尔纯)
ภาพเขียนสีน้ำมันบนพื้นผ้าใบ ขนาด 163×154 ซม. (http://gallery.artron.net/works/167_w38129.html)

3.2.5 พลังสีสันของเยียนผิง (Yan Ping, 闫平, ค.ศ. 1956–ปัจจุบัน)

เยียนผิง เคยกล่าวไว้ ฉันคิดว่า สี คือการถ่ายทอดอารมณ์อย่างหนึ่ง รูปลักษณะ คือองค์ประกอบโครงสร้างที่สำคัญของภาพวาด ภายในภาพวาดนั้นได้หลั่งไหลประสพการณ์และความรู้สึกของฉัน ซึ่งสีสันต่าง ๆ ภายในภาพมีความสัมพันธ์ที่ทำให้ภาพกรรมในภาพวาดมีชีวิตชีวา โดยที่ความจริงในภาพวาด คือความปรารถนาที่มาจากส่วนลึกของหัวใจ ฉันจึงใช้สีสันและเทคนิคลีลาของการสร้างผลงาน มาบอกเล่าถึงอารมณ์ความรู้สึกของฉัน

ในปัจจุบัน เยียนผิง คือ ศิลปินหญิงที่มีอิทธิพลมากคนหนึ่งของประเทศจีน ในผลงานของเธอมีลักษณะรูปแบบการใช้หมึกจีนและอารมณ์ที่พลุ่งพล่านของลักษณะการแสดงออกแบบตะวันตก จึงทำให้เกิดการผสมผสานเสน่ห์ของจีนและตะวันตกได้อย่างสมบูรณ์แบบ ซึ่งในผลงานของเธอมีการใช้ความอึดตัวของสีเป็นจำนวนมาก เมื่ออาศัยแสงและสีเสริม จะทำให้ภาพอบอุ่นและมีชีวิตชีวา

สภาพความเป็นอยู่ของเยียนผิง เธอใช้ชีวิตที่เงียบสงบอยู่ที่เดิมและไม่ค่อยได้สื่อสารกับผู้อื่น ในทุก ๆ วันนอกจากจะจินตนาการถึงการสร้างสรรค์ผลงานแล้ว ก็คือตื่นนอนตอนหกโมงเช้าทุกวัน ฝึกอ่านภาษาอังกฤษ ทำอาหารเช้า วาดรูป และเลี้ยงลูกเป็นต้น ดังนั้นเธอจึงคิดว่าเธอได้สร้างผลงานที่เกิดขึ้นจากอารมณ์และความรู้สึก

เยียนผิง เป็นคนที่อยู่กับความเป็นจริง ศิลปะและการดำรงชีวิตได้หลอมรวมอยู่ด้วยกัน ฉะนั้น แรงบัลดาลในการสร้างผลงานของเธอ นั้น ได้นำมาจากการดำรงชีวิตที่แท้จริงและธรรมชาติของเธอ แต่ผลงานของเธอมีการแสดงออกที่มักจะทำให้คนรู้สึกซาบซึ้งและประทับใจได้

สี มีพลังของชีวิต คือการแสดงออกของอารมณ์ในอีกรูปแบบหนึ่งของคน ถึงแม้การดำรงชีวิตของเยียนผิง จะสงบและเรียบง่าย แต่ชีวิตภายในผลงานของเธอ กลับสามารถทำลายความเงียบสงบนั้นได้ และยังสามารถทำให้อารมณ์ของผู้รับชมเคลื่อนไหวและปลดปล่อยออกมาพร้อมกันกับสีสัน การแสดงออกของเขาได้รับอิทธิพลและแรงบันดาลใจมาจากศิลปะของ อ็องรี มาติส (Henri Matisse) และ ปาโบล รุซโซ ปิกัสโซ (Pablo Ruiz Picasso) ที่มีการนำสีและเทคนิคลีลามายำใช้แสดงออกในหลาย ๆ รูปแบบ

ในขณะที่ศึกษาการใช้สีและโครงสร้างพื้นฐานของศิลปินรุ่นก่อน ๆ ไม่เพียงให้ความสนใจปัจจัยรูปแบบโครงสร้างของภาพ แต่ยังต้องให้ความสนใจในด้านการตอบสนองทางจิตวิทยาที่ได้รับจากสีด้วย โดยการนำสีมาหลอมรวมกับประสบการณ์ในชีวิตของตนเอง และใช้สีมาแสดงออกถึงอารมณ์ความรู้สึกของตัวเองอย่างเต็มที่ เยียนผิง คิดว่า โดยปกติแล้วผู้คนจะพูดว่า ท้องฟ้าสีฟ้า หมอกสีขาว ต้นไม้สีเขียว บ้านสีแดง แต่จิตรกรอาจจะต้องการท้องฟ้าสีชมพูหรือต้องการใบไม้สีเขียว ซึ่งความคิดเหล่านี้จะคิดได้ขณะที่วาดภาพ และจิตรกรจำเป็นต้องมีความสามารถในลักษณะนี้ด้วย

ภาพที่ 28 “ดอกกลีบลีใหญ่สีชมพู” (Big Pink Lilies, 大粉百合) ผลงานปี ค.ศ. 2005 ของ เยียนผิง (Yan Ping, 闫平) ภาพเขียนสีน้ำมันบนพื้นผ้าใบ ขนาด 160×40 ซม.
(http://yanping.artron.net/works_detail_BRT000000008266?cyear=2005)

โดยปกติแล้วภาพวาดของ เยียนผิง มักจะปรากฏสีชมพู สีครามและสีเขียวมรกต กลุ่มของสีกลมกลืนรวมอยู่ด้วยกัน สามารถเผยให้เห็นบรรยากาศที่โรแมนติก เช่น ในผลงานชื่อ “ดอกกลีบลีใหญ่สีชมพู” (Big Pink Lilies, 大粉百合) มีพื้นที่ส่วนใหญ่ได้ถูกใช้ด้วยสีชมพูและมีพื้นหลังสีคราม ซึ่งทำให้เกิดอารมณ์ความปรารถนาที่บริสุทธิ์ คล้ายกับคนที่แห้งแล้งได้รับความชุ่มชื้นจากน้ำฝน ดังนั้นสามารถกล่าวได้ว่าผลงานของเยียนผิง นั้นมีสีสันที่สดใส ที่เต็มไปด้วยอารมณ์และความรู้สึก แฝงไว้ด้วยท่วงทำนองและความคิดทางด้านศิลปะ เธอนำสีสันที่เป็นลักษณะและรูปแบบของเธอ มาแสวงหาอุดมคติและรสนิยมที่น่าพอใจของตนเอง เมื่อสีที่ชัดเจนของสีที่เข้ากับหลากหลายของสีรวมเข้าด้วยกัน เพื่อนำมาถ่ายทอดความคิด อารมณ์และความรู้สึก

3.3 การแสดงออกถึงอารมณ์ความรู้สึกของสีในภาพวาดของไทย

ประเทศไทยเป็นประเทศที่มีความเข้มข้นทางด้านศิลปวัฒนธรรมและศาสนา มีประวัติศาสตร์ วัฒนธรรม รูปแบบการดำรงชีวิตและมรดกทางสถาปัตยกรรมที่โดดเด่นเป็นเอกลักษณ์ ศิลปินสมัยใหม่ใช้การสร้างสรรค์รูปแบบใหม่ ๆ มาถ่ายทอดวัฒนธรรมดั้งเดิมเหล่านี้ และเป็นเหตุทำให้ความสัมพันธ์ที่มีอยู่เดิมระหว่างผู้รับชมกับวัฒนธรรมดั้งเดิมเกิดความเปลี่ยนแปลง ประวัติศาสตร์สมัยสุโขทัยในศตวรรษที่ 13 ถึง 15 เป็นช่วงที่รูปแบบของศิลปะมีความเจริญรุ่งเรืองอย่างมาก ศิลปินไทยสมัยใหม่ส่วนใหญ่ได้รับ

แรงบันดาลใจมาจากผลงานประติมากรรมแบบดั้งเดิม โดยนำแรงบันดาลใจที่ได้มาผสมผสานเข้ากับศิลปะสมัยใหม่และสร้างสรรค์ออกมาเป็นผลงาน

3.3.1 การแสดงออกอารมณ์ความรู้สึกของสีในจิตรกรรมบนฝาผนังของไทย

ประเทศไทยเป็นประเทศที่มีด้านหน้าติดทะเลและด้านหลังติดภูเขา ซึ่งมีสภาพแวดล้อมทางภูมิศาสตร์ที่เป็นเอกลักษณ์ จึงได้กำเนิดวัฒนธรรมประจำชาติที่เป็นเอกลักษณ์บวกกับบรรยากาศการนับถือในศาสนาพุทธนิกายเถรวาทของประชาชนภายในประเทศ โดยที่คนไทยส่วนใหญ่ก็นึกคิดว่าพืชเป็นสิ่งมีชีวิต ทำดีได้ดี ทำชั่วได้ชั่ว และมีการเวียนว่ายตายเกิดของวิญญูณ ในความลึกกลับเหล่านี้เป็นพลังเหนือธรรมชาติ มีความเข้าใจและเสน่ห์ที่เป็นเอกลักษณ์

สามารถเห็นได้ชัดเจนจากภาพจิตรกรรมฝาผนังภายในวัดของไทย ทั้งตัวประกอบจำนวนมาก เนื้อหาเรื่องเล่าและความต่อเนื่อง ทำให้จิตรกรรมบนฝาผนังกระชับแน่นและเต็มไปด้วยเนื้อหาสาระ โครงสร้างสำคัญของจิตรกรรมบนฝาผนังคือ มีผิวเรียบ โดยใช้สีเข้มเป็นพื้นหลัง และมีบางส่วนเป็นสีขาว สีที่พบเห็นบ่อยคือ สีเขียว สีฟ้า สีน้ำตาล สีดำ สีแดงและสีทองเป็นต้น พื้นหลังมีครีมน้ำขาวใหญ่ใช้ผสมสีเขียวดำ น้ำเงินดำ แดงดำเป็นต้น ส่วนสีสันที่สวยงามเป็นส่วนที่มีการใช้สีทองมาตกแต่งบนภาพ ตัวประกอบในภาพมีหมู่เทพต่าง ๆ พระพุทธรูปและกษัตริย์เป็นต้น ซึ่งตัวประกอบแต่ละตัวมีสีผิวที่แตกต่างกันอย่างสิ้นเชิง พระพุทธรูปใช้สีทองตกแต่งผิวของพระอินทร์เป็นสีเขียว สีขาว สีเหลืองและสีน้ำตาลเป็นสีผิวของหนุมาน กษัตริย์ พระสนมประชาชนทั่วไปในภาพมีผิวสีน้ำตาลอ่อน และตัวร้ายมีผิวสีดำเป็นต้น

จิตรกรรมฝาผนังเรื่องรามเกียรติ์ เป็นภาพวาดบนฝาผนังเกี่ยวกับเรื่องราวในมหากาพย์วรรณคดีเรื่อง รามเกียรติ์ อยู่บริเวณระเบียงคตรอบพระอุโบสถวัดพระศรีรัตนศาสดาราม มีจำนวนทั้งสิ้น 178 ห้อง สร้างขึ้นตั้งแต่รัชสมัยพระบาทสมเด็จพระพุทธยอดฟ้าจุฬาโลก โดยมีการเขียนซ่อมแซมเพิ่มเติมในรัชสมัยพระบาทสมเด็จพระนั่งเกล้าเจ้าอยู่หัวและพระบาทสมเด็จพระจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว จิตรกรรมฝาผนังนี้แสดงให้เห็นถึงความเข้มข้นของประเพณีดั้งเดิมของสยามและลักษณะเฉพาะของเชื้อชาติ ซึ่งรูปแบบและสไตล์การวาดบนจิตรกรรมฝาผนังนั้นเต็มไปด้วยพลังและดูแข็งแกร่ง

ภาพที่ 29 จิตรกรรมฝาผนังเรื่องรามเกียรติ์ ในวัดพระศรีรัตนศาสดาราม เดือนเมษายน ปี 2557

(http://www.360doc.com/content/15/0913/13/22010781_498844365.shtml)

3.3.2 อารมณ์ความรู้สึกของลีในจิตรกรรมสมัยใหม่ของไทย

ในจิตรกรรมสมัยใหม่ของไทย มีต้นกำเนิดแนวความคิดและอิทธิพลมาจาก วัฒนธรรมตะวันตก และยังคงรักษาความสัมพันธ์ระหว่างวัฒนธรรมอินเดียกับวัฒนธรรมของจีน ได้เป็นอย่างดี ในขณะที่ยังคงเปิดรับความรู้และเทคนิคต่าง ๆ ของวัฒนธรรมตะวันตก

ผู้บุกเบิกศิลปะสมัยใหม่ของไทย ผู้ช่วยศาสตราจารย์เพื่อ หริพิทักษ์ (22 เมษายน พ.ศ. 24533 - 19 ตุลาคม 2536) ศิลปินแห่งชาติ สาขาทัศนศิลป์ ประจำปี พ.ศ. 2528 เป็นศิลปินและจิตรกร ผู้ได้รับการยกย่องเป็น “ครูใหญ่ในวงการศิลปะ” เพื่อเป็นผู้สนใจศึกษาศิลปะอย่างมุ่งมั่นลึกซึ้ง ด้วยการค้นหาแนวทางสร้างสรรค์ให้เหมาะกับการแสดงออกทางด้านจิตรกรรม ที่มีลักษณะเฉพาะตน โดยการถ่ายทอดสภาพแวดล้อม บรรยากาศ แสงเงา ประกอบกับความคิดคำนึงเรื่องสีอันที่เป็น ลักษณะตามสายสกุลศิลปะยุโรป (อิตาลี) ใช้ฝีแปรงที่ฉับพลัน ดังปรากฏในผลงานจิตรกรรมมากมาย

นอกจากนั้น กล่าวถึงศิลปินอีกท่านหนึ่งคือ นายชูศักดิ์ ศรีขันธ์ เกิดวันที่ 22 เมษายน พ.ศ. 2526 จบการศึกษาศิลปมหาบัณฑิต (ศิลป์ไทย) มหาวิทยาลัยศิลปากร ในปี 2552 ซึ่งเขาได้ทำวิทยานิพนธ์ในหัวข้อเรื่อง “หนังสือเรื่อง “หนังสือละลุ-ธรรมะ” เขาได้แรงบันดาลใจในการสร้างสรรค์งานศิลปะมาจากการสื่อสารเนื้อหาสาระปรัชญาทางพระพุทธศาสนาในนิยายของหนังสือละลุ โดยสะท้อนธรรมะทางพระพุทธศาสนาในเชิงสัญลักษณ์ ถึงแม้เขาจะเป็นศิลปินที่อายุน้อย แต่เขาคิดว่าหลักธรรมะยังคงมีบทบาทสำคัญในการดำเนินชีวิตของคนไทยตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน จึงใช้สื่อที่เป็นศิลปะพื้นบ้าน มา

ปรากฏเป็นผลงานศิลปะร่วมสมัย โดยประสานแนวคิดระหว่างอนุรักษ์และการสร้างสรรค์โดยใช้ทัศนธาตุทางศิลปะ ปรับ เปลี่ยน ยืด ขยาย จัดและสร้างรูปทรงใหม่ แสดงออกผ่านแนวความคิด อารมณ์ ความรู้สึก หรือความงาม มาสร้างส่วนร่วมระหว่างผู้รับชมและผลงานด้วยศิลปะการเชิด เพื่อสื่อสารการสร้างจิตสำนึกตามหลักพุทธปรัชญาควบคู่กับการดำเนินชีวิตในสังคม

ศิลปะมักจะเกิดความสัมพันธ์โดยตรงที่ได้จากการผสมผสานของการดำรงชีวิตกับสิ่งแวดล้อม ดังนั้นผลงานของศิลปินส่วนใหญ่จะมีความสัมพันธ์กับสิ่งแวดล้อมสังคม การเชื่อถือในศาสนา หรือสภาพจิตใจเป็นปัจจัยสำคัญ

ท่วงทำนองของพู่กัน

3.1.3 สี

ช่วงที่ 1 ภาพที่ 30 ตัวเอง แบบร่าง (1) พื้นที่สีขาวบนภาพวาดเน้นถึงจิตสำนึกของตัวข้าพเจ้า พื้นที่สีขาวอธิบายถึงความรู้สึกที่ว่างเปล่าของข้าพเจ้าในขณะที่เพิ่งมาถึงประเทศไทย ดอกบัวในพื้นที่สีขาวมีนัยว่า ศาสนาพุทธมีอิทธิพลต่อตัวข้าพเจ้า ช้างที่ล้อมรอบคือประสบการณ์ที่งดงามของข้าพเจ้าที่ได้พบเจอกับช้าง ช้างที่กระจัดกระจายในภาพวาดหมายถึงการที่ช้างอาศัยอยู่ในธรรมชาติที่กว้างใหญ่ สีสันบนภาพวาดให้ความรู้สึกที่ไม่มีขีดจำกัด ภายในสีฟ้าที่มีชีวิตชีวา ความสว่างของสีที่แตกต่างกัน เมื่อนำมาผสมผสานกันทำให้เกิดบรรยากาศที่สบายและสงบ ภายในสีเขียวและสีเหลืองคือข้าพเจ้าได้พบเจอความสนุกสนานของช้างน้อย ซึ่งเป็นการปลดปล่อยบรรยากาศที่สบายภายในใจและตัวตนของข้าพเจ้า สีแดงในภาพวาดเกิดการตัดกันกับสีเขียวที่ถูกรอบ ๆ มีการใช้เทคนิคสีร้อนสีเย็น ที่ให้ความรู้สึกถึงความใกล้และไกล ภายในภาพวาดไม่เพียงแสดงถึงตัวตนของข้าพเจ้า แต่ยังเน้นถึงการตัดกันของสี และยังใช้สีมาเติมแต่งบนภาพวาด ทำให้ภาพวาดมีชีวิตชีวาที่กลมกลืน สีเขียวและสีม่วงที่อยู่เต็มภาพวาดคือสีกลาง ที่อยู่ระหว่างสีแดงกับสีฟ้า ทำให้คนรู้สึกถึงการพักผ่อน ผ่อนคลายอารมณ์และลดความรู้สึกเหนื่อยล้า ส่วนช้างสีขาวที่มีชีวิตชีวาอยู่ในสระบัว ทำให้บ่งบอกสีขาว สีแดง สีเขียว สีฟ้าภายในภาพวาดหลอมรวมเข้าด้วยกัน ทำให้ภาพวาดเกิดอารมณ์ทางจิตใจ

ช่วงที่ 1 ภาพที่ 30 ตัวเอง แบบร่าง (2) ภายในภาพวาดอาศัยความชื่นชอบและจิตสำนึกมาถ่ายทอดถึงตัวข้าพเจ้ากับธรรมชาติที่กว้างใหญ่ ที่มาของสีสันบนภาพวาดคือความรู้สึกที่ข้าพเจ้าได้รับจากแสงแดดที่สาดส่องผ่านใบไม้ที่อยู่บนต้นไม้ สีพื้นหลังคือสีเขียวหญ้า ที่เป็นได้ทั้งท้องฟ้าและท้องทะเล แต่อย่างไรก็ตามสีสันมักทำให้คนรู้สึกได้ถึงความหลากหลายและไม่มีขีดจำกัด ใบไม้ที่มองย้อนแสงบางครั้งทำให้เรารู้สึกว่าเป็นสีขาว สีม่วงอ่อนหรือสีเหลืองเป็นต้น ช้างสีขาวตัวเล็ก ๆ ทำให้เกิดบรรยากาศที่ตลก สีสันบนภาพวาดทั้งหมดเกิดการตัดกันกับสีของตัวข้าพเจ้าที่เป็นสีน้ำเงินม่วงเข้ม ภายในภาพวาดรูปของข้าพเจ้าได้ชูแขนขึ้นมาสองข้าง แสดงให้เห็นถึงลักษณะของการเตรียมพร้อมที่จะ โอบกอดธรรมชาติ สีสันทั้งหมดบนภาพวาดมีความอิสระปราศจากความรู้สึกที่กดดัน และสามารถถ่ายทอดให้เห็นการเข้าถึงสภาพแวดล้อมของตัวข้าพเจ้าในขณะนั้น ที่มีอารมณ์ความรู้สึกที่เป็นอิสระ

3.2 ช่วงที่ 2 ช่วงอยากรู้อยากเห็น

ภาพที่ 36 ช่วงที่ 2 แบบร่าง (1)

ภาพที่ 37 ช่วงที่ 2 แบบร่าง (2)

3.2.1 ที่มาของแรงบัลดาลใจ

หลังจากที่ข้าพเจ้าอาศัยอยู่ที่ประเทศไทยแล้วพักหนึ่ง ทำให้ข้าพเจ้าพบว่าประเทศไทยไม่ได้ธรรมดาเหมือนที่ข้าพเจ้ารู้จักเลย สถานที่และทิวทัศน์ต่าง ๆ ที่ไม่เคยคาดคิดมาก่อนก็ค่อย ๆ ปรากฏให้ได้พบเจอและสัมผัส ทำให้ข้าพเจ้าเกิดความรู้สึกอยากรู้อยากเห็นอยู่ในใจ ทั้งซอยเล็กหรือถนนใหญ่เต็มไปด้วยพระ (ภาพที่ 38, 39 ถ่ายที่ จ. เชียงใหม่) ทั้งเด็กเล็กจนถึงผู้สูงอายุต่างมีความรักต่อศาสนาพุทธ เมื่อเจอพระต่างพากันยกมือไหว้ ไม่ว่าจะเป็นคนกับคนหรือคนกับพระ ในตอนเช้าข้าพเจ้ามักพบเจอผู้คนพากันทำบุญตักบาตรตามข้างถนนเป็นประจำ อย่างในภาพที่ 39 ผู้คนต่างพากันเตรียมอาหาร น้ำดื่มและดอกไม้มารออยู่ข้างถนน เพื่อที่จะรอให้พระมาบิณฑบาต หลังจากนั้นพระจะให้พรกับผู้คน สิ่งเหล่านี้ทำให้ข้าพเจ้าได้รับอิทธิพลอย่างลึกซึ้ง สำหรับข้าพเจ้าที่เป็นคนนับถือศาสนาพุทธแล้ว การกราบไหว้พระหรือพระพุทธรูปถือเป็นเรื่องที่ปกติ แต่บางทีอาจเป็นเพราะคนไทยมีความศรัทธาที่มากกว่า ทำให้ภายในใจของข้าพเจ้าเต็มไปด้วยความอยากรู้อยากเห็น ในขณะเดียวกันยังทำให้ข้าพเจ้าเกิดข้อสงสัยและการคาดเดา ต่าง ๆ

ภาพที่ 38 ภาพถ่ายในจังหวัดเชียงใหม่ (1)
(ปี ค.ศ. 2014 เดือนมิถุนายน)

ภาพที่ 39 ภาพถ่ายในจังหวัดเชียงใหม่ (2)
(ปี ค.ศ. 2014 เดือนมิถุนายน)

ภาพที่ 40 ภาพถ่ายตามถนนในประเทศไทย

3.2.2 องค์ประกอบของภาพวาด

ช่วงที่ 2 ภาพที่ 36 แบบร่าง (1) ใช้ต้นไม้และผู้คนที่ถูกเข่ากราบไหว้มาล้อมรอบพระพุทธรูปสีทอง แสดงให้เห็นว่าพระพุทธรูปนำมาซึ่งความรู้สึกปลอดภัย และแสดงให้เห็นถึงระดับความรักและศรัทธาในศาสนาพุทธของคนไทย

ช่วงที่ 2 ภาพที่ 37 แบบร่าง (2) ใช้สามเหลี่ยมเป็นองค์ประกอบ ความเงียบและสุขุม แสดงออกถึงความมีจิตตั้งมั่นในระหว่างการทำบุญตักบาตร

3.2.3 สี

ช่วงที่ 2 แบบร่าง (1) ภาพวาดใช้สีส้มเป็นสีหลัก สีส้มเมื่อใช้ร่วมกับกับสีแดงและสีเหลือง จะทำให้เกิดคุณสมบัติสองอย่าง คือให้ความรู้สึกถึงความความสว่างไสวของจิตใจ และความเปิดเผยที่ตรงไปตรงมา ในขณะที่เดียวกันสีส้มยังเป็นสัญลักษณ์ของความสงสัยและการคาดเดา เนื้อหาในภาพวาด เลือกใช้เหตุการณ์ของการไหว้พระที่ข้าพเจ้าพบเจออยู่บ่อยครั้ง ส่วนพืชพรรณสีขาวในสีส้ม ทำให้สีส้มเกิดความรู้สึกตื่นเต้นและคาดเดา ส่วนล่างของภาพวาดใช้ภาพของคนมาเติมแต่งให้ภาพวาดเกิดความรู้สึกน่าสนใจมากขึ้น

ช่วงที่ 2 แบบร่าง (2) พื้นหลังสีดำบนภาพวาดทำให้เกิดความรู้สึกที่ลึกลับ ภายในสีดำมีดอกบัวสีแดงแต่งเติมอยู่เต็มภาพวาด เน้นให้เห็นถึงบรรยากาศที่เข้มข้นในขณะนั้น ที่เต็มไปด้วย

ความกระตือรือร้น ภายในความกระตือรือร้นใช้สีฟ้ามาแสดงออกให้เห็นถึงความนับถือและความ
 เฝยสงบภายในจิตใจของคน สีสันภายในสีดำได้ถ่ายทอดความไม่เข้าใจต่อเหตุการณ์และเรื่องราว
 ที่ทำให้ข้าพเจ้าเกิดความรู้สึกอยากรู้ อยากเห็น

3.3 ช่วงที่ 3 ช่วงสงสัย

ภาพที่ 41 ช่วงที่ 3 สงสัย แบบร่าง (1)

ภาพที่ 42 ช่วงที่ 3 สงสัย แบบร่าง (2)

3.3.1 ที่มาของแรงบัลดาลใจ

หลังจากได้รับอิทธิพลของการไหว้พระจากผู้คนรอบ ๆ ตัวแล้ว ด้วยความอยากรู้อยากเห็นข้าพเจ้าจึงได้ลองศึกษา แต่หลังจากได้ลองศึกษาแล้ว ข้าพเจ้าค่อย ๆ เริ่มเกิดความสงสัยต่อลักษณะของสิ่งที่อยู่รอบ ๆ ตัว เช่น พระพุทธรูปในศาสนาพุทธมีลักษณะแตกต่างไปจากพระพุทธรูปที่ข้าพเจ้าเคยรู้จัก ในประเทศไทยสามารถพบเห็นพระพุทธรูป เทวรูป ที่มีสีและลักษณะที่แตกต่างกันบนใบหน้าอย่างในภาพที่ 43 และยังมีความเลื่อมใสศรัทธาซ้างและลึงอีก เป็นต้น ซึ่งซ้างและลึงมีลักษณะไม่เหมือนกับซ้างและลึงในความทรงจำของข้าพเจ้า เทพซ้างหรือเรียกว่าพระพิฆเนศในภาพที่ 44 มีทั้งมือ เท้าและเครื่องมือ แล้วยังเป็นสัญลักษณ์ของเงินทองและโชคลาภ บ้างกล่าวว่า เป็นเทพแห่งศิลปะ ยิ่งไปกว่านั้น ข้าพเจ้าได้พบเห็นผู้คนที่ยกมือไหว้เทพลึงในภาพที่ 45 อันเป็นลึงจากระรณคดีเก่าแก่ของไทย เมื่อได้เผชิญกับสิ่งเหล่านี้แล้ว ทำให้ข้าพเจ้าเกิดความสงสัยกับลักษณะพระพุทธรูปและเทพต่าง ๆ ของไทย อาจเป็นเพราะเวลาที่น้อยเกินกว่าจะทำความรู้จักได้อย่างถึถ้วนหรือเป็นเพราะภาษาและวัฒนธรรมที่แตกต่าง จึงทำให้ข้าพเจ้าไม่ได้รับความเข้าใจ ตกอยู่ในความงุน ยากที่จะยอมรับ

ภาพที่ 43 ภาพถ่ายผลงานของศิลปินไทย

ภาพที่ 44 ภาพถ่ายประติมากรรมพระพิฆเนศ ณ อาคารคณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา

ภาพที่ 45 ภาพถ่ายจากจิตรกรรมฝาผนังวัดพระศรีศาสดารามวรวิหาร

3.3.2 องค์ประกอบของภาพวาด

ช่วงที่ 3 ภาพที่ 41 แบบร่าง (1) องค์ประกอบของภาพวาดใช้การกระจายอย่างสม่ำเสมอ ในการพรรณนาของภาพวาดมีความมืดสลัวที่ลึกกลับกับความชัดเจนที่สดใส จุดสำคัญของภาพวาดคือการถ่ายทอดความลึกกลับของสี

ช่วงที่ 3 ภาพที่ 42 แบบร่าง (2) ใช้รูปแบบการปิดพื้นที่ ทำให้คนเกิดความรู้สึกอึดอัด และแสดงออกให้เห็นถึงความกดดัน เมื่อได้เผชิญกับสิ่งเหล่านี้แล้วที่ยากจะยอมรับได้

3.3.3 สี

ช่วงที่ 3 แบบร่าง (1) สีดำภายในภาพวาดทำให้คนนึกถึงช่วงเวลากลางคืน ทำให้รู้สึกหวาดกลัวอึดอัดใจและความเหงา ในขณะที่เดียวกันสีดำยังมีคุณสมบัติของความเคร่งขรึมน่าเคารพ สีแดงบนสีดำคือความลึกกลับของศาสนา และสีเขียวคือสีของใบหน้าเทวรูป ทั้งภาพวาดสอดแทรกท่วงทำนองของความลึกกลับ โดยรอบของภาพวาดได้แบ่งให้มีความลึกกลับที่ต่างกัน สีขาวที่มีสีชมพูปรากฏให้เห็นถึงระดับความลึกซึ่งของสภาพแวดล้อม พวงมาลัยสีทองเติมแต่งให้ภาพวาดเกิดความกลมกลืนของสี

ช่วงที่ 3 แบบร่าง (2) ใบหน้าที่ดูเยือกเย็นตรงกลางภาพคือจุดสำคัญของภาพวาดรอบ ๆ ใบหน้ามีสีน้ำเงินกับสีทองล้อมรอบ แสดงให้เห็นถึงความหวาดกลัวและความสงสัยภายในใจ สีดำที่อยู่ตรงกลางของภาพวาดภาพวาดเป็นการเพิ่มระดับของความสงสัย ภายใต้สีมืดมีสีม่วงที่ซ่อนเร้นบรรยากาศของความเชื่อทางไสยศาสตร์ สีแดงด้านล่างของภาพที่ค่อย ๆ เปลี่ยนเป็นสีน้ำ

เงิน แสดงออกถึงความสงสัยในใจของข้าพเจ้าที่ค่อย ๆ สงบลง สีทองบนภาพวาดที่กดทับบนภาพวาดไว้แน่น คือการบอกกับตัวว่านั่นเป็นเพราะความแตกต่างทางด้านวัฒนธรรม จึงทำให้เกิดความแตกต่างของศาสนา

3.4 ช่วงที่ 4 ความรู้สึกที่สะท้อนอารมณ์

ภาพที่ 45 ช่วงที่ 4 แบบร่าง (1)

ภาพที่ 47 ช่วงที่ 4 แบบร่าง (2)

3.4.1 ที่มาของแรงบัลดาลใจ

การอาศัยอยู่ในประเทศที่นับถือศาสนาพุทธ มีบรรยากาศที่เงียบสงบแต่ยังคงมีความแปลกและลึกลับ คนที่ไม่เคยมาสัมผัสหรือให้ความสนใจในด้านนี้ คงไม่รู้และเข้าใจต่อการใช้ชีวิตของคนที่นี่แท้จริงเป็นอย่างไร และอาจคิดว่าสิ่งเหล่านั้นเป็นความเชื่อที่งมงาย แต่หากได้ลองเข้ามาใช้ชีวิตร่วมกับคนในประเทศนี้แล้ว เราจะสามารถรู้สึกได้ถึงความสุข ความอิสระและความสนุกสนานของพวกเขา เช่น เทศกาลวันสงกรานต์ในภาพที่ 48, 49 เป็นวันหยุดที่ไม่เพียงทำให้ข้าพเจ้าเกิดความประหลาดใจ แต่กลับเปลี่ยนแปลงมุมมองของข้าพเจ้าที่มีต่อประเทศไทย นอกจากนั้นยังนำพาให้ข้าพเจ้าเกิดความรู้สึกที่สะท้อนอารมณ์ขึ้นหลายอย่าง

วันสงกรานต์เป็นวันที่มีความครึกครื้นและสนุกสนาน ตามท้องถนนหรือตามในซอยเล็กซอยใหญ่ ไม่มีที่ไหนที่ไม่คึกคักสนุกสนาน มีทั้งเด็กและผู้สูงอายุอยู่บนรถกระบะที่มีจำนวนหลายคันบนท้องถนน พร้อมด้วยเสียงเพลงที่ดังก้องออกมาจากรถ ทำให้รู้สึกถึงความสันติสุขของท้องถนน โดยเฉพาะตรงที่มีสัญญาณไฟแดง ทั้งคนทั้งรถต่างพากันสาดน้ำใส่กันบ้างก็พากันเดินสายไปสายมาอย่างสนุกสนาน พร้อมเสียงร้องของคนี่แสดงออกถึงความสนุกสนานปะปนกับเสียงเพลง บางคนอาจจะเกิดความวิตกกังวลในเรื่องของรถติดหรือกลัวโดนสาดน้ำ แต่เมื่อค่อย ๆ ได้สัมผัสแล้วจะทำให้รู้สึกได้ว่าไม่มีอะไรที่น่าวิตกกังวลเลย เพราะพวกเขามีทั้งความสุขและเป็นมิตรที่ดี และในขณะนั้นทำให้ข้าพเจ้ารู้สึกประหลาดใจเป็นอย่างมาก เพราะประเทศที่มีความลึกลับและมีประชากรที่นับถือศาสนาพุทธเป็นส่วนใหญ่ควรที่จะปฏิบัติตามระเบียบแบบแผน แต่สิ่งที่ข้าพเจ้าได้พบเห็นและสัมผัสได้คือความสุข ความอิสระและความครึกครื้น ซึ่งกล่าวได้ว่าพวกเขามีทั้งความศรัทธาต่อศาสนา มีทั้งความครึกครื้นที่อิสระด้วยกัน และนั่นอาจจะเป็นเหตุผลที่ทำให้ประเทศไทยมีระดับของความสุขที่สูงประเทศหนึ่ง ภายในใจของข้าพเจ้าเริ่มเน้นในเรื่องของตัวเองกับการเข้าถึงศาสนาในประเทศไทย หลังจากนั้นเกิดข้อสงสัยมากมายในสิ่งลึกลับที่ทำให้ข้าพเจ้ารู้สึกหวาดกลัว ในใจของข้าพเจ้าประเทศไทยสามารถพรรณนาได้ถึงความสุข อิสระและสนุกสนานของผู้คนที่อยู่ภายใต้ศาสนา และทำให้ข้าพเจ้าเริ่มชอบประเทศไทยมากขึ้น

ภาพที่ 48 ภาพถ่ายเทศกาลวันสงกรานต์ในบางแสน จ.ชลบุรี ปี ค.ศ 2015 (1)

ภาพที่ 49 ภาพถ่ายเทศกาลวันสงกรานต์ในบางแสน จ.ชลบุรี

3.4.2 องค์ประกอบภาพวาด

องค์ประกอบของภาพวาดทั้งสองภาพ คือการใช้แสงสว่างอยู่ตรงกลางภาพ แสงทำให้คนรู้สึกสบาย และเป็นจุดศูนย์รวมความรู้สึกของโลก ซึ่งความรู้สึกจากแสงสามารถก่อให้เกิดโลกใหม่ของจิตวิญญาณ

3.4.3 สี

สีในภาพวาดทั้งสองภาพ โดยรวมแล้วแสดงออกให้เห็นว่ามีการล้อมรอบแสงที่อยู่ตรงกลาง

ช่วงที่ 4 ภาพที่ 46 แบบร่าง 1 ภายในภาพวาดใช้สีแดง สีเหลือง และสีน้ำเงินเป็นหลักสีแดงใช้แทนความหมายของอากาศที่ร้อนในเดือนมีนาคมและเดือนเมษายนของประเทศไทย และยังหมายถึงความกระตือรือร้นที่มีอยู่เต็มในหัวใจของผู้คน สีน้ำเงินใช้แทนความหมายของน้ำกับท้องฟ้า ภายใต้ท้องฟ้าที่มีอากาศร้อนกลับมีน้ำเย็น ๆ ที่ทำให้รู้สึกมีความสุข ผู้คนในประเทศไทยชอบน้ำเป็นอย่างมาก ทั้งยังยอมรับการรดน้ำจากผู้อื่น และนั่นเป็นเรื่องที่น่าเลื่อมใสเป็นอย่างมาก ท่วงทำนองของพู่กันสีของสีฟ้าในภาพวาดทำให้เกิดบรรยากาศที่ครึกครื้น รูปคนที่มีห้าสีล้อมรอบอยู่ด้วยกันหมายถึง การนับถือศาสนาด้วยกัน เดินรำด้วยกันและสนุกสนานร่วมกัน สีเหลืองตรงกลางภาพถ่ายทอดถึงแสงสว่างของความครึกครื้น ความหวังและความสุขร่วมกันของผู้คน ผู้คนในภาพวาดเลือกใช้สีต่าง ๆ มาแสดงออกเป็นภาพลักษณ์ ทำให้ภาพวาดมีสีสันที่สมบูรณ์และสวยงามมากขึ้น

ช่วงที่ 4 ภาพที่ 47 แบบร่าง 2 สีเหลืองของศาสนาพุทธแผ่คลุมตรงกลางของภาพวาด โดยรอบมีรูปผู้คนเดินรำกันอย่างสนุกสนาน เจดีย์สีขาวในสีเหลืองคือลักษณะเฉพาะของประเทศไทย ที่ส่องแสงสว่างให้กับคนไทย ดาวกระจายและจุดเล็ก ๆ ในภาพวาดใช้แทนความหวังของผู้คน และหยดน้ำ ที่ลอยกระจายอยู่บนตัวของผู้คน ซึ่งมีที่มาจากกรยอมรับน้ำมนต์จากพระ

3.5 ช่วงที่ 5 ต้นตัว

ภาพที่ 50 แบบร่างที่ 1

ภาพที่ 51 แบบร่างที่ 2

3.5.1 ที่มาของแรงบันดาลใจ

ไม่ว่าจะเป็นเรื่องอะไรก็ตาม เพียงแค่เราปล่อยไปตามหัวใจ สิ่งที่แสดงออกมาต้องเป็นความจริงอย่างแน่นอน

ช่วงที่ 5 ภาพที่ 50 แบบร่างที่ 1 ข้าพเจ้าค่อย ๆ ตกหลุมรักประเทศไทยที่มีความขลัง อิศระแต่คูลึกลับนี้ ตามกาลเวลาที่เปลี่ยนแปลงไป เมื่อข้าพเจ้าได้กลับมาคิดถึงความรู้สึก สงสัยที่ไม่สามารถยอมรับได้ในอดีต ทำให้ข้าพเจ้ามองเห็นสิ่งที่ไม่เหมือนกันหลาย ๆ อย่าง เช่น รูปลักษณะของพระพิฆเนศในภาพที่ 51 ที่แตกต่างจากจินตนาการของข้าพเจ้าในตอนนั้น แต่ปัจจุบันที่ข้าพเจ้าได้มองเห็นพระพิฆเนศ ในใจของข้าพเจ้ากลับสามารถยอมรับ แม้กระทั่งมองเห็นลมหายใจของชีวิตและความหวังของผู้คนที่มากราบไหว้

ช่วงที่ 5 ภาพที่ 51 แบบร่างที่ 2 นำสิ่งที่พบเจอบ่อยในชีวิตประจำวันก็คือการไหว้ ในภาพที่ 53 คือการแสดงความศรัทธาและขอพรเรื่องต่าง ๆ ของชีวิต ความยึดมั่นและเชื่อมั่นต่อศาสนาของผู้คนคล้ายกันกับภูเขา หากไม่มีใครไปทำลายธรรมชาติ ต่างพากันช่วยดูแลรักษาแล้ว ต้นไม้ดอกไม้บนภูเขายังคงเขียวขจีและบานสะพรั่งสวยงามอยู่เสมอ ดังนั้นไม่ว่าจะเป็นการไหว้หรือคุกเข่ากราบไหว้ หรือแม้แต่การปล่อยโคมลอย ต่างก็เป็นการอุทิศและสืบทอดประเพณีที่มีความเกี่ยวข้องกับศาสนาที่คืออย่างหนึ่ง

ภาพที่ 52 ภาพถ่ายพระพิฆเนศ ข้างตึกศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา

ภาพที่ 53 ภาพถ่ายจากวัดในประเทศไทย

ภาพที่ 54 ภาพถ่ายจากหาดบางแสน

3.5.2 องค์ประกอบของภาพวาด

องค์ประกอบของภาพวาดใช้รูปแบบสามเหลี่ยมเป็นส่วนประกอบ

ช่วงที่ 5 ภาพที่ 50 แบบร่างที่1 องค์ประกอบของภาพวาดใช้รูปแบบสามเหลี่ยมด้านตรงมาแสดงถึงฐานะความศรัทธาที่มั่นคงของพระพิฆเนศในประเทศไทย

ช่วงที่ 5 ภาพที่ 51 แบบร่างที่2 ใช้รูปแบบสามเหลี่ยมสองรูปเป็นองค์ประกอบของภาพวาด ด้านล่างของภาพวาดคือลักษณะของการพนมมือที่มีโครงสร้างเป็นรูปสามเหลี่ยมแทนความหมายของการยึดมั่นในศาสนาของผู้คน สามเหลี่ยมอีกส่วนหนึ่ง คือ มือที่ถือดอกบัวแน่นให้เห็นถึงความศรัทธาและการรักษาของคนที่มีต่อศาสนา โครงสร้างสามเหลี่ยมเชื่อมต่อกัน ทำให้ดูมั่นคงและขาบซึ่ง

3.5.3 สี

ช่วงที่ 5 แบบร่างที่1ภายในภาพวาดมีการเชื่อมต่อกันระหว่างสีเขียว สีส้ม สีเหลือง และสีน้ำเงิน สีเขียวนำมาซึ่งความสันติและพลังของชีวิต สีเขียวที่แตกต่างกันได้บ่งแสงของพระอาทิตย์ ส่วนสีน้ำเงินและสีขาวที่รวมเข้าด้วยกันนำมาซึ่งแสงสว่างของความเลื่อมใสศรัทธา ส่วนสีส้มตรงกลางเป็นนัยถึงความคาดหวังที่เปี่ยมล้นของผู้คนที่มีต่อศาสนา ส่วนสีทองปรากฏเป็นรูปของ พระพิฆเนศที่ดูมีเกียรติและความภาคภูมิใจ ดอกไม้สีเหลืองกับแสงอันรุ่งโรจน์ที่กระจายอยู่บนภาพวาด ทำให้ภาพวาดดูสว่างไสวมากขึ้น ภาพนี้ถ่ายทอดให้เห็นถึงศาสนานำมาซึ่งพลังของชีวิตและความหวัง

ช่วงที่ 5 ภาพที่ 51 แบบร่างที่2 ในภาพวาดใช้สีน้ำเงินและสีเขียวผสมกันเป็นสีคราม แสดงออกให้เห็นถึงความสง่าและเจียบสุภูมิในด้านหนึ่งของศาสนา สีขาวเบะสีเหลืองที่รวมอยู่ด้วยกัน นำมาซึ่งความสว่างและความหวัง

3.6 ช่วงที่ 6 กลับมาที่ตัวเองอีกครั้ง

ภาพที่ 55 แบบร่าง 1

ภาพที่ 56 แบบร่าง 2

3.6.1 ที่มาของแรงบันดาลใจ

เมื่อมาอาศัยอยู่ต่างประเทศ ในความชื่นชอบของสิ่งที่ไม่สามารถหลีกเลี่ยงอิทธิพลที่ได้รับจากระบบการเมือง วัฒนธรรมเชื้อชาติ ประเพณีและความเคยชิน รวมถึงความแตกต่างเบื้องหลังของประวัติศาสตร์ สีที่ต่างกัน มีสัญลักษณ์และอารมณ์ความรู้สึกที่ต่างกัน และใช้แทนความหมายที่ไม่เหมือนกัน วัฒนธรรมและรูปลักษณะที่แตกต่างกันก็ใช้แทนความหมายของศาสนาที่ต่างกัน เมื่อเรารู้สึกสงสัยหรือยอมรับกับสิ่งเหล่านี้ไม่ได้ เพียงแค่เราเชื่อมั่นในรูปลักษณะที่เราเลือก ไม่ว่าจะได้รับแรงผลักดันจากมุมไหน เพียงแค่เรากล้าที่จะเผชิญหน้าอย่างจริงจัง เพราะถึงอย่างไร ศิลปะ ก็ยังเป็นสิ่งที่อิสระและสวยงามอยู่เสมอ

หากถามถึงตัวของข้าพเจ้าในปัจจุบันว่ารู้สึกกับประเทศไทยอย่างไร ข้าพเจ้าจะตอบว่าประเทศไทยเป็นประเทศที่นับถือศาสนาพุทธเป็นส่วนใหญ่ ที่มีทั้งความสวยงามและลึกซึ้งอยู่ด้วยกัน ไม่ว่าจะเป็นคนกับธรรมชาติ หรือว่าคนกับศาสนา ทุกสิ่งล้วนเป็นมิตรที่ดีและกลมกลืนกันได้เป็นอย่างดี ภายในจิตวิญญาณของข้าพเจ้า ข้าพเจ้ารับรู้ได้ถึงความพึงพอใจและความเยียบสงบที่ไม่เคยมีมาก่อน ระหว่างคนกับพระในภาพที่ 56 คนกับพระหรือคนกับคน ต่างใช้ใจเป็น การสื่อสาร ไม่ว่าจะพบเจอเรื่องอะไรก็มักจะมีเหตุมีผลอยู่เสมอ เพียงแค่เชื่อมั่นความดีภายในใจของตัวเอง ทุกอย่างก็จะดำเนินไปอย่างราบรื่น

ภาพที่ 57 ภาพถ่ายในวัดของประเทศไทย

3.6.2 องค์ประกอบของภาพวาด

ช่วงที่ 6 ภาพที่ 53 แบบร่าง 1 ใช้มุมมองเป็นองค์ประกอบของภาพวาด มาแสดงให้เห็นถึงการพูดคุยระหว่างพระกับคน และมีนัยเป็นการพูดคุยระหว่างคนกับศาสนาด้วย แนวทางจากมุมมองที่เป็นมุมที่มีเสถียรภาพมากที่สุด

ช่วงที่ 6 ภาพที่ 5๓ แบบร่าง 2 ใช้รูปแบบสี่เหลี่ยมขนมเปียกปูนเป็นองค์ประกอบของภาพวาด ที่ดูเรียบง่ายและซาบซึ้งถึงอารมณ์ หรือมองลายเส้นน้ำเป็นองค์ประกอบของภาพวาดก็ได้ ที่กว้างใหญ่แต่เรียบง่าย ทำให้ภายในภาพวาดที่ดูไม่มั่นคงกลับสงบลงได้

3.6.3 สี

แบบร่างทั้งสองภาพส่วนใหญ่ใช้สีโทนสีเย็น ไม่ได้เน้นในเรื่องการตัดกันของสี ช่วงที่ 6 ภาพที่ 54 แบบร่าง 1 สีน้ำเงินให้ความรู้สึกเรียบง่าย สีเขียวกับสีน้ำเงินแทรกสีม่วงคือสีกลาง มีแรงกระตุ้นน้อย ก่อให้เกิดความรู้สึกผ่อนคลายอารมณ์ สามารถหลีกเลี่ยงความรู้สึกเหนียวล้าได้ ส่วนจุดและดาวเล็ก ๆ ที่ลอยอยู่บนภาพวาดสีเหลืองเขียว ทำให้คนนึกถึงเหตุการณ์ต่าง ๆ ที่กำลังเกิดขึ้น ความมั่งคั่งและมีชีวิตชีวา ถ่ายทอดถึงภายในใจของข้าพเจ้าในปัจจุบันที่เต็มไปด้วยความคาดหวังและเรียบง่าย

ช่วงที่ 6 ภาพที่ 55 แบบร่าง 2 สีเทาในภาพวาดผสมผสานกับสีฟ้าม่วง สีเทาเป็นสีกลาง มีคุณสมบัติที่ธรรมดาและอบอุ่น ส่วนเจดีย์สีขาวในภาพวาดนำมาซึ่งความรู้สึกของความเลื่อมใสศรัทธา เจดีย์สีทองนำมาซึ่งความศักดิ์สิทธิ์และสวยงาม ภายในภาพวาดมีพื้นที่สีเขียวที่ใหญ่ที่สามารถเข้าได้กับทุกที่ ในภาพวาดนี้สีเทาแสดงให้เห็นถึงการถ่อมตัวและความรู้สึกที่เรียบง่าย พื้นที่ส่วนล่างของภาพวาดเป็นลายน้ำสีฟ้าขนาดใหญ่ คือ สีฟ้าของน้ำทะเล ยังเป็นสัญลักษณ์ของความเรียบง่ายและความกว้างใหญ่ไพศาล โดยรวมแล้วถ่ายทอดให้คนเห็นว่าประเทศไทยมีความศักดิ์สิทธิ์ที่ของศาสนาและสวยงามที่ดูสง่า

4. การเตรียมเครื่องมือและอุปกรณ์

(1) กรอบรูป

ภาพที่ 58 กรอบรูป

(2) สีอะคริลิก

ภาพที่ 59 สีอะคริลิก

(3) พู่กันขนาดต่าง ๆ

(4) อุปกรณ์เพิ่มเติม กระดาษแข็ง ใบไม้สดเป็นต้น

ภาพที่ 61 พลาสติกทรงใบไม้

ภาพที่ 62 ใบไม้สด

5. ขั้นตอนการสร้างสรรค์ผลงาน

ภาพที่ 63 "พระและมือ" 1.55×1.3ม. สีอะคริลิกบนผ้าใบ

(1) ช่วงที่ 1 ตัวเอง

สีพื้น

เติมสีม่วงในปริมาณที่เหมาะสมลงในสีฟ้า (ภาพที่ 64) ผสมกันออกมาได้สีฟ้าที่เหมาะสมเป็นพื้นหลัง (ภาพที่ 65)

ภาพที่ 64

ภาพที่ 65

เค้าโครงขององค์ประกอบหลัก
ประกอบขึ้นมาเป็นกลุ่มสีขนาดใหญ่

ภาพที่ 66

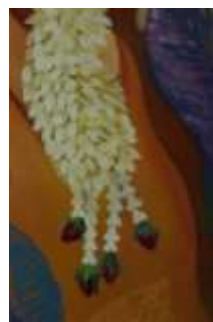
ภาพที่ 67

การเก็บรายละเอียด

รูปใบไม้ในภาพส่วนใหญ่จะใช้ใบไม้จริงมาทาสีแล้ววางทับกับภาพเกินเป็นภาพพิมพ์ออกมา หลังจากเอาใบไม้ออกก็จะลงรายละเอียดเพิ่มเติมโดยผู้กัน จะทำให้ภาพมีรายละเอียดที่ชัดเจนยิ่งขึ้น (ภาพที่ 67, 68)

ภาพที่ 68

ภาพที่ 69

การปรับภาพโดยรวม

ปรับระดับแสงตามความจำเป็นของภาพ สีโทนเย็น ทำให้องค์ประกอบหลักเด่นชัดยิ่งขึ้น (ภาพที่ 70)

ภาพที่ 70

(2) ช่วงที่ 4 ช่วงความรู้สึกที่สะท้อนอารมณ์

ภาพที่ 71 "ไหว้พระร่วมกัน" 1.55x1.3ม. สีอะคริลิกบนผ้าใบ
สีพื้น

ผสมให้ได้พื้นสีน้ำตาลที่เหมาะสม (ภาพที่ 72)

ภาพที่ 72

เค้าโครงองค์ประกอบหลัก

ประกอบขึ้นมาเป็นกลุ่มสีขนาดใหญ่ (ภาพที่ 73, 74)

ภาพที่ 73

ภาพที่ 74

การเก็บรายละเอียด

การจัดการกับรายละเอียดของภาพ เช่น การเข้ากันของสีและลายเส้น รายละเอียดระหว่างใบไม้กับใบไม้ การจัดการกับสีเข้มและอ่อนและการออกแบบรูปแบบพื้นผิวและการสร้างภาพวาด (ภาพที่ 75, 76)

ภาพที่ 75

ภาพที่ 76

ภาพที่ 77

การปรับภาพโดยรวม

การปรับความต่างระดับและการเปลี่ยนแปลงของใบไม้ในภาพ เปลี่ยนแปลงไปตามแสงได้อย่างไร สีฟ้าและสีส้มอยู่ด้วยกันและเข้ากันได้อย่างไร (ภาพที่ 77)

(3) ช่วงที่ 3 ช่วงสงฆ์

ภาพที่ 78 " ความสงสัย" 1.55x1.3ม. อะคริลิกบนผ้าใบ

ขั้นตอนการสร้างสรรค์ผลงาน

สีพื้น

พื้นหลังสีดำ ล้อมรอบดอกบัวสีน้ำเงินอยู่ (ภาพที่ 78)

ภาพที่ 79

เค้าโครงขององค์ประกอบหลัก

ในบริเวณที่มีดอกบัวเรือนรางมีใบหน้าสีเขียว ใบหน้าเทพที่เป็นสีแดง และตามด้วยมีภาพหนุมานและช้างปรากฏอยู่ และทำให้รูปร่างเด่นขึ้นด้วยใบบัวสีเขียว ซึ่งทำให้มีความมั่งคั่งมากขึ้น

ภาพที่ 80

ภาพที่ 81

ภาพที่ 82

ภาพที่ 83

การเก็บรายละเอียด

ใช้จุดเล็กๆกระจายอยู่ในภาพ ทำให้ภาพเต็มไปด้วความมีชีวิตชีวาและพลังแห่งชีวิต ลวดลายบนพื้นผิวเพิ่มความลึกซึ้งและมิติให้กับภาพ

ภาพที่ 84

ภาพที่ 85

การปรับภาพโดยรวม

จุดหลักคือใช้ความแตกต่างของจุดสีเหลืองและสีเขียวประสานกันในภาพ ใช้พื้นผิวภาพทำให้ภาพทั้งภาพมีความกลมกลืนกันมากขึ้น

ภาพที่ 86

ภาพที่ 87

(4) ช่วงที่ 4 ช่วงความรู้สึกที่สะท้อนอารมณ์

ภาพที่ 88 "หัวใจดอกบัว" 1.55x.3ม. สีอะคริลิกบนผ้าใบ

ขั้นตอนการสร้างสรรค์ผลงาน

สีพื้น

เลือกสีน้ำเงินเข้มเป็นสีพื้นหลัง ใช้แปรงสีทา หลังจากสีพื้นแห้งสนิทแล้วใช้สีน้ำเงิน

ภาพที่ 89

โคบอลต์และสีแดงสดลงตาม ทำให้ภาพสมบูรณ์ยิ่งขึ้น (ภาพที่ 89)

ภาพที่ 90

ภาพที่ 91

เค้าโครงขององค์ประกอบหลัก

การทำกลีบดอกบัว เลือกใช้สีม่วงอ่อน ทั้งสีที่ศของกลีบบัวเต็มไปด้วยละอองสีทองและแสงสีทองที่ปกคลุมเจดีย์สีขาวและกลุ่มคนหลากหลายสีที่กำลังเต้นรำกันอยู่ ด้วยทำรำในรูปแบบของการรำไทย

การเก็บรายละเอียด

สิ่งที่อยู่ภายใต้การปกคลุมของแสงล้วนถูกล้อมรอบด้วยจุดสีเหลือง กระจายเต็มไปทั่วบริเวณ

การปรับภาพโดยรวม

จากมุมมองโดยรวมในเรื่องการปรับความสัมพันธ์ระหว่างสีและวัตถุ ว่าเข้ากันได้ไหม แสงสีเหลืองที่เป็นจุดๆ ใช้รูปแบบของการลอยฟุ้งแบบอิสระ กระจายแบบไม่เท่ากัน ไม่เต็มพื้นหลัง ซึ่ง

ภาพที่ 92

จะสร้างความสวยงามให้กับภาพมากยิ่งขึ้น

ภาพที่ 93 "พระพิฆเนศวร" 1.55x1.3ม.

สีอะคริลิกบนผ้าใบ

(5) ช่วงที่ 5 ช่วงต้นตัว

ขั้นตอนการสร้างสรรค์ผลงาน

สีพื้น

ร่างด้วยดินสอ แบ่งส่วนต่างๆ ตามด้วยระบายสีพื้นลงไป และดูความสัมพันธ์ของระดับสีแต่ละสีกับสีพื้นหลังว่าเข้ากันหรือไม่

ภาพที่ 94

ภาพที่ 95

เค้าโครงองค์ประกอบภาพหลัก

ความซาบซึ้งที่ข้าพเจ้าได้รับจากความเป็นจริง ร่างโครงภาพหลักขึ้น และระบายสี

ภาพที่ 96

ภาพที่ 97

การเก็บรายละเอียด

เป็นการบรรยายถึงลักษณะของพระพิฆเนศวรและเก็บรายละเอียดใบไม้รอบบริเวณที่มีแสงมากระทบ มีเข้มมีอ่อน มีหน้ามีหลัง ค่อยๆทำให้ภาพมีมิติมากขึ้น รายละเอียดของกระถาง ใช้การสะสมของสีและเม็ดสีที่เกิดจากการเสียดสี จุดเล็กๆน้อยๆของดอกไม้สีเหลืองเกิดจากการหยดของสี ชันแล้วชันเล่า มีใหญ่มีเล็ก ทำให้ภาพน่าสนใจยิ่งขึ้น

ภาพที่ 98

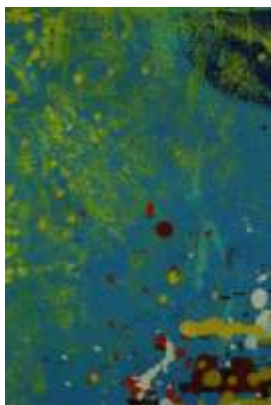
ภาพที่ 99

ภาพที่ 100

การปรับภาพโดยรวม

ใช้การกระจายพื้นผิวเพื่อปรับภาพทั้งหมด เพื่อให้ภาพสัมพันธ์กับธรรมชาติมากขึ้น

ภาพที่ 101

ภาพที่ 102

(6) ช่วงที่ 6 ช่วงกลับมาที่ตัวเองอีกครั้ง

ภาพที่ 103 "ความอบอุ่นในอุ้งมือ" 1.6x1.3 ม. สีอะคริลิกบนผ้าใบ

ขั้นตอนการสร้างสรรค์ผลงาน สีพื้น

ระบายพื้นหลังเป็นสีดำ

ภาพที่ 104

เค้าโครงองค์ประกอบหลัก

มีการใช้สีเขียวทะเลที่มีความสร้างสรรค์และสีม่วงอมน้ำเงินที่มีเติมไปด้วยจินตนาการชวนฝัน ประกอบเป็นรูปมือทั้งสองคู่ มือคู่หนึ่งเป็นเป็นการพนมมือ อีกคู่กางแผ่ฝ่ามือออก ลักษณะการของมือและการเปลี่ยนแปลงของมือมีความสำคัญมาก

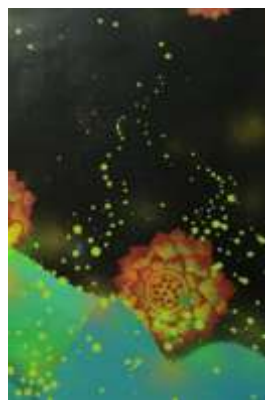
ภาพที่ 105

การเก็บรายละเอียด

รายละเอียดส่วนของมือนั้นสำคัญมาก ต้องใช้ระดับของสีโทนเย็น ทำให้มือมีมิติมากขึ้น ลายเส้นของดอกไม้บริเวณรอบๆ ต้องสัมพันธ์กันอย่างเป็นธรรมชาติ แสงแห่งความหวังที่สาดส่อง ออกมามีจุดใหญ่จุดเล็ก มีความหนาแน่นและความเบาบาง จำเป็นต้องมีระดับความรู้สึที่ขี้ดขุ่น

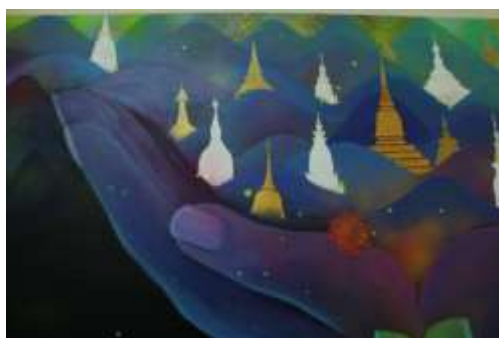

ภาพที่ 106

ภาพที่ 107

ความสัมพันธ์ระหว่างภูเขาและเจดีย์มีระดับความใกล้เคียง มีใหญ่มีเล็ก กระจายอย่างมีจังหวะ

ภาพที่ 108

การปรับภาพโดยรวม

ปรับตามความเหมาะสมของภาพ ปัจจัยขององค์ประกอบต้องเหมาะสมกัน การปรับสีบนภาพหลัก การปรับสีขององค์ประกอบบริเวณรอบๆ เช่น สีของรูปร่างสีของลายเส้นที่มากมาย แสงที่สอดคล้องออกมาในระดับที่เหมาะสม ทำให้ภาพดูสงบและสบายขึ้น

ภาพที่ 109

ภาพที่ 110

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

จุดประสงค์ของการศึกษาวิจัยอารมณ์ความรู้สึกของศิลปินในศิลปะ ทำให้ข้าพเจ้าได้รับความรู้และความเข้าใจ จากการเรียนรู้ขั้นตอนต่าง ๆ รวมถึงความคิดบางส่วนที่เกิดขึ้นมาเอง จากการศึกษาผลงานจิตรกรรม และข้าพเจ้าได้ศึกษาความสัมพันธ์ต่าง ๆ ในผลงาน ไม่ว่าจะเป็นความสัมพันธ์ระหว่างสีกับสี หรือความสัมพันธ์ของสีกับอารมณ์ความรู้สึกของศิลปินที่สามารถสะท้อนให้เห็นถึงกฎเกณฑ์และสถานการณ์ควบคุมทางด้านศิลปะของศิลปิน ทั้งยังแสดงให้เห็นถึงสติปัญญา อุปนิสัยประจำตัว ความรู้ และประสบการณ์ในชีวิตของศิลปิน

ข้าพเจ้าจึงได้ศึกษาวิจัยศิลปะภาพวาดแบบตะวันตก แบบจีนและแบบไทย ในช่วงสมัยศตวรรษที่ 19 จนถึงปัจจุบัน โดยอาศัยการยกตัวอย่างที่หลากหลายพร้อมทั้งอธิบาย หลังจากนั้นนำส่วนที่เป็นสาระสำคัญกลับมาใช้เป็นแนวทางในการสร้างผลงานของข้าพเจ้า

1. รูปแบบและขั้นตอนการวิจัย

1.1 รูปแบบการวิจัย

- 1.1.1 อาศัยการเก็บเกี่ยวความรู้จากการศึกษาค้นหาข้อมูลทางอินเทอร์เน็ตเป็นหลัก
- 1.1.2 ศึกษาวิจัยข้อมูลเกี่ยวกับสี วิเคราะห์เนื้อหา พิจารณาบททวนจนได้ข้อสรุป
- 1.1.3 นำวิธีและปรัชญาที่ได้จากผลสรุป มาผสมผสานเข้ากับแนวความคิดของตนเอง และสร้างสรรค์ออกมาเป็นผลงาน

1.2 ขั้นตอนการวิจัย

- 1.2.1 การวิจัยจำเป็นต้องเก็บเกี่ยวข้อมูลและศึกษาเนื้อหาความรู้เรื่องสี ทั้งความรู้พื้นฐานและลักษณะพื้นฐานของสี
- 1.2.2 อาศัยข้อมูลความรู้เรื่องสีที่ได้จากการวิเคราะห์ตัวอย่างภาพวาดของตะวันตกและจีน ว่าสีมีการแสดงออกทางด้านอารมณ์ความรู้สึกของสีอย่างไร
- 1.2.3 สรุปรวบรวมข้อดีข้อเสียและความรู้ที่ได้รับจากการศึกษาวิจัย
- 1.2.4 นำข้อดีข้อเสียที่ได้รับจากการศึกษาวิจัย มาเป็นแรงบันดาลใจทางด้านความคิดสร้างสรรค์ของตนเอง โดยมีวิธีการดังนี้
 - รวบรวมความคิด จากนั้นทำแบบร่างของตนเอง และทำการคัดเลือกแบบร่างที่ดีที่สุด

- จัดเตรียมอุปกรณ์ พู่กัน สี กรอบรูปและอุปกรณ์อื่น ๆ ที่จำเป็นต้องใช้
- เริ่มวาดภาพขนาดจริงและทำการแก้ไข

1.2.5 นำผลงานที่ทำเสร็จแล้ว มาทำบทสรุป และพิจารณาความแปลกใหม่ของผลงาน

2. การศึกษาวิจัยมีอิทธิพลต่อการสร้างสรรค์ผลงานของข้าพเจ้า

2.1 อิศราภาพของสี

ศิลปินและนักวิชาการเกี่ยวกับสี โจฮันเนส อิตเทิร์น (Johanes Itten ค.ศ. 1888 – 1967) ชาวสวิสเซอร์แลนด์ กล่าวไว้ว่า “ คนที่รักและชื่นชอบเรื่องสีเท่านั้น จึงจะสามารถเข้าใจถึงความสวยงามและแก่นแท้ภายในของสีได้ สีสามารถใช้ได้กับทุกคน แต่ทว่ามีเพียงผู้ที่สนใจและศึกษาวิจัยเรื่องสีเท่านั้น ถึงจะสามารถรับรู้ถึงความเร้นลับของสีได้อย่างชัดเจน ” ดังนั้นเราควรทำความเข้าใจและมีความชำนาญในเรื่องความรู้พื้นฐานของสี รวมทั้งคุณสมบัติพื้นฐานของสีก่อนเป็นอันดับแรก

เมื่อคิดตามผลสรุปของบุคคลในรุ่นก่อน ๆ ที่มีการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับเรื่องสีแล้วสามารถนำพาให้เราสัมผัสและรู้สึกได้ว่าสีมีผลการตอบสนองต่าง ๆ ต่อจิตใจของคน และมีผลตอบสนองทางด้านกายภาพ เช่น ความร้อนเย็น ความใกล้ไกล ความหนักเบาและความเล็กใหญ่ของสีเป็นต้น ส่วนผลตอบสนองทางด้านความรู้สึก เช่น ความรู้สึกตื่นเต้น หดหู่ ร่าเริง ซึมเศร้าและแรงกระตุ้น เป็นต้น ผลตอบสนองทางด้านความหมายของสัญลักษณ์ เช่น ความศักดิ์สิทธิ์ ความสง่างาม ความกระตือรือร้น ความอบอุ่นและเรียบง่าย เป็นต้น ซึ่งผลตอบสนองต่าง ๆ นี้ล้วนถูกเหล่าศิลปินนำมาสร้างสรรค์พื้นที่ภายในจิตใจ คล้ายกับการเล่นมายากล และสามารถถ่ายทอดอารมณ์ความรู้สึกหรือระบายความคิดภายในใจของเหล่าศิลปินออกมาได้

ประวัติศาสตร์ภาพวาดแบบตะวันตกตั้งแต่ศตวรรษที่ 19 เป็นต้นมา สีส่นภายในศิลปะได้หลุดพ้นจากการถูกจำกัดและยังมีคุณสมบัติที่โดดเด่น เหล่าศิลปินวาดภาพต่างให้ความสำคัญและมุ่งเน้นถึงอารมณ์ความคิดภายในใจ ในขณะที่เดียวกัน ยิ่งค่อย ๆ สะท้อนให้เห็นถึงความอิสระที่ไม่มีขีดจำกัดของการวาดภาพออกมา

สีในกลุ่มอิมเพรสชันนิสม์ หากเอ่ยถึงเหล่าศิลปินที่มีชื่อเสียง ที่มีเทคนิคความเคยชินกับโทนสีและการใช้สีแท้แล้ว โคลด โมเน่ท์ คือผู้ชนะเลิศในเรื่องของการใช้สีแท้ เขามีท่วงทำนองของการใช้สีที่ขูดเยิ้มมาก สีส่นในผลงานของเขาถือว่าเป็นสีส่นที่สวยงาม เพราะเป็นสิ่งที่ทำให้คนเราเกิดความร่าเริง และทำให้เกิดความรู้สึกได้อย่างรวดเร็วจากการมองเห็น เขาไม่ได้ศึกษาวิจัย

ปรากฏการณ์ภายนอกของสี แต่เน้นถึงปรากฏการณ์ของสีที่เกิดขึ้นภายในใจ แต่ถึงอย่างไรก็ตาม ไม่ว่าจะป็น โคลด โมเนท์หรือปีแยร์ โอกุสต์ เรอแนร์ ในขณะที่สร้างสรรค์ผลงาน พวกเขาต่างอาศัย อารมณ์ความรู้สึกของสี ซึ่งสามารถยืนยันได้ว่าการศึกษาวิจัยเรื่องสี ทำให้รูปแบบดั้งเดิมของสีได้ มีเปลี่ยนแปลงไปจากเดิม รวมทั้งเหล่าศิลปินต่างก็มีรูปแบบเฉพาะของการใช้สี ที่เป็นเอกลักษณ์ และมาจากความรู้สึกของตนเอง

สีในกลุ่มแสดงพลังอารมณ์ ได้แก่ผลงานของแวน โก๊ะที่แสดงออกและอธิบายถึงอารมณ์ ความรู้สึกส่วนตัว เขาให้ความสำคัญกับอารมณ์และอัตวิสัยส่วนตัว โดยคิดว่า อัตวิสัยคือความเป็นจริง ปฏิเสธความจริงที่ดำรงอยู่ของภวิสัย และไม่เห็นด้วยกับวัตถุประสงค์ของศิลปะ ซึ่งมีความแตกต่างกับกลุ่มอิมเพรสชันนิสม์ แวน โก๊ะใช้อารมณ์จากภายนอกมากระตุ้นอารมณ์และความรู้สึก ภายในของสี และยังอาศัยความรู้สึกภายในมาแสดงออกถึงความแข็งแกร่งของภายนอก เมื่อมีความเกี่ยวข้องกับจิตสำนึกส่วนตัว จะทำให้สีมีพลังที่สามารถแสดงให้รู้เป็นนัย แต่ถึงอย่างไรก็ยังคงมี อารมณ์ที่แท้จริงเป็นเป้าหมาย

ส่วนลัทธิฟิวริซึมที่ใช้สีสันที่เข้มและสดใส ทำให้ภาพวาดมีประสิทธิผลที่เด่นชัดขึ้น การเกิดความหมายบนภาพวาดขึ้นอยู่กับการดำรงอยู่ของสี โดยที่ไม่ต้องอาศัยรูปร่างจากธรรมชาติ หรือความเป็นจริง ก็สามารถดำรงอยู่ในท่วงทำนองและคุณภาพของผลงานศิลปะที่เป็นของตนเอง ได้ ซึ่งการแสดงออกของจิตวิญญาณที่ร้อนแรงแบบลัทธิฟิวริซมนั้น สามารถพิสูจน์ให้เห็นได้ว่า สีสันนั้นมีความอิสระ และได้รับการปลดปล่อยจากข้อจำกัดต่าง ๆ

ตามกาลเวลาที่เปลี่ยนแปลงไป ทฤษฎีลักษณะโครงสร้างของสีถูกล้มล้างมานานแล้ว แต่ ทฤษฎีเหล่านั้นยังคงมีประโยชน์ต่อการพัฒนาทางด้านศิลปะในอนาคต นายวาซีลี คันดินสกี พยายามแสดงให้เห็นถึงพลังจินตนาการของสี ซึ่งเขามองว่าสีสัน คือจิตวิญญาณและวัตถุที่มี ลักษณะเฉพาะดั้งเดิมอยู่แล้ว และได้กล่าวไว้ว่า “ความต้องการทุกสิ่งอย่างที่เกิดขึ้นจากภายในและ มาจากจิตวิญญาณล้วนคือความสวยงามทั้งสิ้น” ซึ่งแสดงให้เห็นว่าคำกล่าวของเขาในข้อนี้ไม่ได้แยก ออกจากอัตวิสัยอารมณ์และความรู้สึกของสีเลย ส่วนนายปีแอร์ มงเดรียนและศิลปินบางส่วนก็คิด ว่าในขณะที่สร้างสรรค์ผลงานไม่เหมือนกับลักษณะการแสดงออกแบบนามธรรมที่เกิดจากแรง กระตุ้น แต่ควรเกิดจากความหมาย ที่มีแผนการ ก่อนที่จะสร้างสรรค์ผลงานจำเป็นต้องมีโครงสร้าง ความคิดของจิตวิญญาณ และเชื่อมโยงแผนการปฏิบัติการด้วยความสุขุม

หากกล่าวถึงการพัฒนาของสีสัน ในปัจจุบันเหล่าศิลปินต่างพากันแสวงหาอิสระ ลักษณะเฉพาะตัวและลักษณะของการแสดงออก จากสีหนึ่งสีกลายเป็นสีสันที่หลากหลาย จาก ความเรียบง่าย จนเปลี่ยนเป็นการแสดงออกที่คั่นเด่นเร้าใจ ซึ่งกล่าวได้ว่า “ชีวิตของภาพวาดไม่ใช่ โครงสร้างของภาพวาดแต่กลับเป็นสีสัน และสีสันไม่ใช่สิ่งที่หยุดนิ่ง แต่ควรเป็นสิ่งที่สามารถ

เคลื่อนไหวได้และมีชีวิตชีวา”⁽²⁵⁾ อีสรภาพกับการไม่มีข้อจำกัดของสี สามารถพิสูจน์ได้ว่า สีสันคือ ภาษาที่พิเศษอย่างหนึ่งของภาพวาด และหน้าที่ของสีสันในภาพวาดคล้ายกันกับภาษาของมนุษย์ ซึ่งไม่ต่างจากการพูดคุยสื่อสารในชีวิตประจำวันของคน การศึกษาวิจัยในครั้งนี้ไม่ได้ให้ความสนใจแค่ สีสันเพียงอย่างเดียว แต่ให้ความสำคัญกับความเคลื่อนไหวที่มีชีวิตชีวาของสี ซึ่งแรงบัลดาลใจที่ แสดงออกมานี้ไม่สามารถพบเห็นได้จากภาพวาดทั่วไป ซึ่งในสังคมปัจจุบันความรู้สึกและสิ่งที่ได้ พบเจอนั้นคือความเป็นจริง และมาจากสิ่งแวดล้อมทางวัฒนธรรมในปัจจุบัน ซึ่งผลงานศิลปะของ พวกเราจำเป็นต้องสะท้อนพลังของสติปัญญาและลักษณะพิเศษของยุคสมัยปัจจุบัน เหมือนกับ ศิลปินในยุคก่อน เช่น ผลงานของ โคลด โมเนต์ ที่สามารถตอบสนองความรู้สึกได้อย่างรวดเร็วจาก การมองเห็น รับรู้ได้ถึงความสุขและอารมณ์ของภาพวาด หรือเหมือนกับวินเซนต์ แวน โก๊ะและ อ็องรี มาติส ที่ใช้สีสันจำนวนมากมาถ่ายทอดอารมณ์ความรู้สึก และสะท้อนพลังจิตวิญญาณของ ตนเอง หรือเหมือนกับวาซีลี คันดินสกีและปีแอร์ มงเดรียน ที่มีจินตนาการทางด้านสีสันที่ หลากหลาย มีความหมายและมีการวางแผนเชื่อมโยงความคิดกับจิตใจและ โครงสร้างภาพวาดเป็น ต้น ซึ่งเราควรปล่อยวางภาระทางด้านความคิดของตนเองเหมือนกับเหล่าศิลปินในยุคก่อน ๆ และ ไม่หยุดที่จะปลดปล่อยอารมณ์ความรู้สึกของตนเองออกมา ทำให้สีสันภายในจิตใจได้รับการ ปลดปล่อยที่ดีขึ้น และแสดงออกให้เห็นถึงพลังจิตวิญญาณของสีที่มีอยู่ในตัวของเรา คล้ายกับนัก มายากล โดยอาศัยสีสันมาทำให้จิตวิทยาและความหมายทางสัญลักษณ์ของคนเกิดความรู้สึกที่ แตกต่างกัน ดังนั้นควรนำสีสันของอารมณ์ที่เรามีอยู่ มาสังเกตถึงสภาพความเป็นจริงภายใน แวดล้อม และส่งต่อไปยังจิตวิญญาณที่มีอยู่ภายในของตนเอง และสร้างสรรค์ออกมาเป็นผลงานของ ตนเอง

2.2 ความสมดุลของความรู้สึกกับการสร้างสรรค์ศิลปะ

อารมณ์ความรู้สึกภายในภาพวาดมีความแตกต่างจากอารมณ์ความรู้สึกในชีวิตประจำวัน เหล่าศิลปินให้ความสนใจกับความรู้ของตัวเองกับชีวิตของความเป็นจริง ถิ่นอารมณ์ความรู้สึกที่ หลากหลายบน โลกมนุษย์ ทำให้การแสดงออกทางด้านศิลปะมีความหลากหลาย จากประเพณี ดั้งเดิมจนก้าวเข้าสู่ยุคปัจจุบัน ซึ่งเป็นที่แน่นอนอยู่แล้วว่าเหล่าศิลปินได้มีการแสดงออกของอารมณ์ ความรู้สึกผ่านลงบนผลงาน แต่การแสดงออกของอารมณ์ความรู้สึกไม่จำเป็นต้องเป็นผลงานศิลปะ เพียงอย่างเดียว ดังนั้นความรู้สึกที่เกิดขึ้นจริงจากการดำรงชีวิต เช่นความสุข ความโกรธ ความกลัว และความเศร้าเสียใจ ต่างไม่ใช่อารมณ์ความรู้สึกที่สำคัญในศิลปะ อารมณ์ความรู้สึกคือสิ่งที่อยู่กับ พวกเราในทุก ๆ วัน แต่กลับไม่สามารถจับต้องได้ การดำรงชีวิตเป็นขั้นตอนของประสบการณ์ แต่ ศิลปะคืออารมณ์ความรู้สึกช่วงหนึ่งของการดำรงชีวิตที่ผ่านการขัดเกลามาแล้วนั่นเอง

ตัวอย่างง่าย ๆ เกี่ยวกับผลงานของเย็นผิง เขาได้รับแรงบันดาลใจในการสร้างผลงานจากความรู้สึกที่เกิดขึ้นจริง จากสภาพความเป็นอยู่ของชีวิตที่เรียบง่ายและสงบ แต่มีการถ่ายทอดที่ทำให้ผู้ชมรู้สึกซาบซึ้งและประทับใจ เขามองว่าสีสันเป็นการถ่ายทอดอารมณ์อย่างหนึ่ง รูปร่างคือปัจจัยสำคัญของการเชื่อมโยงภาพวาด ภายในภาพวาดเต็มไปด้วยประสบการณ์และความรู้สึกที่มาจาก การดำรงชีวิตของเขา และเป็นความปรารถนาแท้จริงที่ออกมาจากภายในใจ ส่วนตัวอย่างผลงาน “บ้านเกิดสีแดง” ของ หลัว เออ ซุน เขาได้นำความรักที่มีต่อบ้านเกิดมาขัดเกลากลายเป็นส่วนหนึ่งของศิลปะ และใช้รูปแบบการผสมผสานของตัวเองออกมาเป็นผลงานที่สวยงาม ส่วนอู๋ ต้า ยี่ นำจิตใจที่อิสระมาถ่ายทอดอย่างอิสระเสรี การสร้างสรรค์ผลงานของเขาขึ้นอยู่กับความคิดค้นใจของตัวเอง อาศัยการรับรู้ การค้นพบและการถ่ายทอดของตนเอง เขาคิดว่าการประดิษฐ์คิดค้นและสร้างสรรค์ผลงานศิลปะคือความสุขอันอิสระที่ใหญ่ที่สุดของมนุษย์ ส่วน หวัง กว่าง อี้ เขาได้นำสีสันที่มีความเกี่ยวข้องกับด้านการเมืองและอารมณ์ความรู้สึกของความทรงจำในยุคสมัย โดยใช้สีดำ สีขาว สีเทาแทนที่สีแดง สีเหลือง สีน้ำเงิน ส่วนหลิว ไช่ ชู ใช้สีสันที่เป็นเอกลักษณ์ของตนเองมาถ่ายทอดพลังของความกล้าและเสน่ห์น่าพิสมัยของทิศตะวันตกลงบนผลงาน “ประตูหน้าของ ปักกิ่ง” โดยความเป็นจริงแล้วการชื่นชมผลงาน หรือแม้แต่การสร้างผลงานต่างก็ไม่สามารถ หลีกเลี่ยงไปจากการดำรงชีวิตของตนเองได้ เพราะศิลปะคือเสน่ห์ความงามที่มีความพิเศษเฉพาะ ที่ได้มาจากการใช้ชีวิต ดังนั้นศิลปะจึงเป็นเหมือนสิ่งประดับที่สวยงามของการดำรงชีวิต ซึ่งสิ่งประดับนั้นอาจจะเป็นของตนเอง หรือได้รับมาจากผู้อื่นและกลายมาเป็นของตนเอง ในขณะที่เดียวกันสิ่งประดับนั้นยังสามารถเชื่อมโยงเข้าถึงการดำรงชีวิตได้ หากการดำรงชีวิตไม่มีมนุษย์อยู่ ก็คงไม่มีที่มาของอารมณ์ความรู้สึก

ข้อสรุปที่ว่าอารมณ์ความรู้สึกนั้นมิใช่อยู่ในการดำรงชีวิตหรือไม่ มีศิลปะหรือชื่นชมศิลปะหรือไม่ นั้น ล้วนขึ้นอยู่กับทดสอบด้วยจิตใจของตนเอง ซึ่งภาพลักษณ์ที่ถูกเลือกเหล่านั้น ไม่ว่าจะมาจากการดำรงชีวิต จากธรรมชาติ หรือความสว่างทางสติปัญญาที่ได้มาจากแง่มุมต่าง ๆ จำเป็นต้องก่อตัวมาจากอารมณ์และความรู้สึกที่มีอยู่จริงของข้าพเจ้า ดังนั้นผลงานที่มีสีสันและภาพลักษณ์ที่ไหลหลั่งออกมานั้น จึงจะสามารถเข้าถึงจิตใจของผู้ที่รับชมได้

2.3 ความสัมพันธ์ระหว่างสีกับอารมณ์ความรู้สึก

2.3.1 ลักษณะร่วมกันและลักษณะเฉพาะบุคคล

ในขณะที่ทอดสายตามองดูทุ่งหญ้ากว้างใหญ่ไร้พรมแดน มีพื้นที่หญ้าสีเขียวขจี ท้องฟ้าที่มีสีฟ้าสดใสและก้อนเมฆสีขาวสะอาด เมื่อเหตุการณ์เหล่านี้อยู่ในสายตาของเรา ภายในใจของทุกคนล้วนเกิดความรู้สึกสดชื่นผ่อนคลาย นั่นเป็นเพราะเสน่ห์ของอารมณ์ความรู้สึกที่มาจากสีสัน ซึ่งสี

เขียว สีฟ้าและสีขาวคือพลังของชีวิต ยกตัวอย่างจากผลงาน “การเดินรำ” ของ อีอองรี มาติส ภายใน ภาพวาดปรากฏท้องฟ้าสีครามของเดือนสิงหาคมในฤดูร้อนทางตอนใต้ ในพื้นที่สีเขียว ทำให้คนนึกถึงทุ่งหญ้าสีเขียวมรกต ส่วนคนที่เป็นนักเดินรำในภาพใช้สีแดงชาด ซึ่งแสดงถึงความแข็งแกร่งของคนแถวทะเลเมดิเตอร์เรเนียนที่มีผิวสีน้ำตาล โดยกำหนดเป้าหมายเฉพาะกลุ่มคนที่มีเชื้อชาติ พื้นที่ และเบื้องหลังทางวัฒนธรรมที่เหมือนกัน มาอธิบายความหมายบนภาพวาด ซึ่งสืบสานกับ ท่วงทำนองของสี อาจก่อให้เกิดอารมณ์ความรู้สึกที่คล้ายกัน หรือเรียกว่าลักษณะอารมณ์ความรู้สึก ร่วมกัน

การเคลื่อนไหวของวัตถุและจิตใจที่ยาวนาน คนเราอาศัยการไปมาหาสู่กันจน ก่อให้เกิดลักษณะนิสัย อารมณ์ความรู้สึก คุณสมบัติทางด้านจิตใจและแนวความคิดร่วมกัน รวมถึง มีความสามารถในการรับรู้ของสีร่วมกันด้วย ซึ่งลักษณะร่วมกันนี้ไม่ได้เกิดขึ้นภายในชั่วข้ามคืน แต่ ได้ผ่านประวัติศาสตร์อันยาวนานและสืบทอดต่อกันมา ในแสงที่มองเห็น สีแดงมักทำให้คนรู้สึกกรำ เริงและตื่นเต้น ได้ง่าย มีสัญลักษณ์ของความร่าร้อนที่รุนแรง ทำให้คนรู้สึกถึงความเคร่งขรึม ตื่นเต้นจริงใจ ปิติยินดี ในประเทศจีนสีแดงคือสีที่นิยมมากที่สุด มีบรรยากาศของความปิติยินดี มงคล โชคดี และอบอุ่น ส่วนในประเทศอินเดีย สีแดงคือสัญลักษณ์ของชีวิต พลัง ความชื่นมื่น และอบอุ่น จนกระทั่ง สีเหล่านี้กลายเป็นสีที่มีความหมายเฉพาะทางด้านอารมณ์ความรู้สึก จนกลาย มาเป็นสัญลักษณ์ประจำของสี และเป็นเพราะเหล่าศิลปิน ผลงานศิลปะ และผู้ชม จึงทำให้ สัญลักษณ์ประจำของสีเหล่านี้ได้รับการสื่อสารที่ดีและเข้าใจมากขึ้น

ในขณะที่เดียวกันสีสันก็สามารถทำให้คนเกิดอารมณ์ความรู้สึกเฉพาะบุคคลได้ สีสัน และท่วงทำนองของสีที่เหมือนกันแต่เกิดอารมณ์ความรู้สึกที่แตกต่างกัน ซึ่งความแตกต่างของ อารมณ์ความรู้สึกที่เกิดขึ้นกับสีมาจากปัจจัยหลายด้าน คุณค่าในศิลปะไม่ได้เป็นเพียงเพราะวิธีการ และเทคนิคของการแสดงออก แต่สิ่งที่สำคัญคือศิลปินทุกคนควรมีลักษณะเฉพาะของตัวเอง เพราะ ผลงานที่อาศัยเพียงแต่ความชำนาญในด้านเทคนิคนั้น ไม่สามารถทำให้ผู้ชมรู้สึกซาบซึ้งได้ ดังนั้น เพียงแค่เหล่าศิลปินมีการฝึกฝนทางด้านวัฒนธรรม รวมถึงมีความสามารถด้านการสร้างสรรค์ จึงจะ สามารถสร้างผลงานที่ดีออกมาได้ โดยเฉพาะเนื้อหาที่เข้าหาใจได้กล่าวไว้ในงานวิจัยนี้ ในหัวข้อ เรื่องของลักษณะพิเศษจำเพาะ เช่น ลักษณะความประทับใจ ลักษณะการแสดงพลังอารมณ์และ ลักษณะโครงสร้างเป็นต้น สิ่งเหล่านี้ล้วนเป็นลักษณะเฉพาะบุคคลของเหล่าศิลปิน

ในประวัติศาสตร์ของศิลปะ จากการผลักดันของวัฒนธรรมสังคมและความตั้งใจของ บุคคล ทำให้การภาพวาดของศิลปินมีความแตกต่าง เพราะเกี่ยวข้องกับเรื่องความสามารถเฉพาะตัว และความตั้งใจของตัวศิลปิน แต่ถึงอย่างไรปรากฏการณ์เหล่านั้นก็ได้เปลี่ยนแปลงให้สีสันมีความ หลากหลายมากขึ้น และสามารถสะท้อนให้เห็นถึงความอิสระของจิตใจมนุษย์ เมื่อสีสันมีความ

หลากหลายมากขึ้น โลกในจิตใจของมนุษย์ก็ยิ่งมีความหลากหลายเพิ่มขึ้นด้วยเหมือนกัน สาเหตุสำคัญที่ทำให้การวาดภาพของศิลปินถ่ายทอดอารมณ์ความรู้สึกที่แตกต่าง เป็นเพราะมีความเข้าใจ และมีเทคนิคการใช้สีที่แตกต่างกัน แต่เมื่อได้ผ่านการศึกษาวิจัยข้างต้น ทำให้ข้าพเจ้ารู้ว่า หากไม่สนใจหรือกลัวที่จะศึกษาวิจัยเกี่ยวกับประวัติศาสตร์และกฎเกณฑ์ธรรมชาติของสีใช้เพียงความรู้สึกที่พลุ่งพล่านของสีมาสร้างเป็นภาษาของสีแล้ว ภาษาของสีนั้นก็หยุดอยู่แค่เพียงภาพพจน์ที่ธรรมดา และไม่สามารถกลายเป็นภาษาเฉพาะของตัวเองได้ เช่น ไม่สามารถรู้สึกได้ถึงอารมณ์ความรู้สึกของสีในผลงานของ โคลด โมแนท์ ไม่สามารถรู้สึกได้ถึงอารมณ์ความรู้สึกของสีที่กระตือรือร้นและบ้าคลั่งของวินเซนต์ แวน โก๊ะ และไม่สามารถรู้สึกได้ถึงอารมณ์ความรู้สึกของสีในผลงานของเหล่าศิลปินอื่น ๆ อีกด้วย

ดังนั้นเราควรมีจิตใจที่แน่วแน่ ค้นหาความจริงภายในใจและกล้าที่จะไล่ตามความคิดที่อยู่ในจิตใจของตัวเองอย่างไม่ลังเล ใช้อารมณ์เป็นสื่ออธิบายและใช้จิตวิญญาณมาสร้างผลงาน จับจุดความสำคัญจากลักษณะร่วมกันและลักษณะเฉพาะบุคคลของสีให้มีความสอดคล้องกับความรู้สึกภายในใจ ทำให้เกิดความกลมกลืนที่สวยงามของสีและอารมณ์ความรู้สึก และสร้างสรรค์ผลงานที่เป็นลักษณะเฉพาะของตัวเองออกมา

เมื่อลองมองดูประวัติศาสตร์ของศิลปะ ในทุก ๆ ขั้นตอนการสร้างสรรค์ผลงานของเหล่าศิลปิน ที่มีความโดดเด่นในแต่ละยุคสมัย ว่าทำไมผลงานของพวกเขาถึงได้สัมผัสสะท้อนหัวใจของผู้รับชมได้อย่างนี้ เป็นเพราะศิลปินมีหัวใจที่ซื่อสัตย์ กล้าที่จะไล่ตามความฝันของตนเอง ค้นหาความจริงภายในใจของตนเอง อย่างไม่รู้จักเหน็ดเหนื่อย ทุ่มเทแสวงหา ใช้อารมณ์ที่ฮึกเหิมพลุ่งพล่านมาวาดภาพ และใช้แรงบัลดาลใจมาสร้างสรรค์ผลงาน จับจุดที่สอดคล้องกันของหัวใจและศิลปะ เข้าถึงและมีความสมดุลของสีและอารมณ์ความรู้สึก สร้างสรรค์ออกมาเป็นลักษณะเฉพาะของตนเอง

2.3.2 ความสอดคล้องที่เป็นเอกภาพ

อารมณ์ความรู้สึกของศิลปินในขณะที่สร้างผลงานคือความเป็นจริงที่มีลักษณะโดดเด่น และศิลปินได้นำลักษณะเฉพาะส่วนตัวที่โดดเด่น มาทำให้สีเกิดความหลากหลายทางด้านอารมณ์ ภาพวาดของศิลปินในทุกยุคสมัยต่างแสดงออกถึงอารมณ์ความรู้สึกของสีที่เป็นลักษณะเฉพาะของตัวเอง โดยนำการแสดงออกของอารมณ์ความรู้สึกและสีมาทำให้เกิดความสอดคล้องที่เป็นเอกภาพบนภาพวาด บนพื้นฐานความรู้และกฎเกณฑ์เรื่องสีของศิลปิน ทำให้เข้าใจได้อย่างชัดเจนว่าสีสามารถแสดงออกให้เห็นถึงความหมายและสาระสำคัญของภาพวาดได้อย่างเต็มที่ สียังสามารถแสดงออกถึงความเป็นจริงภายในใจและอารมณ์ทางด้านความคิดได้อีกด้วย

หลังจากที่เริ่มมีลัทธิติมเพรสชั่นนิสม์ ศิลปินที่มีชื่อเสียงจำนวนมากได้มีการแสดงออกที่โดดเด่น โดยนำสีมาถ่ายทอดอารมณ์และความรู้สึกของตนเอง อย่างเช่นแวน โก๊ะกับ โกลแกง ที่มองว่า ธรรมชาติคือสื่อของการถ่ายทอดความคิดและอารมณ์ความรู้สึก และธรรมชาติยังเป็นจุดเริ่มต้นของการแสดงออกถึงทัศนียภาพภายในของจิตใจ

สีเป็นภาษาของอารมณ์ความรู้สึก มีบทบาทที่สำคัญต่อการวาดภาพอย่างมาก ศิลปินจำเป็นต้องมีความเข้าใจลึกซึ้งเกี่ยวกับรูปภาพของวัตถุภายในผลงานภาพวาด และนำอารมณ์ความรู้สึกแบบมาในรูปแบบของสีและถ่ายทอดออกมา เช่นผลงานของแวน โก๊ะที่สามารถดึงดูดผู้คนได้ ไม่ใช่แค่เพียงเพราะว่าภาพวาดมีความสวยงามหรือมีสีสันสวยงาม แต่ที่มากกว่านั้นคือ ความเร่าร้อนกับรูปภาพสิ่งของได้รวมเป็นสิ่งเดียวกันที่ไม่สามารถแบ่งแยกได้ ทำให้ผลงานของเขา มีการผสมผสานระหว่างสีกับอารมณ์ความรู้สึกที่สมบูรณ์และสวยงาม ซึ่ง ซู ชาน แลง เคยกล่าวว่า “ ผลงานศิลปะหนึ่งชิ้น มักจะเป็นการแสดงออกที่เกิดจากอารมณ์และความรู้สึก และเป็นกลางบอกถึงสภาพภายในจิตใจของศิลปิน ”⁽²⁷⁾ เขาคิดว่าความรู้สึกที่สวยงาม ทุกอย่างล้วนเกิดขึ้นมาจากภายในหัวใจ เมื่อย้อนดูศิลปินที่มีความโดดเด่นตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน ภายในผลงานเหล่านั้นได้ซ่อนเร้นอารมณ์ความคิดที่เร่าร้อนและจริงใจของศิลปินอยู่ หากสีกับอารมณ์ได้รับความสอดคล้องที่เป็นเอกภาพ ถึงแม้เวลาจะผ่านไปนานแค่ไหนหลังชีวิตในผลงานของพวกเขา ก็ยังคงไม่จางหายไป

2.3.3 อารมณ์ความรู้สึกที่แตกต่าง

จากการพัฒนาศิลปะของการใช้สี สามารถกล่าวได้ว่าศิลปินในปัจจุบันต่างพากันแสวงหาอิสรภาพของสี การใช้สีที่ปราศจากเหตุผล อคติของสีและการแสดงออกของสี โดยเริ่มจากปัจจัยเดียวไปจนถึงปัจจัยอื่น ๆ จากความเรียบง่าย ไปจนถึงการแสดงออกที่กระตือรือร้นของอารมณ์ที่ได้รับปัจจัยมาจากการดำรงชีวิต จากธรรมชาติ หรือได้รับจากด้านอื่น ๆ จนก่อให้เกิดภาพลักษณ์และกลายมาเป็นผลงานทางด้านศิลปะ นั่นล้วนเป็นเพราะความกล้าที่จะเผชิญหน้าและกล้าที่จะแสดงออกของเหล่าศิลปิน จึงทำให้ความสัมพันธ์และความขัดแย้งระหว่างสีกับความรู้สึกภายในเกิดความกลมกลืน หรือทำให้รูปแบบการแสดงออกของสีกับอารมณ์ความรู้สึกได้รับความสอดคล้องที่เป็นเอกภาพ จนเป็นคุณสมบัติพิเศษเฉพาะทางด้านศิลปะของแต่ละคน แต่ถ้าหากนำภาพวาดของแต่ละประเทศมาวิเคราะห์แล้ว สามารถเห็นได้ว่าทั้งสองแบบมีการแสดงอารมณ์ความรู้สึกของสีที่แตกต่างกัน

เนื่องจากแถบตะวันตก จีนและไทยมีความแตกต่างทางด้านประวัติศาสตร์ สังคม วัฒนธรรมเชื้อชาติ ประเพณีและความเคยชินที่ไม่เหมือนกัน จึงทำให้เกิดความชื่นชอบของสีที่

ต่างกัน สีเส้นสีเดียวกัน อาจมีอารมณ์ความรู้สึกและความหมายที่ต่างกัน อารมณ์ความรู้สึกของ ศิลปะภาพวาดจีน ส่วนใหญ่เกี่ยวข้องกับธรรมชาติและสังคม

ในช่วงศตวรรษที่ 20 ตอนต้น ภาพวาดสีน้ำมันของจีนส่วนใหญ่มีความสัมพันธ์ที่ ใกล้ชิดระหว่างประชาชนกับสังคม เหล่าศิลปินคาดหวังที่จะใช้พู่กัน在手มาเปลี่ยนแปลงสภาพใน ปัจจุบัน หรือส่งเสริมความเจริญรุ่งเรืองของมาตุภูมิและสิ่งใหม่ ๆ ของสังคม เช่น ผลงานเรื่อง “ประตูหน้าของปักกิ่ง” ของหลิวไฮ่ซู่เป็นต้น และผลงานเรื่อง “เดือนกันยายน” ของลิว เอ๋อ ฉุน ที่ เกิดจากความรักที่มีต่อดินฟ้าอากาศและประเพณีนิยม รวมทั้งจิตใจของชาวเมืองของประเทศจีน

ส่วนจิตรกรรมแบบตะวันตก ส่วนใหญ่มีการใช้สีที่เริ่มจากหลักการทางด้าน วิทยาศาสตร์และการรับรู้ที่ดำรงอยู่จริง ตั้งแต่ศตวรรษที่ 20 ตอนต้น สีเริ่มถูกนำมาเป็นหัวข้อในการ ถ่ายทอดถึงสภาพจิตใจของศิลปิน จากเทคนิคการใช้สีของแวน โก๊ะ ในผลงานภาพวาดของเขา สามารถถ่ายทอดอารมณ์ความรู้สึกและสภาพจิตใจของตัวศิลปิน รวมถึงความรู้สึกที่มีต่อโลก ภายนอก ต่อสังคมและต่อธรรมชาติของศิลปิน ซึ่งอารมณ์และความรู้สึกของพวกเขาทั้งเปิดกว้าง และเป็นอิสระ อาศัยความพลุ่งพล่านของสีเส้น มาเป็นสื่ออธิบายที่สามารถเข้าถึงจิตใจของคน จึง สามารถกล่าวได้ว่า ถึงแม้ศิลปินจะมีฝีมือ รูปแบบหรือเทคนิคของการวาดภาพที่ดีแค่ไหนก็ตาม สุดท้ายแล้วสิ่งสำคัญในการสร้างผลงานของพวกเขาที่ต้องปฏิบัติตามอารมณ์ความรู้สึกและ ความคิดของตัวเอง

เมื่อกล่าวถึงประเทศไทย ศาสนาพุทธมีความสัมพันธ์กับการเมือง และมีอิทธิพลกับ ศิลปะเป็นอย่างมาก สาเหตุที่ทำให้รูปแบบสถาปัตยกรรมหรือประติมากรรมของไทยมีการพัฒนา อย่างรวดเร็วและเต็มทีนั้น เนื่องจากสิ่งเหล่านี้เป็นเครื่องมือในการเผยแพร่ของวัฒนธรรมและ ศาสนาพุทธได้เป็นอย่างดี และยังสามารถกล่าวได้ว่าภายในวังหรือนอกวัง จนไปถึงบ้านแต่ละ หลังของประชาชน ต่างสามารถสะท้อนให้เห็นสีเส้นของศาสนาพุทธได้ สภาพแวดล้อมทางสังคม การนับถือศาสนาหรือสภาพจิตใจต่างมีความสัมพันธ์กับความคิดของเราทั้งนั้น โดยเฉพาะ จิตรกรรมฝาผนังในวัดพระศรีรัตนศาสดารามสามารถแสดงให้เห็นถึงรูปแบบและสไตล์ ของจิตรกรรมไทยได้อย่างชัดเจน

ถึงแม้ว่าตอนนี้ข้าพเจ้าจะมีฐานะเป็นชาวต่างชาติที่อาศัยอยู่ในประเทศไทย ที่มีความ แตกต่างทางการปกครอง เชื้อชาติ วัฒนธรรมและประเพณีเป็นต้น แล้วศิลปะของข้าพเจ้าควรมี จุดเริ่มต้นจากสิ่งไหน และในขณะที่อาศัยอยู่ต่างบ้านต่างเมือง ข้าพเจ้าควรทำอย่างไรถึงจะสามารถ ค้นพบคุณค่าของอารมณ์ความรู้สึกของสีที่เป็นของตนเอง ซึ่งข้าพเจ้าควรนำความแตกต่างที่ได้รับ จากแวดล้อมต่าง ๆ มาผสมผสานกัน หรือใช้อารมณ์ความรู้สึกชื่นชอบส่วนตัวของข้าพเจ้ามา สรรสร้างผลงานคืนนั้น โดยส่วนตัวแล้วข้าพเจ้านั้นได้คิดอยู่เสมอว่า ศิลปะคือความอิสระที่สวयงาม

ที่สัมผัสและแสดงออกได้ถึงชีวิต ทำให้ความเป็นจริงเปลี่ยนเป็นการดำรงอยู่ซึ่ง อัจฉริยะของสี ทำให้อารมณ์ความรู้สึกภายในใจถูกถ่ายทอดออกมา และทำให้ความคิดที่ได้รับจากโลกภายนอกเกิดการแลกเปลี่ยน สิ่งเหล่านี้เป็นมุมมองที่สำคัญและมีคุณค่าของข้าพเจ้า

เริ่มแรก ศิลปะของข้าพเจ้ามีจุดเริ่มต้นและเติบโตมากับสภาพแวดล้อมของจีน ในอารมณ์ความรู้สึกส่วนใหญ่ได้รับมาจากธรรมชาติ จากความสัมพันธ์ที่มีร่วมกันของคน และใช้รูปแบบของตัวเองเป็นหลัก ดังนั้นข้าพเจ้าจึงหลงใหลในผลงานของศิลปินใหญ่อย่าง วินเซนต์ แวน โก๊ะและวาซีลี คันดินสกีเป็นต้น พวกเขามีการผสมผสานระหว่างสีสันกับอารมณ์ความรู้สึกภายในที่สวยงามสมบูรณ์แบบ และสร้างสรรค์ผลงานที่มีความซาบซึ้ง สามารถเข้าถึงจิตใจของผู้ที่ได้รับชม แต่ข้าพเจ้าคิดว่า ไม่ว่าเราจะอยู่ในสภาพแวดล้อมแบบไหน เพียงแค่เราปฏิบัติตามเสียงเรียกร้องภายในใจของตนเอง เพลิดเพลินไปกับการใช้สีสัน ถึงอย่างไรเราก็จะสามารถสร้างสรรค์ผลงานที่มีความกลมกลืนระหว่างสีและอารมณ์ความรู้สึกได้ และในทุก ๆ ครั้งที่เราสร้างสรรค์ผลงาน เราจะรู้สึกได้ถึงความแปลกใหม่ รวมถึงการพัฒนาที่ดีขึ้นของตัวเองในทุก ๆ ครั้งด้วยเช่นกัน

3. การเปลี่ยนแปลงอารมณ์ความรู้สึกของข้าพเจ้ากับภาพลักษณ์ของสีในภาพวาด

ข้าพเจ้าคิดว่าผลงานคือของขวัญที่ได้รับจากการดำรงชีวิตกับธรรมชาติที่อุดมสมบูรณ์ในทุก ๆ วันที่ข้าพเจ้าอาศัยอยู่ในประเทศไทย มักจะเห็นทิวทัศน์ที่แตกต่างกัน เพียงแค่ตั้งใจมองดูทิวทัศน์เหล่านั้น ถึงแม้ว่าจะไม่มีเสียง แต่สามารถสัมผัสได้ถึงจังหวะของหัวใจ ทำให้ข้าพเจ้าเกิดแรงกระตุ้นอย่างหนึ่ง และอยากจะใช้สีมาสร้างสรรค์อารมณ์ความรู้สึกเหล่านั้นออกมา อันดับแรกนำอารมณ์ความรู้สึกของตนเองที่มีต่อสีมาถ่ายทอดถึงเหตุการณ์หรือวัตถุ โดยอาศัยการทำงานร่วมกันระหว่างจิตใจกับพู่กัน มาระบายอารมณ์ความรู้สึกภายในใจของตนเองออกมา ซึ่งทำให้ข้าพเจ้าได้ค้นพบความลึกซึ้งของโลกธรรมชาติและลักษณะพื้นที่โครงสร้างทางด้านทวิสัยของภาษา เนื่องจากสีมีลักษณะที่เป็นอัจฉริยะ ดังนั้นความเป็นจริงของสิ่งที่มองเห็น อาจไม่ใช่ความจริงเสมอไป การร่างแบบก็อาจไม่เหมือนแบบของจริง นั่นเป็นเพราะความจำเป็นของภาพวาด โดยอาศัยประสบการณ์ที่มีมาขัดเกลาอารมณ์และความคิดทั้งหมดที่ได้รับจากการดำรงชีวิต รวมถึงสภาพแวดล้อมของธรรมชาติ โดยใช้สีมาอธิบายถึงความหมายและความรู้สึกของภาพวาด

สหัญญาณของข้าพเจ้าเกิดขึ้นจริงจากการได้ใช้ชีวิตในประเทศไทยมาสร้างสรรค์ผลงาน และข้าพเจ้าได้แบ่งการแสดงออกเป็นหกช่วงอารมณ์ ในทุก ๆ ช่วง ข้าพเจ้าใช้สีที่แตกต่างกันสอง

สีมาถ่ายทอดถึงเรื่องราวบนภาพ ในผลงานที่ข้าพเจ้าแบ่งออกเป็นหกช่วง จะสะท้อนให้เห็นถึงสภาพจิตสำนึกตั้งแต่ช่วงแรก ๆ ที่มาอาศัยอยู่ที่ประเทศไทย และค่อย ๆ เปลี่ยนเป็นสภาพจิตสำนึกในปัจจุบันของข้าพเจ้า รวมถึงการเปลี่ยนแปลงอารมณ์ความรู้สึกของสีในตัวของข้าพเจ้า ซึ่งข้าพเจ้าคิดว่าประเทศไทยเป็นประเทศที่มีความลึกซึ้ง มีอิสริยยศ มีสีสันที่หลากหลายและเป็นสถานที่ที่เต็มไปด้วยจิตวิญญาณของอารมณ์ ทุกครั้งที่ข้าพเจ้าเดินอยู่ตามท้องถนน มักจะพบเจอบางสิ่งที่ทำให้ข้าพเจ้ารู้สึกประทับใจ เพียงแค่ลองสังเกตดู ๆ รอบ ๆ ตัว ก็จะสามารถรับรู้ได้ถึงความรักของที่มีอยู่รอบ ๆ ประเทศไทยมีวัดของศาสนาพุทธจำนวนมาก แค่ในกรุงเทพก็มีวัดถึง 400 แห่ง ทั้งประเทศไทยวัดเล็กวัดใหญ่รวมกันมีจำนวนวัดมากถึง 30,000 กว่าวัด เมื่อได้มองเห็นพระพุทธรูปที่มีลีลาเหมือนอร่าม ก็สามารถรับรู้ได้ถึงความสะดวกสบายในใจ เมื่อความสะดวกสบายนั้นค่อย ๆ เข้าถึงจิตใจของคนเราก็จะสามารถมีชีวิตที่เป็นสุข มีความรักและความหวัง ถึงอย่างไร เราเพียงแค่ปล่อยวางภาระทางด้านอารมณ์ กล้าที่จะใช้สีมาปลดปล่อยอารมณ์ความรู้สึกในใจ อาศัยความสัมพันธ์ที่สำคัญระหว่างอารมณ์ความรู้สึกและสีที่เหมาะสมมาสร้างสรรค์ผลงานศิลปะที่มีความละเอียดและประณีต และยังเป็นการสร้างพื้นที่ของการสื่อสารให้กับผู้ชม

3. การออกแบบร่าง

3.1 ช่วงที่ 1 ตัวเอง

ภาพที่ 30 ตัวเอง แบบร่าง (1)

ภาพที่ 31 ตัวเอง แบบร่าง (2)

3.1.1 ที่มาของแรงบันดาลใจ

ประเทศไทยเป็นประเทศที่มีอากาศร้อน แสงแดดที่สาดส่องในทุกพื้นที่คือพลังงานของพืชพรรณและสัตว์ต่าง ๆ ข้าพเจ้ารู้สึกตื่นเต้นเมื่อมาถึงประเทศไทย รู้สึกชอบท้องฟ้าสีฟ้าและแสงแดดที่สดใส รอบ ๆ ตัวของข้าพเจ้าเต็มไปด้วยพืชพรรณไม้ที่ข้าพเจ้าชื่นชอบ รวมถึงช่างที่น่ารักและชื่อเสียง ข้าพเจ้าได้ตกอยู่ในภวังค์ของการสื่อสารกับธรรมชาติ จึงทำให้ข้าพเจ้าไม่รู้สึกเลยว่าตนเองอาศัยอยู่ในต่างประเทศ ในขณะที่สร้างสรรค์ผลงานข้าพเจ้าได้นำสิ่งที่ชื่นชอบ บวกกับความรูสึกที่มีมาปลดปล่อยพลังที่มีชีวิตชีวาในใจของตัวข้าพเจ้า อาศัยเพียงโลกส่วนตัวของข้าพเจ้า รูปภาพและผลงานภาพวาดข้างล่างนี้คือหลักฐานที่สามารถยืนยันได้ว่า ในช่วงเวลานั้นข้าพเจ้าตกอยู่ใน โลกความรู้สึกของตนเอง ทั้งความรู้สึกในใจและความชื่นชอบต่อสรรพสิ่งที่อยู่รอบ ๆ ตัวของข้าพเจ้า แม้แต่ใบไม้ไม่กี่ใบในภาพที่ 32 ก็สามารถทำให้ข้าพเจ้ารู้สึกถึงความสวยงามและถ่ายภาพเก็บไว้ ผลงานภาพวาดภาพที่ 33, 34 เป็นภาพวาดที่ตัวของข้าพเจ้าได้พบเจอและรู้จักช่าง การดำรงชีวิตตามความรู้สึกในใจของตนเองคือการปลดปล่อยอารมณ์และความรู้สึกให้เป็นอิสระ ผลงานภาพวาดที่ 35 คือภาพวาดที่ทำให้ข้าพเจ้ารู้สึกถึงความอิสระของสีและท่วงทำนองของพู่กันสีที่เป็นไปตามธรรมชาติของหัวใจ ทั้งหมดนี้คือสภาพการณ์ที่เกิดขึ้นจากตัวของข้าพเจ้า ทำให้ข้าพเจ้าออกแบบร่างในช่วงที่ 1

ภาพที่ 32 ภาพ ใบไม้

ภาพที่ 33 "การพบเจอ" ผลงานของ เฉียน จวินชีว

ภาพที่ 34 "การรู้จัก" ผลงานของ เฉียน จวินชีว

ภาพที่ 35 "อารมณ์ความรู้สึก" ผลงานของ เฉียน จวินชีว

3.1.2 องค์ประกอบของภาพวาด

ช่วงที่ 1 ภาพที่ 30 ตัวเอง แบบร่าง (1) องค์ประกอบของภาพใช้แนวนอนและแนวตั้ง มาแสดงถึงธรรมชาติ โลกที่เป็นไปตามหลักของเหตุผลและการหยุดนิ่งของเวลา เน้นแสดงออกถึงจิตสำนึกของตัวข้าพเจ้า

ช่วงที่ 1 ภาพที่ 31 ตัวเอง แบบร่าง (2) องค์ประกอบของภาพวาดใช้การกระจายอย่างสม่ำเสมอ สิ่งสำคัญอยู่ที่การแสดงออกถึงความอิสระของสีบนภาพวาด และความสวยงามใน

บทที่ 4

การวิเคราะห์ผล

การวิเคราะห์องค์ประกอบของผลงานศิลปะ

(1) ช่วงที่ 1 ตัวเอง

a. ชื่อของผลงานศิลปะ: พระพุทธรองค์และมือ (ภาพที่111)

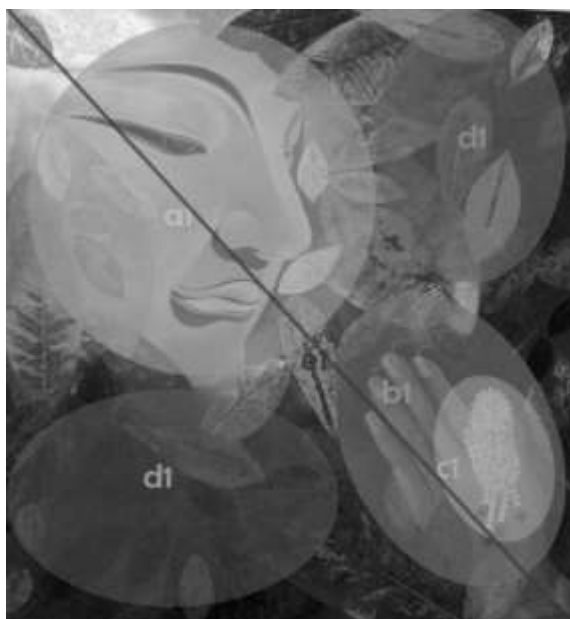
b. ขนาด: 1.55m×1.3m

ภาพที่ 111 "พระพุทธรองค์และมือ" 1.55×1.3 ม. สีอะคริลิกบนผ้าใบ

c. องค์ประกอบภาพ

ใช้เส้นแนวทแยงมุม e1 นำองค์ประกอบหลัก a1, b1 วางไว้บนเส้นทแยงมุม ใช้ความยาวเส้นทแยงมุมบนภาพอย่างมีประสิทธิภาพ ในขณะที่เดียวกันยังสร้างความเชื่อมโยงโดยตรงระหว่างองค์ประกอบ d1 กับองค์ประกอบหลักอีกด้วย ภาพเต็มไปด้วยความรู้สึกมีชีวิตชีวา มีแนวโน้มที่ง่ายต่อการสร้างเส้นที่บรรจบกัน สามารถดึงดูดสายตาคนและทำให้ภาพหลักนั้นเด่นขึ้นมาอย่างได้ผล เส้นทแยงมุมเป็นเส้นที่มีเสถียรภาพมากที่สุดในแนวทแยงมุม สามารถแสดงถึงการสื่อความหมายระหว่างมนุษย์และพระพุทธองค์

ภาพที่ 112 ตอนที่ 1 วิเคราะห์ องค์ประกอบภาพ

d. เนื้อหา

พระพุทธองค์ในภาพ a1 เป็นตัวแทนของความเชื่อทางพุทธศาสนา สีหน้าแสดงออกในลักษณะที่สงบและผ่อนคลาย มือ b1 เป็นตัวแทนของคนเป็นท่าทางที่แสดงถึงความเชื่อความศรัทธาในศาสนาอย่างหนึ่ง ดอกมะลิบนมือ c1 เป็นตัวแทนของมารยาทและพิธีการอย่างหนึ่ง และยังเป็นสัญลักษณ์อย่างหนึ่งของไทย ใบไม้ d1 ในความคิดของข้าพเจ้ามันคือตัวแทนของความสงบสุขและธรรมชาติ ในนี้บอกเป็นนัยว่าความปรารถนาของข้าพเจ้าที่มีต่อธรรมชาติและมีความสุข ภาพทั้งหมดคือการรวมกันของ ธรรมชาติกับพระพุทธองค์ พระพุทธองค์กับคน คนกับธรรมชาติ ทั้ง3อย่างนี้รวมเข้ากันได้ดีในภาพ

e. สื่อกับความรู้สึก

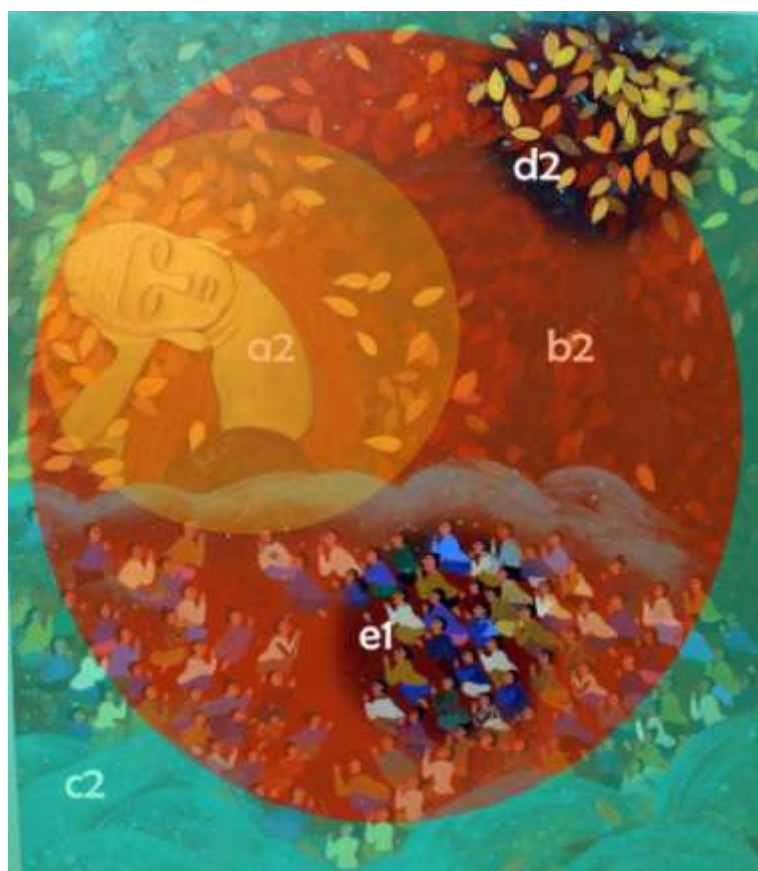
จากภาพโดยรวมแล้วเลือกใช้สีโทนเย็น องค์ประกอบหลักของภาพa1และb1จะมีการใช้สีโทนเย็นและร้อนเพื่อให้เกิดการเปรียบเทียบอย่างชัดเจน ภาพพระพุทธรองค์ที่เป็นสีโทนเย็นแสดงออกถึงความมีระดับและความเงียบสงบ กับรูปมือที่เป็นสีโทนร้อนเกิดเป็นการเปรียบเทียบสีโทนร้อนเย็นแสดงออกถึงจิตใจที่มีความเชื่อและความศรัทธาอันแรงกล้าที่มีต่อพระพุทธรูป

ภาพสีน้ำเงินที่หนักไปทางสีม่วง d1 ให้ความรู้สึกถึงความสงบ โทนสีเขียวและสีฟ้าเป็นสีที่เป็นกลาง มีแรงกระตุ้นเล็กน้อยทำให้รู้สึกเหมือนการพักผ่อน ให้ความรู้สึกผ่อนคลาย สามารถหลีกเลี่ยงการเกิดความรู้สึกเมื่อยล้า แสดงออกถึงความรู้สึกผ่อนคลายและสงบของข้าพเจ้า ภาพใบไม้ที่กระจุกกระจายล้อยล้อยอยู่ในภาพ มีทั้งเขียว น้ำเงิน ม่วง เหลือง ทำให้นึกถึงการกำเนิดและการถดถอยของสรรพสิ่ง แฝงไปด้วยความหมายของชีวิต พวงมาลัยดอกมะลิสีขาว c1 เป็นสิ่งที่เน้นว่าข้าพเจ้าอยู่ประเทศไทย ความศรัทธาที่ไม่เปลี่ยนแปลง ดูเหมือนจะเงียบสงบแต่มันเป็นที่ตื่นตาตื่นใจสำหรับชีวิตข้าพเจ้า เป็นแรงบันดาลใจในการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะชิ้นแรกของข้าพเจ้า และเป็นความรู้สึกแรกที่ข้าพเจ้าได้สัมผัสเมื่อตอนมาถึงเมืองไทยครั้งแรก

(2) ช่วงที่ 2 ช่วงอยากรู้ อยากเห็น

a.ชื่อผลงาน: ไหว้พระด้วยกัน (ภาพที่113)

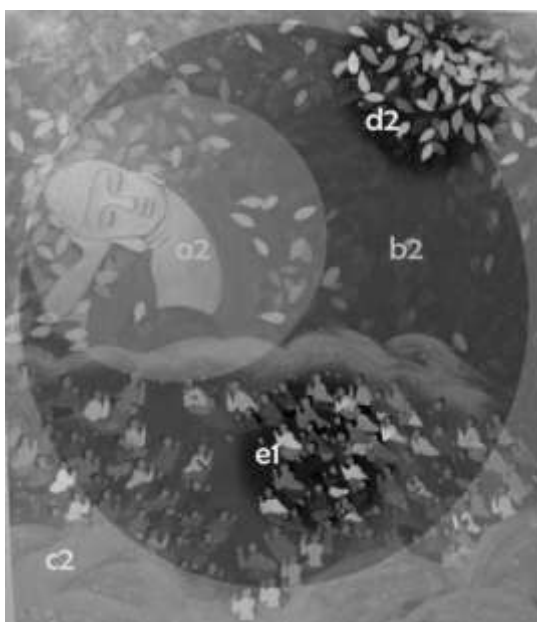
b.ขนาด: 1.55×1.3m

ภาพที่ 113 "ไหว้พระด้วยกัน" 1.55×1.3 ม. สีอะคริลิกบนผ้าใบ

c. องค์ประกอบภาพ

ใช้พื้นที่แบบปิด c2 ล้อมรอบ b2, b2 ล้อมรอบ a2 ประกอบเป็นการล้อมรอบเป็นพื้นที่ชั้นๆ ใช้กรอบในการบันทึกรูปแบบของการใช้ชีวิตใช้พื้นที่ระหว่างมุมและแสงในการประกอบภายในกรอบใหม่อย่างมีลำดับ ขณะเดียวกันก็มองได้ว่าโลกภายในกรอบและโลกในมุมมองภายนอกกรอบ โลกภายในกรอบมองเป็นโลกอิสระ ต้องการเป็นหนึ่งเดียวกับส่วนใน สมบูรณ์แบบ กลมกลืนกัน สมดุลกันเป็นต้น ซึ่งเป็นสิ่งที่ต้องการจะสื่อออกมา ใช้ใบไม้และผู้คนทีล้อมรอบกราบไว้ พระพุทธรูปที่เป็นสีทองอร่าม แสดงออกถึงพระพุทธองค์เป็นสิ่งยึดเหนี่ยวจิตใจอันแรงกล้า และยังเห็นได้ชัดเจนถึงความศรัทธาที่ชาวไทยมีต่อพุทธศาสนาอย่างมากมาย

ภาพที่ 114 ตอนที่ 2 วิเคราะห์องค์ประกอบของภาพ

d. เนื้อหา

เนื้อหาเลือกใช้ภาพเหตุการณ์ที่มักจะพบเห็นกันบ่อยๆ ภาพการไหว้พระ ที่สร้างความสงสัยให้กับข้าพเจ้า ใบไม้ d2 ได้เชื่อมต่อกภาพทั้งหมด ยังคงเป็นตัวแทนของชีวิตและธรรมชาติ แผงความนัยว่าความปรารถนาที่ข้าพเจ้ามีต่อชีวิตและธรรมชาติ พระพุทธรูป a2 แสดงถึงความศรัทธาในพระพุทธศาสนาการแสดงออกในลักษณะที่สงบและผ่อนคลายจากลักษณะทางทางของพระนอน ผู้คน e1 ไม่ใช่เพียงแค่มองดู ผู้คนมากมายที่แตกต่างจากผลงานชิ้นแรก แสดงถึงข้าพเจ้า

กำลังปรับตัวสู่สภาพแวดล้อมของเมืองไทยได้แล้ว โดยถูกกระตุ้นโดยความศรัทธาของผู้คนมากมายที่มีต่อพระพุทธศาสนาที่ทำให้เกิดความประหลาดใจขึ้นภายในจิตใจ

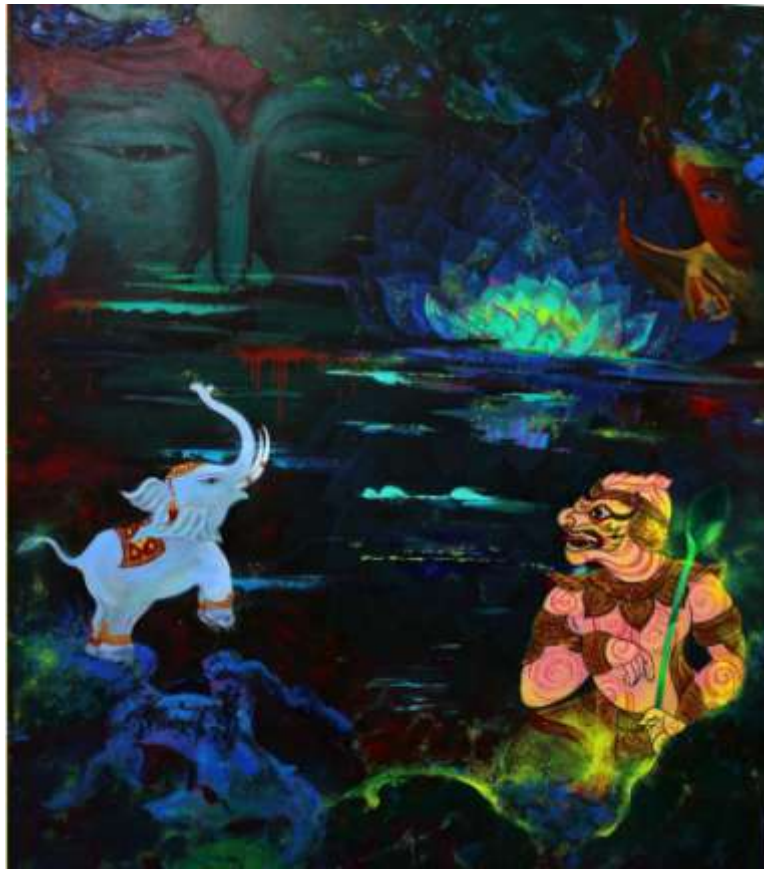
c. สีสันและอารมณ์

ภาพเลือกใช้สีส้มเป็นสีหลัก เป็นสีที่อยู่ระหว่างสีแดงและสีเหลืองและมีความพิเศษของ 2 สีนี้อยู่ ซึ่งมีประกายของความร้อนแรงอีกทั้งยังมีความสว่างไสวและยังความชัดเจน ในขณะที่เดียวกันก็มีความไม่แน่ใจและสัญลักษณ์ของความสงสัยอีกด้วย ผู้คนมีความศรัทธาอันเปี่ยมล้นต่อพุทธศาสนา ในขณะเดียวกันก็ทำให้ข้าพเจ้าเกิดความรู้สึกประหลาดใจและความสงสัยขึ้น ความแตกต่างในสีของผู้คนหมายถึงความหลากหลายของผู้คน ซึ่งเพิ่มสีสันให้กับภาพนี้มากขึ้นไม่น้อย สีฟ้าในภาพอาจจะดูเป็นภูเขาหรือสายน้ำ c2 เพิ่มความรู้สึกถึงความลึกกลับ ในขณะเดียวกันก็ได้แสดงถึงภาพในความคิดอย่างหนึ่ง เป็นสิ่งที่สร้างความรู้สึกประหลาดใจให้กับข้าพเจ้า

(3) ช่วงที่ 3 ช่วงสงสัย

a. ชื่อผลงาน: ความสงสัย (ภาพที่ 115)

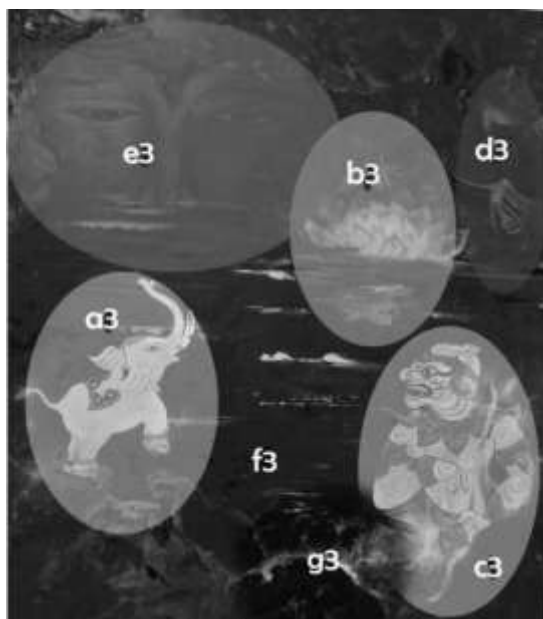
b. ขนาด: 1.55×1.3m

ภาพที่ 115 "ความสงสัย" 1.55×1.3 ม. สีอะคริลิกบนผ้าใบ

c. องค์ประกอบภาพ

บนองค์ประกอบ a3, b3, c3, d3, e3, f3 ประกอบเป็นการกระจายที่มีความสม่ำเสมอ เห็นได้ชัดเจน ใช้ทั้ง 4 มุมเป็นองค์ประกอบหลักในรูปภาพ เน้นจุดสนใจไปยังสี่โดยรวมทั้งให้ความรู้สึก ลึกกลับ แทนที่จะเน้นสีและปริมาณของตัวประกอบต่างๆ ในภาพจนชัดเจนว่าสิ่งใดเป็นสิ่งใด

ภาพที่ 116 ตอนที่ 3 วิเคราะห์องค์ประกอบของภาพ

d. เนื้อหา

ตามความสงสัยและอยากรู้ ข้าพเจ้าทำความเข้าใจกับเรื่องราวบางอย่างของไทย ได้พบเจอกับ เรื่องราวใหม่ๆ มากมาย เช่น สีเขียว e 3 และสีแดง d3 ใบหน้าของเทวรูปที่แตกหัก ภาพของเทวรูปที่ ข้าพเจ้าได้พบเห็น ทำไมจึงมีบางองค์ที่มีสีสัน ลักษณะของลึงก์ไม่ใช่ลึงแบบที่ธรรมชาติเป็น c3 มัน คือเรื่องในตำนานเทพนิยายของประเทศไทย ภาพเขียนบนผนังพระราชวังของไทยที่เต็มไปด้วยลึง ที่กล่าวไว้เบื้องต้นก็เป็นเรื่องราวที่เกี่ยวกับเทพนิยายลึง รูปช้าง a3 ที่มีลักษณะที่เด่นชัด เต็มไปด้วย ความสดใส ภาพเหล่านี้รวมกันอยู่ในพื้นที่บรรยากาศที่มีความมืดครึ้มมากกว่าความสว่าง แล้วใช้ ดอกบัว b3 ในการแสดงผลที่เพิ่มความลึกกลับ สดใสและมีรัศมีเปล่งประกายที่สะท้อนอยู่ในสระน้ำ ซึ่งเป็นความรู้สึกที่เน้นจินตนาการมองเห็นสิ่งแวดล้อม

e. สีและอารมณ์

ใช้เอกลักษณ์ของจิตรกรรมฝาผนังของไทยในการลงสี โดยใช้สีเขียว น้ำเงิน น้ำตาล ดำ แดง ทองเป็นหลัก สีพื้นหลังจะออกโทนมืดมักใช้สีเขียวเข้ม น้ำเงินเข้ม แดงเข้มและดำในการลงสีพื้นหลัง ซึ่งจะเห็นความแตกต่างของภาพเทวดา พระพุทธรูปในภาพที่แตกต่างจากสิ่งอื่นๆ ได้อย่างชัดเจน ภาพเทวรูปนั้นไม่ได้เป็นสีทองเหมือนกับพระพุทธรูป แต่ใช้สีเขียวซึ่งสามารถแสดงถึงความรู้สึกกลับได้ เพื่อนเน้นความรู้สึกสงสัยของข้าพเจ้า สีดำทำให้นึกถึงเวลากลางคืนที่ทำให้รู้สึกหวาดกลัวและกดดัน นึกถึงความมืดความเหงาและด้านลบ ขณะเดียวกันอีกด้านหนึ่งก็มีความเคร่งขรึม เอาจริงเอาจัง คุณลักษณะที่เป็นด้านบวก ภายในสีดำที่มีสีแดงแซมอยู่นั้นก็มีสีแห่งความลึกถ้อยของศาสนาอยู่ภายใน บวกกับสีเขียวที่ปรากฏอยู่บนใบหน้าของพระพุทธรูป ภาพทั้งภาพนี้อยู่ในจังหวะแห่งความลึกถ้อย รอบๆ แบ่งออกเป็นส่วนต่างๆ ที่มีความลึกถ้อยที่แตกต่างกัน ลิงที่มีผิวขาวอมชมพูที่มีความละมุนปรากฏตัวอยู่ในภาพนี้ สีขาวที่ปรากฏอยู่ในสีดำมีความเป็นจินตนาการและความลึกถ้อยอยู่มากกว่าสีอื่นๆ ทั้ง 2 อย่างนี้สามารถแสดงถึงความกลัวและความเศร้าโศกได้ในเวลาเดียวกันดอกบัวสีน้ำเงินในภาพสะท้อนในน้ำสร้างความรู้สึกแปลกใหม่ขึ้นกับภาพ ในภาพที่น่าสับสนและน่ากลัวนี้ยังมีภาพของช้างสีฟ้าอ่อนๆ ที่ข้าพเจ้าคุ้นเคยปรากฏอยู่ ทำให้ภาพโดยรวมดูลดความกดดันลง ต่อด้วยภาพจุดสีเหลืองๆ เขียวๆ ๕3 กระจายอยู่ทั่วไป ที่ทำให้ภาพที่ดูเย็นชืดมีความเป็นชีวิตชีวามากขึ้น

(4) ช่วงที่ 4 ความรู้สึกที่สะท้อนอารมณ์

a. ชื่อผลงาน : หัวใจดอกบัว (ภาพที่117)

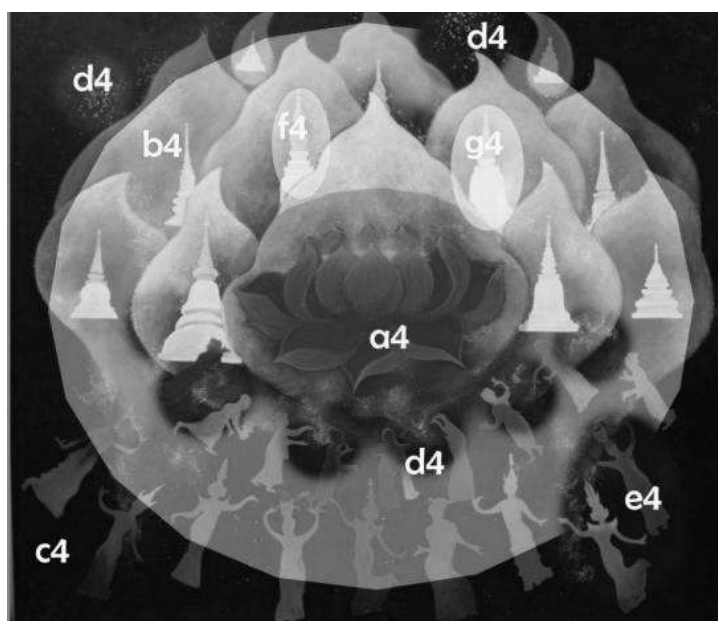
b.ขนาด : 1.55×1.3 ม.

ภาพที่ 117 "หัวใจดอกบัว" 1.55×1.3 ม. สีอะคริลิกบนผ้าใบ

c. องค์ประกอบภาพ

ใช้แสง b4 เป็นศูนย์กลาง ให้ความรู้สึกที่สบายรวบรวมพลังแห่งจิตวิญญาณบนโลกไว้ และแสงยังให้ความรู้สึกถึงโลกใหม่ที่มีชีวิตชีวา ในขณะเดียวกัน a4, b4, c4 ก็ประกอบกันและมีความเป็นโลกมาอยู่

ภาพที่ 118 ตอนที่ 4 วิเคราะห์องค์ประกอบของภาพ

d. เนื้อหา

ในประเทศที่เต็มไปด้วยความลึกลับนี้ ในสายตาของข้าพเจ้าผู้คนกลับเต็มไปด้วยผู้ความศรัทธาอันแรงกล้า ทุกๆ ที่เต็มไปด้วยความสุขในความศรัทธา ดอกบัวในภาพ a4 หนึ่งในสัญลักษณ์แห่งความศรัทธาในพระพุทธศาสนา นำมาซึ่งแสงสว่างและพลังแห่งความหวัง เจดีย์สีทอง f4 และสีขาว g4 เน้นถึงความศรัทธาในพระพุทธศาสนา ผู้คนที่กำลังฟ้อนรำไทย e4 แสดงถึงความสนุกสนานภายใต้แสงสว่าง จุดที่กระจายอยู่ในภาพ d4 เปรียบเสมือนกับแร่ธาตุที่หล่อเลี้ยงผู้คนและดอกบัว ทำให้ภาพนั้นมีชีวิตชีวมามากยิ่งขึ้น

e. สีและอารมณ์

สีเหลืองที่อยู่ตรงกลาง b4 ภายใต้แสงแห่งธรรม ผู้คนได้เต็มรักกันอย่างสนุกสนาน เจดีย์สีขาว g4 เป็นเอกลักษณ์ของไทย ที่ไหนๆก็มีเจดีย์ ที่ไหนๆก็มีความศรัทธาที่เป็นแสงสว่างให้ชาวไทยและทำให้ข้าพเจ้ารู้สึกอบอุ่นในจิตใจ ทำให้ข้าพเจ้าเข้าถึงประเทศนี้ได้ สีเหลือง b4 ดอกบัวสีม่วงอมชมพูที่อยู่ตรงกลาง a4 ที่เข้มนานอยู่อย่างอบอุ่น ยังหมายถึงความอบอุ่นในใจข้าพเจ้าด้วย สีม่วงอ่อนที่กลายเป็นสีม่วงอมชมพู เปลี่ยนความหมายเดิมที่เป็นด้านลบของสีม่วงให้ความอ่อนโยน สบายงามกับภาพ

(5) ช่วงที่ 5 ต้นตัว

a.ชื่อผลงาน : พระพิฆเนศวร (ภาพที่119)

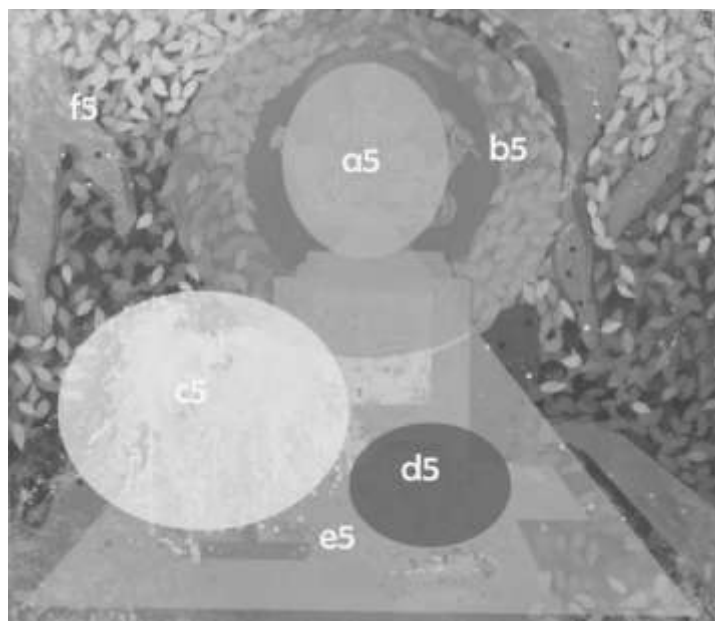
b.ขนาด : 1.55×1.3m

ภาพที่ 119 พระพิฆเนศวร 1.55×1.3 ม. สีอะคริลิกบนผ้าใบ

c. องค์ประกอบ

a5, b5, c5, d5, e5 ประกอบเป็นรูป สามเหลี่ยมที่มีความมั่นคงสมดุลและมีความยืดหยุ่นที่เป็นเอกลักษณ์ แสดงถึงพระพิฆเนศวรในภาพ a5 มีความสำคัญต่อประเทศไทยเพียงใด

ภาพที่ 120 ตอนที่ 5 วิเคราะห์องค์ประกอบของภาพ

d. เนื้อหา

หลังจากผ่านช่วงแห่งความสงสัย และประหลาดใจ ก็ทำให้ข้าพเจ้าค่อยๆ เข้าใจ หลงรักในประเทศไทย ประเทศที่อัศจรรย์นี้ อิศระและลึกลับ ตามความรู้สึกที่เปลี่ยนแปลง จากสิ่งที่เห็นและสงสัยในตอนแรก ที่รับไม่ได้ในสิ่งที่พบเจอ ข้าพเจ้าพบเจอกับสิ่งมากมายที่แปลกใหม่ แตกต่างจากภาพพระพิฆเนศวรในตอนแรกที่ข้าพเจ้าคิดไว้ a5 ตอนนี้หวนคิดอีกครั้ง ไม่ว่าจะป็นสัญลักษณ์หรือศิลปะ ในใจของข้าพเจ้าก็เต็มไปด้วยความเคารพ จนกระทั่งมองเห็นลมหายใจของชีวิต และความหวังที่ผู้คนมีต่อท่าน ผู้คนมากมายบูชาและอธิษฐานต่อพระพิฆเนศวร การมีอยู่ของท่านก็เพื่อนความสำเร็จของผู้คน ภาพใบไม้บนภาพ f5 ดอกไม้ที่ล้อมรอบองค์พระพิฆเนศวร สื่อถึงผู้คนนับไม่ถ้วนที่ล้อมรอบและศรัทธาในท่าน ด้านหน้าสุดของภาพที่เต็มไปด้วยพวงดอกไม้สีเหลือง c5 แสดงถึงความเต็มเปี่ยมไปด้วยพลังมากมาย c5 และ d5 แสดงถึงท่าทางของคนและการสื่อสารระหว่างคนกับรูปปั้นเทพเจ้า

e. สีและอารมณ์

จากรูปประกอบด้วยสีเขียว f5 สีส้ม b5 สีเหลือง c5 สีฟ้า e5 สีเขียวให้ความรู้สึกถึงสันติภาพ พลังแห่งชีวิต ความต่างระดับของสีเขียวทำให้เห็นถึงแสงอาทิตย์ที่มากระทบไม่เท่ากัน การประกอบกันของสีน้ำเงินบางส่วนทำให้รู้สึกแสงแห่งความศักดิ์สิทธิ์ สีส้มที่อยู่ตรงกลาง b5 สื่อถึงผู้ที่เปลี่ยนผันไปด้วยความหวังและความศรัทธา สีทอง a5 สื่อถึงความสูงส่งของสิ่งศักดิ์สิทธิ์ สีเหลือง c5 ของดอกไม้เพิ่มความสว่างให้กับภาพ ทั้งภาพสื่อถึงความศรัทธาทำให้เรามีพลังชีวิตและความหวัง

(6) ช่วงที่ 6 กลับมาที่ตัวเองอีกครั้ง

a.ชื่อผลงาน : ความอบอุ่นในอุ้งมือ (ภาพที่121)

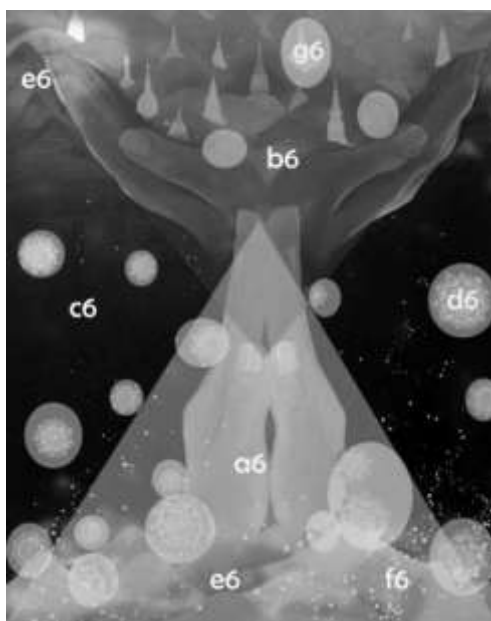
b.ขนาด : 1.6×1.3m

ภาพที่ 121 ความอบอุ่นในอุ้งมือ 1.6×1.3 สีอะคริลิกบนผ้าใบ

c. องค์ประกอบภาพ

เลือกใช้โครงสร้างภาพเป็นสามเหลี่ยมสองด้าน การพนมมือไหว้อยู่ด้านล่างประกอบเป็นสามเหลี่ยมa6 หมายถึงความเชื่อที่มั่นคงของผู้คน สามเหลี่ยมอีกด้านหนึ่งที่กลับด้านb6เป็นมือยกภูเขาและเจดีย์ขึ้นเพื่อเพิ่มความเชื่อให้หนักแน่น ในขณะเดียวกัน ความไม่มั่นคงของสามเหลี่ยมที่กลับด้านยังแสดงให้เห็นถึงแพนดาสีในจินตนาการด้วย สามเหลี่ยมทั้งสองอยู่ในพื้นที่ a6 เดียวกัน ในความมั่นคงจะมีการเคลื่อนไหวด้วย

ภาพที่ 122 ตอนที่ 6 วิเคราะห์องค์ประกอบของภาพ

d. เนื้อหา

การพนมมือไหว้เป็นการไหว้ที่พบเห็นได้ง่ายในชีวิตประจำวันสร้างความเชื่อให้กับข้าพเจ้า ความเชื่อของผู้คนก็เหมือนภูเขาที่ตั้งตระหง่านอยู่ตรงนั้น e6 ถ้าคุณไปดูแลเอาใจใส่อย่างสม่ำเสมอย่อมได้รับประโยชน์อย่างแน่นอนอน d6 พลังที่ใช้ยกภูเขามาจากความอบอุ่นที่แผ่ออกจากความเชื่อเดียวกันของเรา ทำให้มีเจดีย์ตั้งอยู่บนภูเขาทุกรูปภาพ สร้างความล้ำค่าและลึกลับ ทำให้ข้าพเจ้า รู้สึกประทับใจมากขึ้น

e. สีและอารมณ์

ใช้สีน้ำเงินและสีเขียวผสมกันเป็นสีเขียวทะเล (Sea green) a6 มีความคิดใหม่ สู่ถึงความเชื่อที่สว่างและเงียบสงบ การผสมกันระหว่างสีขาวยุ6 และสีเหลือง d6 ทำให้ภาพดูมีแสงสว่างและนำ มาซึ่งความหวัง ทำให้ผู้มีจิตใจที่สูงขึ้น มีสีน้ำ เงินอมม่วงยกโลกแห่งความเชื่อขึ้น อาจเป็นความจริงหรือแค่เป็นความฝัน เหมือนจักรวาลที่ไม่มีขอบ พื้นที่สีดำ ที่มีความครอบคลุมอย่างแรง c6 เหมือนมีดอกไม้แห่งความหวังที่เป็นสัญลักษณ์ความหวังและความเชื่อที่สว่างของทุกคน ทำให้ภาพมีชีวิตชีวายิ่งขึ้น จุดสีเหลืองเล็กๆ ที่ปรากฏ f6 ทำให้บรรยากาศได้ชัดเจนขึ้นอีกครั้ง

สรุปการวิเคราะห์ผลงาน

(1) เนื้อหาหลักในการสร้างสรรค์ผลงาน

ช่วงเวลาที่ข้าพเจ้าเพิ่งเดินทางถึงประเทศไทย ข้าพเจ้ายังเก็บภาพจิตใจที่เงียบสงบของทุกคนที่สื่อถึงความเชื่อและศรัทธาอย่างบริสุทธิ์ที่มีต่อศาสนาพุทธได้ ข้าพเจ้าค่อยๆปรับตัวเข้ากับสิ่งแวดล้อมที่มีทั้งความเชื่อและความศรัทธา แต่ความเชื่อในสภาพแวดล้อมแบบนี้มันไม่ได้ง่ายอย่างที่คิดไว้ ความเชื่อของพวกเขาค่อยๆมีบทบาทมากยิ่งขึ้นในแต่ละช่วงชีวิตทำให้ข้าพเจ้ารู้สึกแปลกใจมาก ว่าเหตุใดจิตใจที่รักในพุทธศาสนาถึงหนักแน่นเช่นนี้

หลังจากใจข้าพเจ้าเต็มไปด้วยความแปลกใจก็ค่อยๆเรียนรู้มากขึ้นเรื่อยๆ ได้พบเจอกับสิ่งที่ทำให้รู้สึกสับสนมากขึ้น เหมือนกับภาพ "สับสน" ได้แสดงออกไว้แล้ว ได้เจอในสิ่งที่ไม่เคยเห็นมาก่อน เช่น โบหน้าเทวรูปสีเขียว หนุมานที่มีลักษณะคล้ายลิง หรือว่าจะเป็นข้างเผือก แม้กระทั่งดอกบัวที่ดูเหมือนจะมีชีวิต สิ่งเหล่านี้ปรากฏอยู่รวมกันในสระน้ำให้ความรู้สึกลับที่ลึกซึ้ง มีดมน กดดัน ซึ่งเหมือนความรู้สึกกังวลและหวาดกลัวเมื่อต้องใช้ชีวิตอยู่ในต่างประเทศที่ไม่คุ้นเคยอย่างโดดเดี่ยว

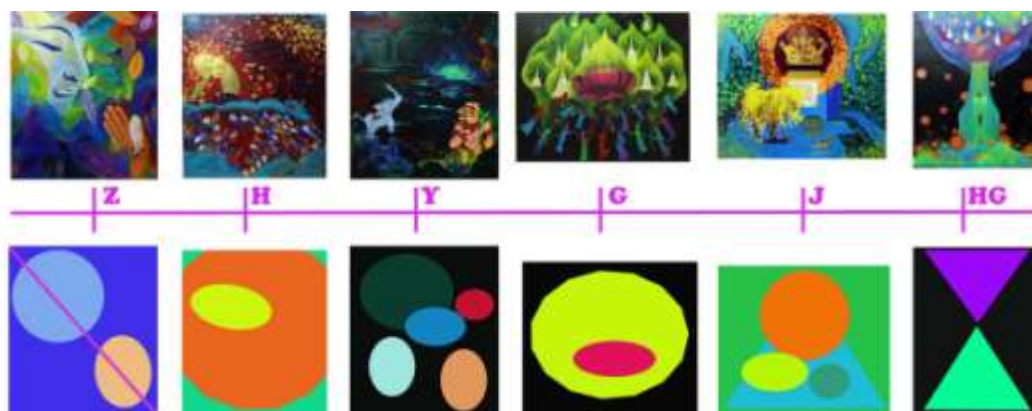
เวลาผ่านไปเร็วมาก ข้าพเจ้าค่อยๆคุ้นเคยกับสิ่งแวดล้อมที่นี่ ความกลัวก็ค่อยๆหายไปเมื่อได้ใช้ชีวิตอยู่กับคนไทยที่นี่ ชีวิตที่อิสระเรียบง่ายของคนในประเทศนี้ทำให้ข้าพเจ้ารู้สึกถึงความเชื่อในศาสนาและเป็นเพราะว่าความเชื่อเหล่านี้ที่ทำให้ข้าพเจ้ามีความสุขมากขึ้น ไม่ว่าไปที่ไหนก็เจอแต่รอยยิ้ม รวกับแสงแห่งความหวังได้สอดส่องลงมายังผู้คน และทำให้ข้าพเจ้าค่อยๆเข้าใจในประเทศที่เต็มไปด้วยมิตรภาพ

หลังจากเริ่มคุ้นชินกับการใช้ชีวิตที่นี้และหลงรักในสภาพแวดล้อมที่แปลกใหม่ข้าพเจ้าจึงค่อยๆเริ่มเข้าใจมากขึ้น เรียนรู้มากขึ้น เช่น ภาพพระพิฆเนศวร ความเข้าใจของข้าพเจ้านั้นเต็มไปด้วยความหวังและพลังแห่งชีวิต

ไม่ว่าจะพบเจอกับสิ่งใด เข้าใจอย่างไรหรือต้องการจะสื่อถึงอะไร ล้วนแล้วแต่ต้องออกมาจากใจจริง เพราะมีแต่ตัวเราเองเท่านั้นที่รู้จักตัวเองดีที่สุด ผลงานชิ้นสุดท้าย"ตัวตนที่แท้จริง" "ความอบอุ่นในอุ้งมือ" แสดงออกถึงความเชื่อมั่นในศาสนาพุทธ มันเป็นความเชื่อที่แรงกล้าซึ่งรวมพลังเป็นภูเขาลูกใหญ่ พลังนี้เป็นต้นก าเนิดของโลกแห่งจิตวิญญาณและความเชื่อ

(2) องค์ประกอบระหว่างการสร้างสรรคงาน

ในองค์ประกอบได้แสดงถึงตำแหน่งต่างๆที่ข้าพเจ้าต้องการสื่อถึง รูปแบบที่แตกต่างกันมีการแสดงความรู้สึกที่แตกต่างกัน ไม่เพียงแต่แสดงความคิดและอารมณ์ในขณะวาดชิ้นงาน แต่ใช้การมองเห็นในครั้งแรกของผู้ชมในการเป็นส่วนช่วยในงานสร้างสรรค์ ศูนย์กลางของภาพวาดที่ชัดเจน คึงคุณค่าค้ำของการมองเห็น ทำให้ผู้ชมส่วนใหญ่ก็จะมองภาพตามลำดับที่ข้าพเจ้าคิดไว้ องค์ประกอบภาพสร้างการติดต่อกัน เพราะฉะนั้นในปัจจุบันนี้ไม่ว่าจะเป็นการสร้างภาพเขียน ภาพเขียนแบบจีนหรือภาพเขียนแบบตะวันตก ไม่ว่าจะเป็นภาพสีน้ำมัน ภาพจิตรกรรมหรือภาพเขียน สีอะคริลิก จึงได้มีการทำซ้ำๆ กันในองค์ประกอบภาพ ในงานศิลปะของข้าพเจ้าที่เชื่อมโยงความรู้สึกที่แตกต่างกันทั้ง6ช่วงความรู้สึกที่เปลี่ยนแปลงไป จากช่วงจุดเริ่มในชีวิตที่ใช้เส้นทางแยงมุมที่มีความชีวิตชีวา (ความรู้สึกของตัวข้าพเจ้าเองที่มีความชีวิตชีวา) ถึงช่วงแห่งความประหลาดใจที่มีองค์ประกอบแบบปิดของพื้นที่ที่มีความจำกัดของขอบเขต (รู้จักกับปรากฏการณ์ที่มีขอบเขตจำกัดและความประหลาดใจ) และถึงช่วงแห่งความสงสัย การกระจายที่ไม่ได้มีจุดเด่นเพียงจุดเดียวที่มีความสงสัยและความลึกลับ (ความประหลาดใจนำไปสู่ความสงสัยในเวลาที่เหมาะสมเรื่องราวมากมาย) ตามด้วยช่วงสะท้อนอารมณ์ที่ชี้แสงเป็นศูนย์กลาง (ความรู้สึกและคึงคิดของจุดหลักที่อยู่ในเรื่องราวมากมาย) สุดท้ายคือช่วงแห่งความเข้าใจองค์ประกอบรูป3เหลี่ยมที่ให้ความมั่นคง J (ความรู้สึกเข้าใจที่เกิดขึ้นในจิตใจ) ในช่วงกลับมาที่ตัวเองที่ประกอบด้วย3เหลี่ยม2อันที่มีความมั่นคงและให้ความรู้สึกเคลื่อนไหว (ความเข้าใจทำให้กลับไปความรู้สึกของตนเอง) จะเห็นได้ว่าตอนเริ่มแรกจะเป็นการจำกัดขอบเขตตัวเองการปิดผนึกตัวเองจนถึงการเริ่มเรียนรู้ที่เกิดจากความสงสัยสุดท้ายเมื่อผ่านทุกความรู้สึก จนกลายเป็นความเข้าใจและกลับมาสู่ความรู้สึกของตัวเอง ตามความรู้สึกที่มีความเปลี่ยนแปลง

ภาพที่ 123 ภาพผลสรุปการวิเคราะห์ภาพ

(3) ความสัมพันธ์ด้านความรู้สึกและสีระหว่างการสร้างผลงาน

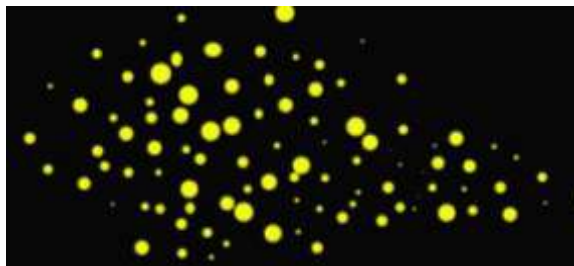
ช่วงการเปรียบเทียบสีรวมทั้งปัจจัยอื่นๆ เปรียบเทียบความชัดเจน เปรียบเทียบความใกล้เคียงของสี เปรียบเทียบความความบริสุทธิ์ เปรียบเทียบความร้อนเย็น เปรียบเทียบการเพิ่มสี มันสามารถทำให้ภาพวาดของข้าพเจ้าเน้นส่วนที่อยากเน้นให้เด่นชัดมากขึ้นได้ แต่การเปรียบเทียบด้านรูปธรรมนั้นการเปลี่ยนแปลงมันแตกต่างกัน ในการเปรียบเทียบกลุ่มระดับของสี ก็จะเด่นชัดออกมาจากสีพื้นหลังสีเข้ม ดังผลงานในภาพ “พระและมือ” ในสภาพแวดล้อมที่ใบไม้ปกคลุมรอบบริเวณ พระที่เป็นสีขาวจะเด่นชัดออกมา ในทางกลับกัน ในผลงานภาพ “ความอบอุ่นในอุ้งมือ” ในภาพที่เป็นภาพพื้นหลังสีดำ ภาพมือที่มีความสว่างก็จะเด่นชัดขึ้นในภาพ โดยรวมแล้วจำเป็นต้องเปรียบเทียบสี และเน้นความเกี่ยวข้องบริเวณรอบๆ เมื่อเราเข้าใจเทคนิคต่างๆของการเปรียบเทียบระดับสี เราจะนำมาใช้จริงในการวาดภาพของเราได้อย่างอิสระ การเปรียบเทียบสี ทำให้ความสัมพันธ์ของสีมีมากขึ้น ทำให้เห็นผลชัดขึ้น แต่ทุกๆสีที่อยู่ส่วนด้านใน ไม่ว่าจะมันจะขัดแย้งกันอย่างไร แต่ต้องทำให้อยู่ในข้อแม้ทำให้อยู่ร่วมกันเป็นหนึ่งเดียวกัน

ขั้นตอนการทำให้สีกลมกลืนกันได้สรุปได้ดังต่อไปนี้ ① ระดับแสงและความกลมกลืน กลุ่มสีในแต่ละช่วงมีความแตกต่างกันมากกระจายอยู่ในตำแหน่งร่วมกันกระจายกันออกไป แต่เมื่อปรับแสงจะทำให้สิ่งต่างๆมีความเป็นหนึ่งเดียวกัน ทำให้เป็นโทนสีเดียวกัน ผลงาน “พระพิฆเนศวร” สีที่ตัดกันระหว่างใบไม้สีส้มและสีเขียว เมื่อเจอกับแสงที่ส่องลงมาจะทำให้รูปกลมกลืนกัน ② ความกลมกลืนจากการเทียบสีโครงสร้างของรูปภาพโดยรวมหากสีพื้นหลังที่มีพื้นที่เยอะกว่าสีอื่น ต่อให้ในตำแหน่งอื่นมีสีที่ตัดกัน ก็ยังดูกลมกลืนได้จากรูป “สับสน” เป็นผลงานที่มีสีสันทันค่อนข้างหลากหลาย แต่เพราะใบหน้าเทวรูปที่อยู่ในโทนเย็นบวกกับสระบัว ทำให้รูปโดยรวมออกเป็นแนวโทนสีเขียว ③ ความกลมกลืนด้านเฉดสี ใบไม้จากรูป “พระและมือ” “พระ

พิกเนศวร” สีที่เลือกจะเป็นสีที่ใกล้เคียงกัน แตกต่างกันแค่เฉดสี เพราะการใช้สีที่ใกล้เคียงกันจะทำให้ภาพดูกลมกลืนเข้ากัน ④ พื้นหลังที่กลมกลืน ผลงานทุกชิ้นเริ่มจากการเลือกสีพื้นหลัง แล้วจึงใส่สีลงบนตำแหน่งต่างๆ เพื่อให้รูปดูกลมกลืนกัน ⑤ การปรับสีให้ดูกลมกลืน สำหรับสีที่ดูแตกต่างกัน หากใส่สีเทาเข้าไปจะทำให้สีต่างๆกลมกลืนกันมากยิ่งขึ้น เหมือนการวางเส้นด้ายหลายเส้นลงบนรูปภาพจะทำให้รูปภาพดูกลมกลืนยิ่งขึ้น เช่นการทำลวดลายบนรูปวาดบางครั้งต้องควบคุมโทนสีก่อนลงสีจริง และค่อยๆ ใส่เพิ่มเข้าไปจนกว่าผลงานจะเสร็จ ดูภาพโดยรวมจะพบว่าจุดสีเหลืองต่างๆจะเป็นตัวควบคุมภาพและความรู้สึก จากรูป "สับสน" "หัวใจแห่งดอกบัว" "พระพิกเนศวร" "ความอบอุ่นในอุ้งมือ" จุดเหล่านี้สำคัญมาก เพราะทำให้ผลงานดูมีชีวิตชีวา และช่วยให้อารมณ์ในรูปกลมกลืนเข้ากัน ⑥ ความกลมกลืนของสีตรงข้ามคู่สีตรงข้าม ไม่ว่าจะเป็นเขียวและแดง หรือเหลืองและม่วงหากมีพื้นที่เท่ากัน หากสีใดสีหนึ่งเพิ่มความเข้าใ้หมากขึ้น จะทำให้ภาพดูกลมกลืนยิ่งขึ้น จากรูป "หัวใจดอกบัว" มีความกลมกลืนเพราะสีเหลืองดูเข้มกว่าสีม่วง

(4) และอารมณ์ในผลงานที่เน้นถึงความเป็นตัวตนของข้าพเจ้า

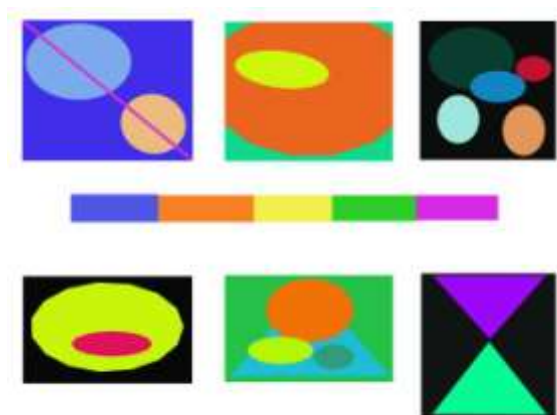
การสร้างสรรคผลงานจำต้องมีแรงบันดาลใจเป็นสาเหตุ ระหว่างการสร้างสรรค ข้าพเจ้าได้เปิดเผยและแสดงความคิดและแนวคิดของข้าพเจ้าออกมา ในมุมมองสีของข้าพเจ้าแสดงถึงแนวคิดของข้าพเจ้าและบทสรุปทางคุณค่า ① ในเนื้อหาเปรียบเทียบความสะดวกสบาย ไม่ว่าจะเนื้อหาอะไรก็ตาม เพียงแค่ชอบก็สามารถวาดลงไปได้ ② เทคนิคในการใช้วัสดุที่มีความหลากหลาย วัสดุมากมากที่สามารถนำมาใช้เป็นองค์ประกอบในการสร้างสรรคผลงาน เพียงแค่เราสามารถนำความงามของสิ่งนั้นมาใช้ ก็จะกลายเป็นผลงานที่ยอดเยี่ยมได้ ③ ในการแสดงออกทางด้านมุมมองของลักษณะรูปแบบ องค์ประกอบด้าน โครงสร้างของทุกๆภาพคือพื้นฐานของการสร้างผลงานภาพ เพียงแค่คุณนำสิ่งต่างๆมาประกอบกัน โดยใช้แนวคิดที่สร้างสรรค ก็จะสามารพบสิ่งที่เราต้องการสื่อออกมาได้ ④ บนภาษาของสี ข้าพเจ้าอาศัยสัญชาตญาณในการเข้าสู่จิตวิญญาณของตนเอง ประกอบโลกแห่งสีของตนเองขึ้น ใช้สีที่มีการสื่อความหมายต่างๆ แบบนี้ง่ายต่อการที่จะสร้างภาษาของตนเองที่เป็นเอกลักษณ์ได้ ในผลงานสร้างสรรคเหล่านี้ของข้าพเจ้า สิ่งที่ข้าพเจ้ารู้สึกประหลาดใจที่สุดก็คือการปรากฏของจุด (ภาพ 123) ที่ไม่ได้เป็นรูปเป็นร่างแสดงถึงพลังชีวิตที่สำคัญที่สุดที่อยู่ลึกๆภายในจิตใจของข้าพเจ้า มันทำให้ข้าพเจ้ารู้สึกมีคุณค่ามากขึ้น

ภาพที่ 124 จุดต่างๆในผลงาน

(3) โครงสร้างสรุปกราฟสี

ความตามแต่อารมณ์ในผลงาน นำพามาซึ่งสัญชาตญาณของข้าพเจ้าทำให้ข้าพเจ้าได้รู้ถึงความสัมพันธ์ระหว่างสีกับอารมณ์ที่อยู่ในส่วนลึกของจิตใจตนเอง โครงสร้างในตอนแรกจนถึงโครงสร้างในตอนท้ายจนกระทั่งสิ้นสุดการสร้างผลงาน คุณจะรู้สึกแปลกใจและดีใจที่ได้เห็นถึงสีที่แท้จริงของอารมณ์ภายในจิตใจ อย่างไรก็ตามแต่ สามารถกล่าวโดยง่ายได้ว่าหากโครงสร้างอารมณ์ได้รับอิทธิพลจากตำแหน่งของรูปร่าง คุณจะรับรู้ได้ถึงความรู้สึกกระมัดระวังและความลึกลับใจและจะละเลยอวัสัยจิตสำนึกของสีแห่งอารมณ์ในจิตใจ แม้กระทั่งการหลบหลีกโดยเจตนาหรือไม่เจตนา ก็มักจะเป็นการวาง โครงสร้างด้วยตัวเอง ผลงาน 6 ช่วงเวลาของอารมณ์แห่งสีที่ข้าพเจ้าได้อยู่ในประเทศไทยเป็นระยะเวลา 3 ปี นี่สิ่งที่แสดงให้ทุกคนได้เห็นคือการเปลี่ยนแปลงของอารมณ์ที่แท้จริง อันดับแรกดูความสวยงามของสีในชิ้นส่วนใหญ่ของรูปที่4-14 อัตราส่วนที่เด่นชัดพื้นที่ส่วนใหญ่ของผลงาน ใช้สีฟ้า ส้ม เหลือง เขียว ม่วง ในการลงสี พิจารณาตามลักษณะร่วมของสีจะเห็นได้ว่าสิ่งที่ถ่ายทอดสู่ผู้ชมก็คือความกระตือรือร้น การมองโลกในแง่ดี ความร่าเริงของข้าพเจ้า 3 ปีนี้ ข้าพเจ้าได้ใช้ชีวิตอยู่ในประเทศไทยอย่างครบรส ซึ่งเป็นดังเนื้อหา ด้านบนที่ได้กล่าวไว้ สีฟ้าแทนความสงบ สติปัญญา สีส้มแทนความร่าเริงสดใส สีเหลืองแทนความสว่าง สีเขียวแทนความหวัง ความสงบสุข สีม่วงแทนความลึกลับ จิตนาการอันเพ้อฝัน สิ่งเหล่านี้ประกอบขึ้นมาจากโครงสร้างของจิตสำนึกที่ต้องการสื่อถึงอารมณ์ของข้าพเจ้าเอง

ภาพที่ 125 (3) โครงสร้างสรุปกราฟสี

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย และอภิปรายผล

เมื่อรู้ว่า “ความรู้สึก” ในงานศิลปะไม่ใช่แค่ความคิดที่ไร้เป้าหมาย ต้องดึงความรู้สึกที่แฝงไว้ออกมา ทั้งจากการยึดถือความคิดของตัวเองเป็นหลักและการมองจากสภาพความเป็นจริง วิเคราะห์ความหมายที่แฝงเอาไว้ และไม่ใช่เพียงแค่เข้าใจความคิดของบุคคลที่เคยประสบความสำเร็จมาก่อน แต่ยังต้องพัฒนาศิลปะของตัวเองให้ดีขึ้นด้วย

1. ความรู้สึกทำให้เกิดแรงบันดาลใจ ก่อนจะสร้างผลงานต้องมีความรู้เกี่ยวกับการใช้สี แต่ความรู้พวกนี้ไม่ใช่ที่มาทั้งหมดของแรงบันดาลใจในการสร้างผลงาน ในหนังสืออภิปรายบอกไว้ว่า “หากเราคิดที่จะสร้างผลงานสักชิ้นหนึ่ง ก็ควรจะรู้ไว้ว่าจะต้องผ่านการค้นคว้ามาแล้วอย่างละเอียด รวบรวมข้อมูลไว้อย่างครบถ้วน จดบันทึกไว้ และเพื่อผลงานที่ดีนั้นต้องเพิ่มบางอย่างอีก ด้วย นั่นคือความมุ่งมั่น ความพยายามและความใส่ใจในผลงาน ยึดประเด็นหลักเป็นจุดแกนกลาง และหาแรงบันดาลใจ เมื่อมีแรงบันดาลใจก็จะเกิดแนวทางการคิด ดังนั้นก็จะสามารถแสดงออกถึงแรงบันดาลใจออกมาได้อย่างไร้ขีดจำกัด แต่ทั้งนี้ก็ไม่สามารถที่จะแสดงออกมาทั้งหมดได้” เห็นได้ชัดว่าสิ่งที่เรียกว่าแรงบันดาลใจนั้น เกิดขึ้นจากความรู้สึกที่มากระตุ้นในการสร้างสรรค์ผลงาน เหมือนที่ แบร์ริกของ (Henri Bergson 1859-1941 นักปรัชญาฝรั่งเศส) ได้กล่าวไว้ทั้งหมดว่า “เราต้องเปลี่ยนความคิดเดิมๆที่เคยชิน ไม่มองแค่ภาพโดยรวม แต่ต้องผ่านการวิเคราะห์ด้วย เช่นระหว่างการสร้างสรรค์ผลงาน ตอนที่เลือกวาดพระพุทธรูป เทวรูป ไม่ควรใช้แต่สีและโครงสร้างที่แท้จริงของวัตถุเพียงอย่างเดียว แต่ควรใช้ความรู้สึกข้างในและมุมมองต่างๆ ผสมผสานเข้าด้วยกันเพื่อให้เข้าใจถึงอารมณ์มากขึ้น ในมุมมองของสีแต่ละผลงานนั้น เป็นสัญลักษณ์แห่งอารมณ์และความรู้สึก ซึ่งจะนำพาข้าพเจ้าเข้าสู่ความอิสระในโลกแห่งศิลป์ เหตุผลที่ภาพวาดสามารถเรียกว่าเป็นผลงานศิลปะได้ เพราะว่าผลงานศิลปะไม่ได้ถูกสร้างขึ้น โดยมีขั้นตอนที่ตายตัว แต่สร้างจากอารมณ์และความคิดที่ไม่แน่นอน การสร้างผลงานก็เหมือนต้นไม้ที่กำลังเจริญเติบโต พวกมันเติบโตด้วยตัวเอง จึงควมมีชีวิตชีวาและเป็นธรรมชาติมากที่สุดและข้าพเจ้าพยายามจะสร้างผลงานให้มีความใกล้เคียงกับธรรมชาติที่สุด แบร์ริกของ เคยกล่าวไว้ว่า เมื่อศิลปินยืนอยู่หน้ากระดานวาดภาพและจานสี เมื่อมีสีครบทุกสี เมื่อนางแบบเตรียมตัวพร้อมแล้ว เมื่อเรารู้สไตล์ของศิลปินแล้ว เรารู้ได้อย่างไรว่าผลงานแบบไหนจะถูกสร้างขึ้นต่อจากนี้ ต่อให้เรารู้อะไรประกอบทุกอย่างแต่การแก้ปัญหาาก็เป็นได้แค่รูปของนามธรรม เช่น ผลงานที่ได้จะต้องใกล้เคียงกับสไตล์ของศิลปินและเหมือนกับนางแบบ แต่ผลลัพธ์กลับไม่สามารถล่วงรู้ได้ เป็นสิ่งที่ไม่มีตัวตนหรือไม่มีอยู่จริง ซึ่งการไม่มีตัวตนหรือไม่มี

อยู่จริงนั้นแหละที่เป็นหัวใจสำคัญของผลงานศิลปะ การไม่มีตัวตนในที่นี้ไม่ได้หมายความว่าไม่มีอะไรเลย แต่หมายความถึงการสร้างผลงานแบบไร้ขีดจำกัด Clive Owen เคยพูดว่า “ต่อให้เรียกอย่างไร สิ่งที่ข้าพเจ้าหมายถึงคือสิ่งที่อยู่ภายใต้ตัวตนที่แท้จริงของสิ่งนั้น ถึงแม้จะสามารถเรียกได้หลายชื่อก็ตาม” ในมุมมองของแบร์กของการสร้างผลงานแบบนี้เป็นหนึ่งในวิธีการแสดงออกถึงตัวตนที่แท้จริง แบร์กของคิดว่าการสร้างผลงานศิลปะเป็นการแสดงออกถึงตัวตนที่แท้จริงอย่างหนึ่ง ในผลงานของข้าพเจ้ามีสีสันที่หลากหลาย เช่นหน้าพระพุทธรูป มือ พระพิฆเนศวร และดอกบัวที่มีสีสันต่างกัน สิ่งเหล่านี้ได้ถูกถ่ายทอดลงบนภาพวาดแบร์กของ (Henri Bergson 1859-1941 นักปรัชญาฝรั่งเศส) ดูเหมือนว่าวัตถุที่แท้จริงไม่ใช่แค่วัตถุ หากแต่เป็นนามธรรมที่เปลี่ยนแปลงไปตามกาลเวลา การเปลี่ยนแปลงที่ว่าเป็นผลที่เกี่ยวข้องกับองค์ประกอบภายนอกต่างๆ ซึ่งค่อยๆสร้างความเปลี่ยนแปลงต่อผลงาน สิ่งเหล่านี้เกี่ยวข้องกับความคิดที่เปลี่ยนแปลงไปโดยไม่สามารถคาดการณ์ได้ เพราะความคิดของตัวเราเอง เท่านั้นที่จะนำพาเราออกสู่ความคิดและความรู้สึกที่มีต่อโลกภายนอก แบร์กของเข้าใจว่า โลกแห่งความเป็นจริงเปลี่ยนแปลงตามความคิดของ “ตัวเราเอง” คือ “สถานะจิตใจ” ที่เปลี่ยนแปลงไปตามกาลเวลา ก็คือการแสดงออกถึงความรู้สึกที่เปลี่ยนในห้วงออรมนต์ที่ใช้ชีวิตอยู่ในประเทศไทยผ่านทางวัตถุและองค์ประกอบในภาพ

2. การรวมสีสันเข้ากับความรู้สึก สีสันและความรู้สึกที่อยู่รวมกันอย่างกลมกลืนเป็นจุดประสงค์ของศิลปินทุกคน ไม่ว่าจะ เป็นทางด้านตะวันตก ไทยหรือจีน การนำสีสันและความรู้สึกรวมเข้าด้วยกันอย่างเป็นธรรมชาติเป็นความสามารถพื้นฐานของศิลปินทุกคน แต่การเข้าใจและการเลือกใช้สีจะต้องใช้เวลาฝึกฝนที่ยาวนาน สีโทนเดียวกันแต่ศิลปินคนละคนก็ให้ความหมายต่างกัน ในปัจจุบันศิลปินไม่มีสไตล์การวาดที่ตายตัว โทนสีและลายเส้นเป็นสัญลักษณ์ของศิลปิน ไม่ว่าจะ เป็นสไตล์ไหน ความหมายของสีต่างๆ มักไม่ต่างกันมาก ศิลปินที่ดีจะต้องมีความสามารถในการค้นพบความสวยงามและการใช้สีที่ผสมผสานที่เหมาะสมในการสร้างผลงาน และต้องมีความตั้งใจในการสร้างผลงาน ไม่ถูกรบกวนจากภายนอก สร้างผลงานจากความรู้สึกภายใน เพื่อให้ผู้ชมมีความรู้สึกร่วมกัน ศิลปินชื่อดังของประเทศต่างๆที่เคยกล่าวไว้ข้างต้น เหตุใดผลงานของพวกเขาถึงได้มีพลังคุณค่ามากมายเช่นนี้ เหตุผลก็คือพวกเขาได้ค้นพบวิธีนำเอาความรู้สึกส่วนตัวของตัวเองและศิลปะรวมเข้าด้วยกัน ได้อย่างลงตัว

3. การใช้สีและออรมนต์ความรู้สึกในผลงานเน้นย้ำถึงตัวตนของศิลปิน กระบวนการสร้างสรรค์คือการก่อเกิดทั้งความรู้สึกและความมีเหตุผล ข้าพเจ้าใส่ความคิดและแนวคิดที่อยากจะสื่อลงไปในงานอย่างตรงไปตรงมา สีที่ข้าพเจ้าเลือกใช้เป็นที่ตัวข้าพเจ้าคิดว่าสื่อความคิดและคุณค่าของผลงานออกมาได้ตรงกับใจของข้าพเจ้า: ① ด้านเนื้อหาข้าพเจ้าเลือก

ค่อนข้างตามใจชอบ ไม่ว่าจะเป็นเรื่องราวแบบไหนหากข้าพเจ้าชอบ ข้าพเจ้าก็จะวาดลงไป เนื้อหาที่ปรากฏในภาพวาดของข้าพเจ้า ถือเป็นหลักฐานที่ดีที่สุดที่จะยืนยันสิ่งที่ข้าพเจ้าได้เคยได้ยินและพบเห็นเมื่อข้าพเจ้าใช้ชีวิตอยู่ในประเทศไทย ② ในด้านการนำเทคนิคต่างๆมาใช้ ข้าพเจ้าใช้วัสดุหลากหลายเพื่อเพิ่มความสวยงามลงในผลงาน เช่น ใบไม้ ที่ให้ความรู้สึกถึงประเทศไทยอันตั้งอยู่ในเขตภูมิอากาศแบบร้อน ③ ด้านการจัดวางองค์ประกอบภาพ ข้าพเจ้าพยายามที่จะเพิ่มความสร้างสรรค์และออกจากกรอบเดิม สภาพแวดล้อมและควมมีอิสรภาพในประเทศไทย เป็นจุดเด่นแรกที่ดึงดูดความสนใจของข้าพเจ้า ทำให้ผลงานของข้าพเจ้าเต็มไปด้วยองค์ประกอบที่ให้ความรู้สึกมีชีวิตชีวา ④ ด้านภาษาสี ข้าพเจ้ายึดความรู้สึกจากสัทชนาที่ได้รับ เดินเข้าสู่โลกที่เป็นส่วนตัวของตนเอง สร้างโลกแห่งสีสันที่สื่อความหมายตามความคิดของข้าพเจ้า แสดงสีสันของประเทศไทยที่ข้าพเจ้าได้พบเห็น จิตวิญญาณสำคัญของผลงานชิ้นนี้ คือ การถ่ายทอดอารมณ์และความรู้สึกภายในจิตใจของข้าพเจ้าออกมาโดยสมบูรณ์แบบที่สุด ทำให้อารมณ์และความรู้สึกของข้าพเจ้ากลายเป็นสิ่งที่มีคุณค่าและเป็นนามธรรมขึ้นมา

ข้อเสนอแนะ

ข้าพเจ้าคิดว่า การทำตามใจชอบจากสัทชนาที่ได้รับ นำไปสู่การค้นพบเอกลักษณ์ทางตัวตนของตนเองได้ ทำให้ผู้อ่านตระหนักได้ว่าการใช้สีสันและอารมณ์ความรู้สึกแบบไหนจะสามารถถ่ายทอดได้ความเป็นตนเองได้ดีที่สุด หลังผ่านกระบวนการคิดและระหว่างกระบวนการคิดเช่นนี้ ผู้อ่านจะประหลาดใจที่ได้ค้นพบสีสันและอารมณ์ความรู้สึกที่แท้จริงในใจของตนเอง หากคิดมุมกลับ ถ้าผู้อ่านได้รับอิทธิพลจากคำจำกัดความของสรรพสิ่งมากเกินไป ผู้อ่านจะเกิดความลังเล ไม่กล้าและควบคุมความคิดของตนเองจนทำให้ผลงานขาดการสื่อสารด้านเอกลักษณ์ตัวตนของศิลปิน เว้นเสียแต่ว่าศิลปินเองจงใจรับคำจำกัดความของสรรพสิ่งเข้ามาใช้กับผลงาน นั่นก็คือเป็นการถ่ายทอดความตั้งใจจากภายในตัวศิลปินเอง

ห้วงอารมณ์ของผลงานที่เกิดขึ้นขณะข้าพเจ้าใช้ชีวิตในประเทศไทยสามปีที่ผ่านมา เป็นช่วงเวลาแห่งการเปลี่ยนแปลงทางอารมณ์ ผู้อ่านก็สามารถสัมผัสกับอารมณ์ความรู้สึกเช่นนี้ได้เองเช่นกัน เราสามารถสร้างสีสันในความหมายของตัวเอง ดังเช่นข้าพเจ้าที่เลือกใช้น้ำเงิน ส้ม เหลือง เขียว ม่วงปริมาณมาก เพื่อสื่อสารกับผู้อ่านว่าข้าพเจ้านั้นเป็นคนร่าเริง มองโลกในแง่บวก และมีช่วงชีวิตในประเทศไทยที่ดีมีความสุข ดังที่เคยกล่าวในส่วนอื่นของวิทยานิพนธ์นี้ว่า สีสันเงินในผลงานของข้าพเจ้า เป็นตัวแทนของความสงบ มีเหตุมีผล สีเขียว คือ ความหวังและสันติภาพ สีม่วง คือ ความลึกซึ้งและเปรียบด้วยจินตนาการ โดยการถ่ายทอดความหมายทั้งหมดนี้ เกิดขึ้นมาจากสัทชนาของข้าพเจ้าเอง

บรรณานุกรม

- Central Academy of Fine Arts (Department of foreign art history) (1988). *Foreign art history*. Beijing : Higher Education Press.
- CONG CAI, compiler. (2010). *Gustav klimt xiaoxiang. translated by HUANG chaocheng*. Nanning : Guangxi fine arts publishing house
- Eugene Delacroix. [ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก : <http://baike.haosou.com/doc/381390-403865.html> (วันที่ค้นข้อมูล : 2 พฤษภาคม 2559).
- Expressionism. [ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก : <http://baike.haosou.com/doc/1972171.html>. (วันที่ค้นข้อมูล : พฤษภาคม 2559).
- Georges Rouault. [ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก : <http://baike.haosou.com/doc/6707965-6921980.html>. (วันที่ค้นข้อมูล : 2 พฤษภาคม 2559).
- Henri Matisse. [ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก : <http://baike.haosou.com/doc/4686651-4900563.html>. (วันที่ค้นข้อมูล : 11 มีนาคม 2559).
- Impression, Sunrise. [ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก : <http://baike.haosou.com/doc/4596728-4808513.html>. (วันที่ค้นข้อมูล : 2 พฤษภาคม 2559).
- LV PENG. (1980). *A History of art in twentieth-century china*. Beijing : Peking University Press.
- LUO ERCHUN. “การสนทนาเกี่ยวกับรสชาติของจิตรกรรมที่องถนน” ใน *Art Research Journal*. ไตรมาสที่ 1 ปี 1983 [ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก : <http://www.cnki.com.cn/Article/CJFDTOTAL-MUSE198301013.htm>. (วันที่ค้นข้อมูล : 2 เมษายน 2559).
- MO GUANG HUA. (2012). “*Color: Light’s Deeds and Sufferings—On Goethe’s Zur Farbenlehre and His View of Colour*” in *Tongji University Journal (Social Science Section)*. Vol. 23. No. 8. P.17. Shanghai :Tongji University (Social Science Section),
- QI SHENGZHONG. “จิตรกรรมฝาผนังวัดพุทธในประเทศไทย” ใน *Art Journal*. เดือนตุลาคม 1990[ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก : <http://www.cnki.com.cn/Article/CJFDTotal-MEIS199010016.htm>(วันที่ค้นข้อมูล : 7 มกราคม 2559).
- Shinsui Takao and Hideaki Fujisawa. (1989). *Color psychology*. translated by CHENG Tongshe. Beijing :Scientific and technical documentation press.
- Susanne.K.langer. (1986). *Feeling and Form*. Beijing : China social sciences Press.
- WANG JIA. *Wassily Kandinsky : นามธรรมและสีของชีวิต*. [ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก :<http://blog.artintern.net/article/31114>. (วันที่ค้นข้อมูล : 16 ธันวาคม 2555).

ZHOU Yi. (2011). *Color perception*. Changchun : Ji Lin Fine Arts Press.

ZI DOU and LIU MU. *ชีวประวัติและผลงานของแวนโก๊ะ*. Hohhot : Yuanfang press, 2005

การวิเคราะห์ผลงาน *Johannes Itten*. [ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก : <http://www.xzbu.com/7/view-4268540.htm> (วันที่ค้นข้อมูล : 2 พฤษภาคม 2559).

การวิเคราะห์พลังแห่งสีสันของภาพวาดเขียนผิง (*YAN PING*). [ออนไลน์]. เข้าถึงได้

จาก : <http://www.xzbu.com/7/view-5181504.htm>. (วันที่ค้นข้อมูล : 16 ธันวาคม 2558).

คุณสมบัติพื้นฐานของสี . [ออนไลน์]. เข้าถึงได้

จาก : <http://www.worlduc.com/blog2012.aspx?bid=1529938>. (วันที่ค้นข้อมูล : 3 พฤษภาคม 2559).

จิตรกรรมฝาผนังเรื่องรามเกียรติ์. [ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก : <https://th.wikipedia.org/wiki/จิตรกรรมฝาผนังเรื่องรามเกียรติ์> (วันที่ค้นข้อมูล : 2 เมษายน 2559).

ชูศักดิ์ ศรีจิวัญ. (2552). *หนังสือสูง-ธรรมะ*. วิทยานิพนธ์ศิลปมหาบัณฑิต. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศิลปากร.

ทฤษฎีสรีรวิทยาของสี : ความรู้สึกเกี่ยวกับการยึดและหดตัวของสี . [ออนไลน์]. เข้าถึงได้

จาก : <http://wenku.baidu.com/view/74953ec0d5bbfd0a79567352.html> (วันที่ค้นข้อมูล : 2 พฤษภาคม 2559).

เพื่อ หริพิทักษ์. [ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก : <https://th.wikipedia.org/wiki/เพื่อหริพิทักษ์> (วันที่ค้นข้อมูล : 2 เมษายน 2559).